

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

2 mei 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1343
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1351
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1365
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1376
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	1377
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	1397
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1402
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1412
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1424
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1426
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1436
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1440
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	1442

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)	
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1446
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)	
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1447
REGISTER	1448

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 124
van 18 maart 1997
van de heer JOHN TAYLOR**

*Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienst-
betoon*

Tijdens deze zittingsperiode werden er reeds verschillende vragen gesteld rond de werking van de ministeriële kabinetten. Van een aantal personen is algemeen bekend welke taken zij op een kabinet uitvoeren; hun benoeming verschijnt in het Belgisch Staatsblad (kabinetschef en adjunct-kabinetschef) en hun functieomschrijving wordt geregeld gepubliceerd.

Voor een aantal andere kabinetsmedewerkers is dat echter niet zo duidelijk. Daarbij bestaat het vermoeden dat er op ministeriële kabinetten een aantal mensen werken die zich bezighouden met wat men "sociaal dienstbetoon", "sociale dienstverlening", "adviesdiensten", "informatieverstrekking", ... zou kunnen noemen. In het licht van de recente discussies rond de nieuwe politieke cultuur en de druk die er vanuit diverse kringen wordt uitgeoefend om het sociaal dienstbetoon aan banden te leggen, roept dit de nodige bedenkingen op.

1. Hoeveel personen houden zich op het kabinet van de minister-president bezig met aangelegenheden die geen rechtstreeks verband houden met zijn bevoegdheden in het kader van de Vlaamse regering (o.a. sociaal dienstbetoon, sociale dienstverlening, adviesdiensten, informatieverstrekking, ...)?

Op welk niveau zijn deze mensen tewerkgesteld? Beschikken ze over kantoorruimte en kantoo materiaal op het kabinet?

Zijn er daarvan mensen die op een andere plaats dan het kabinet van de minister hun werkzaamheden uitoefenen?

2. Zijn er kabinetsmedewerkers die in het kader van sociaal dienstbetoon, sociale dienstverlening, adviesdiensten, informatieverstrekking, ... van de minister activiteiten organiseren (o.a. zittingen, ontmoetingen met inwoners van het arrondissement van de minister, ...)? Waar vinden deze activiteiten plaats? Gebeuren ze binnen de normale kantoorruimten of daarbuiten?

Over hoeveel personen gaat het en op welk niveau en welke plaats zijn ze tewerkgesteld?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Vooreerst wens ik te verwijzen naar het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 111 van 13 februari 1997 van de heer Etienne Van Vaerenbergh "Terugbetaling kabinetsmedewerkers – Kritiek Rekenhof" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 21 maart 1997, blz. 1056 – red.*), waarbij onder meer het volgende werd gesteld:

"Momenteel wordt een globaal voorstel met betrekking tot heroriëntatie van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995 betreffende de samenstelling en de werking van de kabinetten van de Vlaamse ministers uitgewerkt. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de praktijkervaringen, de besprekingen rond de nieuwe politieke cultuur binnen het Vlaams Parlement en met de opmerkingen, bedenkingen en suggesties van het Rekenhof."

Dit voorstel zal uiteraard ook rekening houden met de taakomschrijving van de kabinetten.

Met betrekking tot de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger zijn volgende gegevens van belang.

1. De vraag gaat ervan uit dat op het kabinet van de Vlaamse ministers een duidelijk onderscheid kan worden gemaakt tussen de taken als lid van de Vlaamse regering en taken die "geen rechtstreeks verband houden met de bevoegdheden in het kader van de Vlaamse regering (onder andere sociaal dienstbetoon, sociale dienstverlening, adviesdiensten, informatieverstrekking, ...)". Dit is echter niet mogelijk.

- Vooreerst is het zo dat de gehanteerde begrippen niet eenduidig zijn, zoals onder meer blijkt uit de herhaalde discussies rond het sociaal dienstbetoon.
- Daarnaast is het duidelijk dat, vanuit een klantvriendelijke benadering, bijvoorbeeld de informatieverstrekking over het beleid van de Vlaamse regering in het algemeen en van de betrokken minister in het bijzonder duidelijk tot de legitieme opdrachten van de kabinetsleden behoort. Men kan immers bezwaarlijk verdedigen dat de kabinetsleden dergelijke brieven of telefoons onbeantwoord zouden laten. Ook het opvangen van groepen die een bezoek brengen aan de Vlaamse instellingen (en vaak een bezoek aan het Vlaams Parlement combineren met een bezoek aan het Martelaarsplein en aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap), valt mijns inziens onder de algemene opdracht van de Vlaamse kabinetten.
- Hetzelfde geldt voor "adviesdiensten". Nog steeds hebben de burgers, bedrijven en gezagsdragers het moeilijk om te weten welke dienst bevoegd is voor welk probleem. Enerzijds moeten dus de nodige inspanningen worden gedaan in het kader van de actieve en passieve openbaarheid van bestuur – wat in eerste instantie een opdracht van de administratie is – maar anderzijds moeten de brieven en telefoni-

sche oproepen in dit verband worden beantwoord. In plaats van enkel te antwoorden dat men niet bevoegd is, wordt in de mate van het mogelijke aan de betrokkene geantwoord wie terzake wel bevoegd is, of worden de brieven doorgestuurd. Telefonische oproepen terzake horen wellicht thuis onder het begrip "adviesdiensten".

In het luik "sociaal dienstbetoon" en "sociale dienstverlening" horen zonder twijfel de vele vragen thuis van burgers of politici aangaande hun problemen om een concrete job te vinden en de vraag naar mogelijkheden inzake tewerkstelling binnen de overheid. Het is evenmin mogelijk om een correct beeld te geven van het aantal mensen dat daarmee bezig is. Afhankelijk van de concrete vraag, worden de diverse dossiers op het kabinet behandeld door een staf lid of een inhoudelijke medewerker. Het is duidelijk dat deze medewerkers daarnaast bezig zijn met de rechtstreekse bevoegdheidsgebonden materies. Daarnaast zijn uiteraard ook de logistieke medewerkers (secretariaat, verzendingsdienst, ...) daarbij betrokken. De activiteiten van de diverse medewerkers worden bovendien niet systematisch geïnventariseerd en dus ook niet statistisch verwerkt.

In onderstaande tabel wordt gepoogd om een gemiddeld aantal voltijdse eenheden op te geven dat bij deze opdrachten betrokken is.

Kabinet	Stafleden	Medewerkers	Totaal
Luc Van den Brande	2	2	4
Luc Van den Bossche	–	2	2
Theo Kelchtermans	–	2	2
Wivina Demeester-De Meyer	–	0,8	0,8
Leo Peeters	–	2	2
Eddy Baldewijns	1	2	3
Luc Martens	–	1,4	1,4
Eric Van Rompuy	1	3	4
Anne Van Asbroeck	–	–	–

Het spreekt vanzelf dat de betrokkenen kantoorruimte innemen en over het benodigde kantoomateriaal beschikken.

Met uitzondering van afwezigheden voor dienst-opdrachten, zijn de betrokkenen werkzaam op het kabinet van de betrokken minister.

2. Met verwijzing naar de juiste omschrijving van de taken zoals gesteld onder punt 1 van het antwoord, is het antwoord op deze deelvraag positief. Deze activiteiten gebeuren naargelang de noodzaak zowel binnen als buiten de kantoorruimten, op of buiten het kabinet.

Ook hier is het niet mogelijk om gedetailleerde gegevens te verstrekken, aangezien het hier niet om hoofd- of uitsluitende activiteiten gaat. Op jaarbasis is het zo dat voor de diverse ministers dezelfde personeelsleden als vermeld onder deelvraag 1 hiermee bezig zijn ; de kabinetten van de Vlaamse ministers Wivina Demeester-De Meyer en Luc Martens geven hiervoor respectievelijk drie en twee medewerkers op.

Vraag nr. 126
van 19 maart 1997
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Brochure "Brussel, mijn geheime tip" – Oplage en verspreiding

Toerisme Vlaanderen en het Office de Promotion du Tourisme (OPT) hebben de schitterende brochure "Brussel, mijn geheime tip" uitgegeven.

1. Werd deze brochure verspreid onder de Vlaamse raadsleden – de Vlaamse parlementsleden ?
2. Wat is de kostprijs van deze brochure ?
3. Op welke wijze werd deze brochure verspreid in respectievelijk het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in de regio's Vlaanderen en Wallonië en in het buitenland ?
4. Wat is de oplage ervan ?
5. Bestaan er vertalingen in meerdere talen ?
6. Zijn er nog felicitaties voor deze schitterende brochure, behoudens de mijne ?

Antwoord

Naar aanleiding van bovenvermelde vraag kan ik meedelen dat de brochure "Brussel, mijn geheime tip" een gemeenschappelijke uitgave is van het TIB – Toeristeninformatiebureau (hoofd uitgever en coördinator), Toerisme Vlaanderen en het OPT. De brochure is bestemd voor het buitenlands publiek en heeft de functie van "appetizer" en het geven van eerstelijnsinformatie. Ze is bedoeld als instrument bij de toeristische promotie van Brussel in vreemde landen, voornamelijk daar waar er een gemeenschappelijk toerismebureau aanwezig is.

1. Om de bovengenoemde reden werd de brochure niet toegezonden aan de leden van het Vlaams Parlement. Ik heb Toerisme Vlaanderen de opdracht gegeven ze onverwijld aan de leden van het Vlaams Parlement te bezorgen.
2. De totale kostprijs bedraagt 13.700.000 frank. Toerisme Vlaanderen heeft daarin 3.000.000 frank bijgedragen.
3. De brochure wordt voornamelijk verspreid via onze toerismebureaus in het buitenland. Verder via ambassades en consulaten-generaal, via andere instanties in het buitenland, reisorganisatoren, luchtvaartmaatschappijen, enzovoort. Toerisme Vlaanderen en OPT hebben in de afgelopen weken in onze vier buurlanden gemeenschappelijke mailings georganiseerd om deze (en andere) brochures te presenteren.

De brochure is niet geschikt voor de informatie van bezoekers die zich reeds in Brussel bevinden. Deze functie valt toe aan een andere TIB-publicatie : "Gids en Plan Brussel". Hierin vindt de toerist gedetailleerde informatie, adressen, openingstijden, entreprijzen, enzovoort.

In Vlaanderen is de brochure nog te vinden bij een aantal Diensten voor Toerisme die veel buitenlandse bezoekers krijgen.

4. De oplage voor 1997 bedraagt 800.000 exemplaren (alle taalversies samen).
5. Er zijn zes versies : Nederlands – Frans – Engels – Duits – Italiaans – Spaans.
6. De reacties die bij het TIB werden ontvangen en de commentaren in de media zijn tot dusver alle positief.

Vraag nr. 127
van 19 maart 1997
van de heer JACKY MAES

Permanente campingbewoners – Studie Mens en Ruimte – Oplossingen

Om tegemoet te komen aan de problematiek van arme personen en gezinnen die permanent verblijven op een camping, zal men humane oplossingsscenario's moeten uitwerken die tot de herhuisvesting van deze mensen moeten leiden.

De Vlaamse regering heeft beslist vanaf 15 oktober 1996 sociale woningen bij prioriteit toe te wijzen aan de campingbewoner die reeds meer dan zes maanden de camping als permanente verblijfplaats had.

De laatste jaren was het permanent wonen op campings toegenomen. Voor meer en meer mensen was een caravan nog de enige betaalbare vorm van huisvesting. Met het nieuwe campingdecreet echter is het permanent wonen op campings verboden. Maar nog steeds installeren mensen zich permanent op een camping, en de dienst Bevolking van de gemeente is volgens de federale wetgeving nog steeds verplicht om die bewoners in het bevolkingsregister op het adres van de camping in te schrijven.

In de gemeente Middelkerke bijvoorbeeld zou het gaan om meer dan honderd gezinnen, afkomstig uit het ganse land, maar vooral uit het Franstalig gedeelte, die straks allemaal een toewijzing bij voorrang van een sociale woning kunnen opeisen. De plaatselijke sociale woningmaatschappij kan onmogelijk aan deze vraag tegemoetkomen en de Middelkerkenaren die nu reeds jaren op de wachtlijst staan, komen wellicht voor vele jaren niet meer in aanmerking.

Nu blijkt dat de VZW Mens en Ruimte in opdracht van Toerisme Vlaanderen bezig is met een inventarisatie van de permanente campingbewoners.

1. Wat is de juiste opdracht van de studie van Mens en Ruimte ?
2. Wat wil de minister met deze studie bereiken ?
3. Welke maatregelen heeft de minister uitgewerkt om de problematiek van de permanente campingbewoning op te lossen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Bin-

nenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Toerisme Vlaanderen heeft aan het studiebureau Mens & Ruimte NV de opdracht gegeven een inventaris op te maken van alle terreinen voor openlucht recreatieve verblijven die vallen onder de toepassing van het decreet van 3 maart 1993. Hierbij wordt voor elk bestaand terrein voor openlucht recreatieve verblijven, zowel de vergunde als de niet-vergunde, een fiche opgemaakt.

Met de studie wordt beoogd een duidelijk zicht te krijgen op de omvang en de diversiteit van de problematiek, teneinde de maatregelen op alle beleidsniveaus te kunnen coördineren. Het betreft dus geen inventarisatie die exclusief gericht is op de problematiek van de permanente bewoning op campings. Op de fiches wordt wel vermeld of het terrein wordt geconfronteerd met de problematiek van de permanente bewoning.

De inventaris van Mens & Ruimte zal de basis vormen voor een technisch overleg in een interkabinettenwerkgroep, teneinde te komen tot gecoördineerde begeleidingsmaatregelen. De problematiek van de permanente bewoning op campings en de sociale impact ervan zal hier zeker aan de orde komen.

(Antwoord Leo Peeters : blz.1402 – red.)

Vraag nr. 128
van 27 maart 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Buitenlandse investeerders – Opvang – Vereenvoudiging regelgeving

Tijdens het debat over de beslissing van de Franse Renaultdirectie om haar vestiging in Vilvoorde te sluiten, verwees ik naar een belangrijke lacune in het instrumentarium ten behoeve van kandidaat-investeerders in Vlaanderen.

Meer specifiek werd de aandacht gevestigd op de noodzaak, zoals beklemtoond door het fiscaal en juridisch adviesbureau Arthur Andersen, om vooral voor buitenlandse investeerders een contactpunt te hebben, een "loket", waar niet alleen een antwoord kan worden gegeven op fiscale vragen, maar ook volledige informatie over onder meer de

milieuwetgeving, eventuele subsidies en de sociale zekerheid.

Er werd zelfs gesuggereerd dat de ambtenaren van een dergelijk "aanspreekpunt" gemachtigd zouden zijn om binnen een bepaald investeringsproject beslissingen af te dwingen van bijvoorbeeld de milieu-administratie.

Het lijkt inderdaad geen twijfel dat het huidige volume aan wetten, decreten en reglementen voor de nieuwe werkgelegenheidsprojecten in Vlaanderen een ernstige handicap betekent.

1. Welke maatregelen werden reeds getroffen om de opvang van de mogelijke investeerders op een doeltreffende wijze te organiseren ?
2. In welke mate werden reeds initiatieven genomen om deze investeerders vertrouwd te maken met de wetgeving en decreetgeving op de diverse domeinen waarmee zij onvermijdelijk in contact komen ?
3. Werden reeds maatregelen uitgewerkt om de bestaande decreten en reglementen te vereenvoudigen ? Werden ook reeds stappen gedaan bij de federale regering om gezamenlijk tot een dergelijke vereenvoudiging te komen, teneinde de investeringsdossiers vlotter te laten verlopen ?

Antwoord

De recentelijk in de media geventileerde opmerkingen van het adviesbureau Arthur Andersen over de noodzaak voor een betere begeleiding van buitenlandse investeerders, en vooral de suggestie om een "loket" aan te bieden waar zij met al hun vragen terecht kunnen, lopen achter op de feiten.

De Vlaamse regering en haar administratie hebben al sinds lang deze noodzaak onderkend en beslist om een dergelijke begeleiding ook daadwerkelijk aan te bieden. Daarom is de dienst Investeren in Vlaanderen hervormd en is hij sinds met de invulling van het kader werd begonnen in 1995, belast met deze begeleiding, als enige aanspreekpartner voor de buitenlandse investeerder.

In de praktijk blijkt deze benadering de buitenlandse investeerders die op de dienst Investeren in Vlaanderen een beroep doen, volkomen voldoende te schenken. De begeleiding en het advies die de dienst "Investeren in Vlaanderen" hun aan-

biedt, houdt trouwens onder andere in dat de investeerders eerst een overzicht krijgen van de wettelijke maatregelen die van kracht zijn in de domeinen waarmee zij te maken zullen hebben.

Daarna worden, indien dat nodig is, door Investeren in Vlaanderen de nodige introducties bij de verantwoordelijke ambtenaren verzorgd, zodat de buitenlandse investeerder met een minimum aan tijd en moeite met de gespecialiseerde gesprekspartners zijn dossier verder kan uitwerken.

De dienst Investeren in Vlaanderen vervult verder een nuttige signaalfunctie voor de vereenvoudiging van de bestaande reglementen en decreten, doordat hij regelmatig relevante gegevens van specifieke dossiers kan doorspelen aan de betrokken administratie, zodat die op de hoogte blijft van de problemen die soms kunnen ontstaan voor buitenlandse investeerders wegens onze wettelijke voorschriften. Uiteraard is dit een permanente bekommernis voor de Vlaamse regering.

In de mate dat deze wettelijke hinderpalen ressorteren onder federale bevoegdheden, zoals de fiscale aspecten of de problematiek van de bijdragen in de sociale zekerheid, worden ze gesignaleerd aan de federale overheid via de verbindingscel bij het federale ministerie van Economische Zaken. Deze verbindingscel functioneert tot ieders tevredenheid.

Vraag nr. 129 van 28 maart 1997 van de heer FILIP DEWINTER

Dienstreizen – Overzicht

Kan de minister mij meedelen welke dienstreizen werden gedaan door hemzelf en/of door leden van haar/zijn kabinet of departement gedurende de jaren 1995 en 1996 ?

Wat waren de bestemmingen van deze dienstreizen ?

Wat waren de onderwerpen en het maatschappelijk belang van deze dienstreizen ?

Wat was de kostprijs van de betrokken reizen ?

Hoeveel personen namen aan deze reizen deel ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

De gevraagde gegevens over 1995 zijn reeds in mijn bezit. De administratie legt de laatste hand aan de gegevens over 1996.

De informatie over deze beide jaren zal zo snel mogelijk samen ter beschikking worden gesteld.

**Vraag nr. 130
van 28 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Beleids promotie – Publiciteitsbureaus

De laatste tijd is er een toenemende tendens om een beroep te doen op publiciteitsbureaus om bepaalde aspecten van het beleid kracht bij te zetten.

1. Kan de minister mij mededelen hoeveel maal hij sinds de aanvang van de regeerperiode een beroep heeft gedaan op een publiciteitsbureau ?

Graag kreeg ik hierbij een opsplitsing tussen het kabinet, de administratie en alle diensten en instellingen die ressorteren onder het toezicht van de minister.

2. Kan de minister mij de kostprijs geven per afzonderlijke publiciteitscampagne ?
3. Kan de minister mij mededelen per publiciteitscampagne aan welk reclamebureau de opdracht werd gegeven, en op welke wijze de toewijzing is gebeurd ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

1. Noch het kabinet, noch de administratie die onder mijn bevoegdheid valt, hebben in deze regeerperiode een beroep gedaan op de diensten van een reclamebureau.

De advertenties die in de Vlaamse dag- en weekbladen verschijnen met de signatuur "informatie van de Vlaamse overheid" passen in het Protocol Steun aan de Geschreven Pers. De technische coördinatie van deze advertenties gebeurde door het bureau aangesteld door

de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers en de Nationale Federatie van Informatieweekbladen. De volledige kosten ervan wordt gedragen door de twee betrokken organisaties, zodat deze advertenties buiten het bestek van de vraag van de Vlaams volksvertegenwoordiger vallen.

Wat de Vlaamse openbare instellingen betreft waarvoor ik verantwoordelijk ben, is de situatie de volgende.

Export Vlaanderen

Noch Export Vlaanderen, noch de vroegere Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) hebben gebruik gemaakt van reclamebureaus voor het voeren van een publiciteitscampagne.

IWT

Het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek heeft sinds de aanvang van deze regeerperiode in volgende gevallen een beroep gedaan op een reclamebureau :

- deelname van het IWT aan FTI 1996 (Flanders Technology International) ;
- opmaak van een IWT info-brochure 1996 ;
- de organisatie van het mediagebeuren naar aanleiding van het vijfjarig bestaan van het IWT.

VITO

De Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) heeft eenmaal gebruik gemaakt van de diensten van een publiciteitsbureau, namelijk voor het opzetten van een publiciteitscampagne.

Toerisme Vlaanderen

Toerisme Vlaanderen maakt doorlopend gebruik van de diensten van reclamebureaus in de diverse landen waar zij werkzaam is, om het toerisme naar Vlaanderen en naar Brussel te bevorderen.

Elk jaar wordt een campagne gevoerd op de belangrijkste markten, met name Groot-Brittannië, Nederland, Duitsland, Frankrijk en België. In elk van deze landen wordt een plaatselijk reclamebureau ingeschakeld.

VLAM

De Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM) was een pararegionale instelling van categorie A en viel als dusdanig onder het beheer van de Vlaamse regering. De VLAM is operationeel geworden op 1 januari 1995 en bij decreet afgeschaft op 20 december 1996.

Het promotiebudget van de VLAM was voor bijna 75 % afkomstig van de verplichte promotiefondsen die door de sectoren van de landbouw, tuinbouw en visserij worden gefinancierd. De Vlaamse Gemeenschap droeg bij voor 20,4 %. Voor 1995 en 1996 kwam dit respectievelijk overeen met een bedrag van 91,4 en 91,3 miljoen frank.

De VLAM heeft tienmaal een beroep gedaan op een publiciteitsbureau.

2. Voor Toerisme Vlaanderen en VLAM wordt verwezen naar de **bijlage** bij dit antwoord.

IWT

Kostprijs of Vergoeding die aan de publiciteitsbureaus werd betaald voor hun prestaties :

- de IWT deelname aan FTI 392.191 fr.
- het ontwerpen van een brochure 261.160 fr.
- het eerste lustrum 1.381.715 fr.

VITO

De kostprijs bedroeg 1.064.066 frank.

3. *IWT*

- voor de IWT deelname aan FTI 1996 Infopublic
- voor het ontwerp van een brochure Motunui
- voor de viering van het lustrum DVN
Anthonissen & Associates
Vertigo

VITO

De opdracht werd toegewezen aan BBC, een bureau uit Kontich, na wedstrijd aanbidding waaraan vijf bureaus hebben deelgenomen.

Toerisme Vlaanderen

De toewijzing gebeurt door middel van een bureaucompetitie.

Bij dit antwoord is als **bijlage** een volledig overzicht gevoegd met de namen van de betrokken bureaus en de kosten per campagne.

VLAM

De toewijzing van de publiciteitscampagne gebeurde in alle gevallen door middel van een beperkte offerteaanvraag met jury.

De land- en tuinbouwsector was actief betrokken bij de strategie bepaling, het marketing- en actieplan en de aanwijzing van het reclamebureau. Zij bleven diezelfde actieve rol spelen bij de uitvoering van de plannen.

Bij dit antwoord is als **bijlage** een volledig overzicht gevoegd, met name van de betrokken bureaus en de kosten per campagne.

VLAM

Omschrijving campagne	Reclamebureau	Jaarbudget (fr.)*
Intergewestelijke kaascampagne	Lowe Troost	18.000.000
Reclamecampagne brood en banket	De Kie Communication	45.000.000
Vers varkensvlees (Mignon, Mignonette/Tante Marie)	Slangen & Partners	13.000.000
Verwerkt varkensvlees (Meesterlyck/Duke)	Leo Burnett	12.000.000
EKR-campagne (Procobeef)	Moors & Bloomsbury	5.000.000
Radiocampagne bloemen en planten (’96/97)	Moraël	3.500.000
Gezondheidscampagne groenten en fruit (vbt)	TB Communication	16.000.000
Reclamecampagne pluimvee en konijn (’95/’96)	Slangen & Partners	8.000.000
Zomercampagne aardappelen ’96	Markad	1.850.000
Exportcampagne aardappelen (’95-’96)	De Kie Communication	4.000.000
Aantal : 10		126.350.000

* inclusief BTW

Overzicht van de sinds 1995 door **Toerisme Vlaanderen** i.s.m. een reclamebureau georganiseerde campagnes (advertising en direct marketing)

Markt	Budget (fr.)	Reclamebureau
Groot-Brittanië		
1995	21,6 mio	Bastable, Hazlitt & Partners, Londen
1996	21,0 mio	Rodgers & Rodgers, Londen
1997	21,0 mio	Rodgers & Rodgers, Londen
Nederland		
1995	10,0 mio	DMS, Weesp
1996	12,0 mio	Cohen, Purmerend
1997	13,0 mio	Cohen, Purmerend
Duitsland		
1995	20,0 mio	Adpoint, Dusseldorf
1996	20,0 mio	B.W. Dusseldorf
1997	25,0 mio	B.W. Dusseldorf
Frankrijk		
1995	10,3 mio	Hautefeuille & Colette, Versailles
1996	11,0 mio	Hautefeuille & Collette, Versailles
1997	12,0 mio	Publicis Etoile, Parijs
België		
1995	8,2 mio	LdV. Antwerpen
1996	10,8 mio	LdV. Antwerpen
1997	15,8 mio	LdV. Antwerpen

Opmerking

In de opgegeven budgetten is de inbreng van sommige externe partners (transportbedrijven, provinciale toeristische federaties) niet inbegrepen.

Vraag nr. 132
van 8 april 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Herziening verdrag Europese Unie – Voorrechten Europese ambtenaren (2)

Graag dank ik de minister-president voor zijn duidelijk en uitvoerig antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 113 van 20 februari 1997 over hetzelfde onderwerp (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 21 maart 1997, blz. 1058 – red.*).

Toch heeft de minister-president nog niet geantwoord op volgende deelvraag, waarop ik vooralsnog graag een antwoord had gekregen.

Is er meer in het bijzonder voor de (individuele) gemeenten in Vlaams-Brabant nagegaan welke financiële gevolgen voortvloeien uit de (feitelijke) vrijstelling van Europese ambtenaren van (gemeentelijke) aanvullende personenbelasting ?

Zo ja, kan de minister-president mij terzake een overzicht geven ?

Antwoord

Mij zijn geen studies bekend over de inkomstenderving door Vlaams-Brabantse gemeenten ten gevolge van de door de Europese ambtenaren genoten vrijstelling van gemeentelijke aanvullende personenbelastingen.

De Europese ambtenaren zijn overigens niet, zoals nog al eens verkeerdelijk wordt aangenomen, volledig vrijgesteld van belastingen. De belastingen op hun loon vloeien evenwel rechtstreeks terug naar de Europese Gemeenschap. Vermits de Belgische belastingdiensten niet worden geïnformeerd over de inkomens van deze ambtenaren, is een exacte berekening van deze inkomstenderving overigens onmogelijk.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 154
van 19 maart 1997
van de heer JOS DE MEYER

Ontslag vastbenoemd personeelslid vrij onderwijs – RSZ-bijdrage

Het gebeurt dat een overheid eenzijdig beslist een betrekking van een vastbenoemd personeelslid dat werkzaam is in een openbare dienst of in een publiekrechtelijke instelling te beëindigen. Omdat noch het personeelslid, noch de overheid bijdragen betaalt in het stelsel van de sociale zekerheid van de loontrekkenden, sector werkloosheid en sector ziekte- en invaliditeitsverzekering, dreigt zulk personeelslid een sociale paria te worden. Om dit te vermijden werd in de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen, voorzien in een stelsel dat ertoe strekt dat de werkgever van het ontslagen personeelslid aan de RSZ (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid) de door de werkgever en de werknemer verschuldigde bijdragen voor een welbepaalde periode stort. Deze periode is zodanig bepaald dat de werknemer onmiddellijk recht heeft op werkloosheidsuitkeringen en op ziekte- en invaliditeitsuitkeringen.

Deze wet is ook van toepassing op de vastbenoemde personeelsleden van het vrij onderwijs, op voorwaarde dat ze een weddetoelage ontvangen van de gemeenschap. Alhoewel het decreet “rechtspositie” voor zulke personeelsleden in vele gevallen voorziet in een geëigend vangnet, is dit niet steeds het geval. Zo is er bijvoorbeeld niets geregeld voor een personeelslid dat ambtshalve ontslagen wordt omdat het niet meer de burgerlijke en politieke rechten geniet. Indien zulk een personeelslid geen sociale paria wil worden, kan het zich op voornoemde wetgeving beroepen.

1. Wie dient voor zulke personeelsleden in het vrij onderwijs de verschuldigde socialezekerheidsbijdragen te betalen ? Is dit de inrichtende macht (als eigenlijke werkgever) of is dit het departement Onderwijs (als derde betaler) ?
2. Kan degene die deze socialezekerheidsbijdragen dient te betalen zich onttrekken aan deze verplichting ?
3. Welke percentages van het loon moeten aan de RSZ worden overgemaakt ?

Antwoord

1. Zoals uit art. 10 § 1 van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen blijkt, is het de werkgever die in voorkomend geval de verschuldigde bijdragen stort bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

In de decreten betreffende de rechtspositie werd voor een aantal situaties een specifieke

regeling als sociaal vangnet uitgewerkt, die tot gevolg heeft dat de eigen statutaire regeling de toepassing van de wet van 21 juli 1991 overbodig maakt. In de andere gevallen is het wel degelijk de betrokken inrichtende macht die als eigenlijke werkgever bedoelde bijdragen dient te betalen, zoals blijkt uit het document A537 van november 1992 van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

2. Het antwoord op deze vraag is ontkennend. Het gaat hier immers om een wettelijke verplichting.
3. De bijdrage die moet worden betaald bevat verschillende elementen. Ze hangt onder meer af van het aantal werkdagen dat de betrokkene moet bewijzen om gerechtigd te zijn op werkloosheidsuitkeringen, wat op zijn beurt afhangt van zijn leeftijd. De regeling terzake is vervat in artikel 10 van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen.

In een bericht aan de werkgevers van de openbare sector en van het vrij onderwijs (A.537 – november 1992) heeft de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de werkgevers aangeraden voor de toepassing van hoofdstuk II van de wet van 20 juli 1991 contact op te nemen met de dienst.

Vraag nr. 157
van 19 maart 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Aanwerving contractuelen – Vast Wervingssecretariaat

In antwoord op een schriftelijke vraag betreffende de wenselijkheid van aanwerving van alle contractuele personeelsleden voor de administratie na een wervingsexamen of een selectietest uitgevoerd door het Vast Wervingssecretariaat (vraag nr. 78 van 7 februari 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 19 februari 1996, blz. 374), antwoordt de minister dat er zich tot nu toe nog geen noodzaak voordoet om voor alle contractuele betrekkingen terug te grijpen naar eventuele wervingsreserves van het Vast Wervingssecretariaat. Als reden vermeldt de minister dat "de resultaten van de eigen selecties zeer bevredigend zijn".

1. Welke kwantificeerbare criteria roept de minister in om zijn algemene tevredenheid te staven ?
2. Deelt de minister mijn mening dat ook mensen uit de wervingsreserve van het Vast Wervingsse-

cretariaat of zij die na een examen door het Vast Wervingssecretariaat geselecteerd zouden worden, de beoogde betrekking "zeer bevredigend" zouden kunnen vervullen ?

3. Zo ja, waarom heeft de minister dan geen stappen ondernomen om een algemene bepaling in het Vlaams Personeelsstatuut in te voegen waarin wordt bepaald dat voor elke aanwerving in een contractuele betrekking de bemiddeling van het Vast Wervingssecretariaat moet worden gevraagd ?
4. Zo nee, op basis van welke precieze overwegingen oordeelt de minister dan dat het Vast Wervingssecretariaat in gebreke blijft ? Welke initiatieven heeft de minister dan genomen naar de bevoegde federale minister toe om de werking van het Vast Wervingssecretariaat te verbeteren ?

Antwoord

Krachtens artikel XIV 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (het Vlaams Personeelsstatuut of VPS) kan slechts contractueel personeel worden aangeworven :

- om aan tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften te voldoen ;
- om ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleeden ;
- om bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen.

De bekendmaking van de vacatures en de selectie van de kandidaten gebeuren als volgt.

Voor tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften

De selectie van de kandidaten gebeurt op basis van functiebeschrijvingen en competentieprofielen. Naargelang het belang van de functie worden de vacatures bekendgemaakt in de pers, via de VDAB (WIS-systeem) of wordt een beroep gedaan op de wervingsreserves van het VWS of de spontane sollicitatiebank van de administratie Ambtenarenzaken, afdeling Wervingen en Personeelsbewegingen. De uiteindelijke aanwerving van de kandidaten gebeurt na een selectiegesprek van de op basis van de functiebeschrijving en het competentieprofiel gepreselecteerde kandidaten met de selectiedes-

kundige van de afdeling Wervingen en Personeelsbewegingen en het ontvangende lijnmanagement.

Voor de vervanging van ambtenaren die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleeden

Gelet op de snelheid waarmee de vervanging van loopbaanonderbreking (termijn van 15 dagen) moet gebeuren, gebeurt hier geen functiespecifieke selectie maar wordt een beroep gedaan op kandidaturen van werkzoekenden die ingeschreven zijn bij de VDAB en die voldoen aan de voorwaarden om de loopbaanonderbreker te vervangen. De vervanging van loopbaanonderbreking vormt de hoofdmoot van de tewerkstelling binnen deze categorie. De kandidaten die andere afwezigheid dan loopbaanonderbreking vervangen, worden eveneens geput uit ingediende kandidaturen en vormen slechts een zeer klein percentage van de vervangingen.

Voor bijkomende of specifieke opdrachten

De recrutering en selectie van deze personeelscategorie gebeurt overeenkomstig artikel XIV 6 van het VPS via een commissie van wetenschappelijke en administratieve autoriteiten onder voorzitterschap van het VWS.

Gelet op dit recruiters- en selectiebeleid, waarbij de nadruk ligt op competentie en attitude in plaats van louter schoolse kennis, gaat hierna het antwoord op de concrete vragen.

1. De tevredenheid over de resultaten van de eigen selecties blijkt uit mondelinge bevraging van het ontvangende lijnmanagement. Momenteel ontwikkelt de administratie een instrument om de tevredenheid van het lijnmanagement over de aldus aangeworven contractuele personeelsleden te meten. Dit instrument zal nog in 1997 worden geïmplementeerd.
2. De ervaring leert dat ook de uit de wervingsreserves van het Vast Wervingssecretariaat gerecruteerde en daarna via het boven beschreven gesprek geselecteerde contractuele personeelsleden de betrekking zeer bevredigend kunnen vervullen.
3. en 4. Ik heb geen stappen ondernomen om een algemene bepaling in het VPS in te voegen waarin wordt bepaald dat voor elke aanwerving in een contractuele betrekking de bemiddeling van het VWS moet worden gevraagd, omdat de ervaring ook leert dat de laureaten van die algemene wervingsreserves niet altijd voldoen aan

de functiespecifieke competenties en vaardigheden die nodig zijn voor de te begeven contractuele betrekkingen.

Volgende problemen doen zich voor indien men een beroep doet op wervingsreserves :

- het VWS beschikt niet zelden over te kleine of weinig recente (uitgedunde) wervingsreserves en kan bijgevolg niet alle gevraagde wervingen honoreren ;
- de wervingsreserves zijn veelal aangelegd om te voldoen aan vroegere specifieke vacatures, zodat aan de toenemende vraag van het ministerie naar nieuwe (andere) specifieke profielen niet kan worden beantwoord ;
- algemene wervingsreserves worden aangelegd met het oog op een regelmatige aanwerving in bepaalde graden. Deze reserves zijn door hun algemeenheid meestal niet de meest aangewezen recruiterswijze voor specifieke contractuele betrekkingen ;
- contractuele personeelsleden uit reserves aangelegd voor statutaire tewerkstelling, nemen telkens een statutaire betrekking voor de contractuele betrekking die ze uitoefenen ;
- heel veel kandidaten (werkzoekend maar daarom niet werkloos) in de wervingsreserve weigeren de aangeboden (contractuele) betrekkingen ;
- kandidaten in wervingsreserves aangelegd voor het ministerie, worden door andere instellingen en ook door privé-bedrijven benaderd, waardoor de reserve vroegtijdig leegloopt (cf. publicatie van de laureaten in het Belgisch Staatsblad).

Er worden zeer regelmatig gesprekken gevoerd met het Vast Wervingssecretariaat om de samenwerking te optimaliseren.

Vraag nr. 158
van 25 maart 1997
van de heer JULIEN DEMEULENAERE

Schoolonderhoudspersoneel – Taken en vergoeding

In een onderwijsinstelling in Zuid-West-Vlaanderen, met een middenschool, een basisschool en een kleuterafdeling, doet zich volgende situatie voor.

De instelling omvat volgende gebouwen : een blok voor het secundair onderwijs, een blok voor het lager onderwijs, een blok voor de kleuterafdeling, een blok voor de technische afdeling, een administratief blok voor directie en secretariaat, een administratief blok voor opvoeder en huismeester, een keuken met refter. Daarnaast zijn er twee overdekte speelplaatsen, grasperken en een tuin (> 1 ha).

In het totaal zijn er 200 leerlingen en worden er per dag 200 maaltijden bereid voor leerlingen, leerkrachten, administratief en onderhoudspersoneel.

Voor het onderhoud van deze instelling zijn er volgende FT-jobs : 2 vastbenoemden voor de keuken, 1 personeelslid keuken 30 u., 1 fulltime chauffeur, 1 halftime onderhoudswerkman voor speelplaatsen en grasperken, 2 halftime schoonmaaksters voor alle gebouwen.

Het keukenpersoneel moet, naast de taken in de keuken en de refter, ook de bureaus schoonmaken en afvalbussen ledigen.

Om dat alles mogelijk te maken moet het onderhoudspersoneel bestendig overuren presteren, maar die mogen niet aangerekend worden. Bovendien worden zij sporadisch verplicht te presteren voor privé-feestjes zonder vergoeding.

Is er controle op zulke toestanden ?

Kan onderhoudspersoneel worden verplicht overuren te presteren zonder compensatie ?

Kan onderhoudspersoneel worden verplicht prestaties te leveren voor privé-feestjes zonder hen daarvoor een normaal loon uit te betalen ?

Antwoord

Het meesters-, vak-, en dienstpersoneel in het gemeenschapsonderwijs bestaat uit vastbenoemden die door het departement worden bezoldigd en contractuelen waarvan het loon door de Lorgo (Lokale Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) wordt betaald en dat wordt aangerekend op de door de ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) toegekende dotatie.

Het departement Onderwijs is voor geen van beide categorieën de werkgever. Als inrichtende macht

van het gemeenschapsonderwijs, is de ARGO de werkgever.

Alhoewel klachten inzake de arbeidsvoorwaarden in eerste instantie bij de werkgever moeten toekomen, wil ik het toch wijzen op het volgende.

Voor de ambten van keuken- en onderhoudspersoneel bestaan er tot op heden geen monografieën. De mogelijkheid tot soepel inzetten van het personeel is dus niet verboden. Zo is het bijvoorbeeld vanzelfsprekend dat een hulpkokkin die haar opdracht niet volledig kan uitvoeren in de keuken, voor haar resterende uren wordt ingezet voor het onderhoud van andere lokalen.

Het spreekt ook vanzelf dat niemand kan worden verplicht overuren zonder compensatie te presteren. Dit kan natuurlijk wel op vrijwillige basis.

Het onderhoudspersoneel verplichten prestaties te leveren bij privé-feestjes kan evenmin. Eventueel kan dit op vrijwillige basis en natuurlijk buiten de arbeidsduur die in de school moet worden gepresteerd.

Indien er zich misbruiken voordoen, kunnen die worden gesignaleerd aan de voorzitter van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs. Een verificateur van de ARGO kan dan ter plaatse een onderzoek instellen.

Vraag nr. 159
van 25 maart 1997
van de heer FELIX STRACKX

Neutraliteit gemeenschapsonderwijs – Affiches Objectief 479.917

In sommige scholen van het gemeenschapsonderwijs (waaronder onder andere het Atheneum Redingenhof in Leuven) hangen wervingsaffiches van Objectief 479.917. Het zal de minister niet onbekend zijn dat deze vereniging een van de mantelorganisaties is van de maoistische PVDA (Partij van de Arbeid).

1. Wordt het neutraliteitsbeginsel van het gemeenschapsonderwijs hier niet met voeten getreden ?
2. Wat zijn de mogelijke sancties ?
3. Hoeveel overtredingen van dit neutraliteitsbeginsel werden in de laatste drie jaar vastgesteld en welke sancties werden er getroffen ?

Antwoord

1. In uitvoering van het artikel 32 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 op de ARGO, heeft de Centrale Raad een neutraliteitsverklaring voor het gemeenschapsonderwijs opgesteld, rekening houdend met de grondwettelijke tekst. De tekst van de neutraliteitsverklaring van het gemeenschapsonderwijs stelt onder meer het volgende :

"Het (gemeenschapsonderwijs) stimuleert en begeleidt de leerlingen en studenten trouwens bewust tot persoonlijke oordeelsvorming door het opwekken en het in opbouwende zin ontwikkelen van kritisch inzicht. Het maakt hun jonge geest ontvankelijk voor de veelzijdigheden verscheidenheid van waarden in de samenleving, zodat zij de mensen in hun eerlijke overtuiging gaan eerbiedigen en gepaste belangstelling voor ieders denk- en gevoelswereld kunnen opbrengen."

En verder : "Indien de opvoedings- of onderwijssituatie daartoe aanleiding geeft, kunnen zij (dit zijn degenen die betrokken zijn bij de ontwikkelingsbegeleiding) vrij hun persoonlijk engagement doen kennen, maar op bedachtzame wijze, wat betekend dat zij zich zeker onthouden van elke vorm van indoctrinatie en/of proselitisme."

Tot slot kan op de volgende passus worden gewezen : "De bij de ontwikkelingsbegeleiding betrokken personen nemen alvast iedere gelegenheid te baat om de leerlingen en studenten de ideologische, culturele, religieuze, filosofische en ethnische waarden bij te brengen die een pluralistische beschaving in het algemeen kenmerken :

- eerbied voor de rechten van de mens en voor de specifieke rechten van het kind ;
- zin voor beredeneerde verantwoordelijkheid, voor rechtvaardigheid en voor eerlijkheid ;
- inzet voor het algemeen welzijn en voor menselijke solidariteit ;
- verdediging van de democratie en eerbied voor minderheden ;
- respect voor het pluralistisch waardenpatroon ;
- actieve verdraagzaamheid."

Verder verwijs ik naar het VN-verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, waar artikel 29.1, d stelt :

"De Staten die partij zijn, komen overeen dat het onderwijs aan het kind dient te zijn gericht op de voorbereiding van het kind op het dragen van verantwoordelijkheid in een vrije samenleving, in de geest van begrip, vrede, verdraagzaamheid, gelijkheid van geslachten, en vriendschap tussen alle volken, etnische, nationale en godsdienstige groepen en personen behorend tot de oorspronkelijke bevolking".

Het neutraliteitsbeginsel verhindert dus niet dat problemen inzake ideologische overtuigingen van de mens aan de orde komen in het gemeenschapsonderwijs. Uiteindelijke grondslag hiervoor zijn immers internationale verdragen en intern-rechtelijke wettelijke bepalingen die het onderwijs met een specifieke opdracht bekleden binnen de democratische rechtsstaat en de pluralistische samenleving. Wel dient dit te gebeuren binnen de principes van bovenvermelde neutraliteitsverklaring. Er worden mij door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geen gegevens naar voren gebracht waaruit blijkt dat die geschonden zou zijn.

2. Conform artikel 9 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, moeten de personeelsleden de neutraliteit in acht nemen en aan het pedagogische project van het gemeenschapsonderwijs gestalte geven. Inbreuken hierop kunnen worden gesanctioneerd met een tuchtstraf uit artikelen 61 van voormeld decreet.

**Vraag nr. 160
van 26 maart 1997
van de heer JOS DE MEYER**

Bedrijfsvoorheffing schoolbusbegeleiders – Onderwijs vs. Financiën

In verband met de bedrijfsvoorheffing op de lonen van de busbegeleiders is er een verschillende benadering enerzijds vanuit het ministerie van Financiën, Administratie der Directe Belastingen, en anderzijds vanuit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs. In een schrijven van 23 januari 1997 deelt het departement Onderwijs, afdeling Leerlingenvervoer Brabant, aan de schooldirecties mee dat met ingang van januari 1997 voor alle begeleiders ten minste

11,33 % moet worden afgehouden als bedrijfsvoorheffing. Deze afhouding wordt berekend op het bruto uit te betalen bedrag, verminderd met de ingehouden RSZ-bijdrage van de werknemer (punt 9 van de onderrichtingen 25/76 van 6 september 1976). Het afgehouden bedrag moet worden ingevuld in de voorbehouden rubriek op de aanvraag voor de begeleidingstoelage. Tevens dient bij het begeleidingsdossier een bewijs te worden gevoegd waaruit blijkt dat de afgehouden bedrijfsvoorheffing werd gestort aan het ontvangstkantoor der belastingen.

De fiscale wetgeving inzake bedrijfsvoorheffing bepaalt dat de eerste schijf van 160.000 frank (voor een gehuwde) of 203.000 frank (voor een alleenstaande) niet wordt belast. Wanneer de maandelijkse vergoeding een twaalfde van die bedragen niet overschrijdt, heeft het geen zin voorheffingen in te houden. De schalen van bedrijfsvoorheffing voorzien dan ook niet in inhouding van bedrijfsvoorheffing voor dergelijke lage bedragen. De uitbetaalde vergoeding wordt wel op een loonfiche opgenomen die aan de fiscus wordt overgemaakt. Op deze inkomens worden ook RSZ-inhoudingen gedaan.

In deze situaties van laag inkomen is het voor de loonadministraties een bijkomende opdracht om, anders dan bij de onderrichtingen inzake fiscale wetgeving, 11,33 % bedrijfsvoorheffing in te houden. Deze overbodige voorheffing moet na aangifte en berekening van de personenbelasting door het ministerie van Financiën worden teruggestort.

Welke maatregelen werden er uitgewerkt om de richtlijnen van het departement Onderwijs af te stemmen op de fiscale wetgeving, teneinde de opdracht van de loonadministraties en de overheidsadministraties te vereenvoudigen ?

Antwoord

De ambtsbrief van de cel Leerlingenvervoer Brabant van 23 januari 1997 m.b.t. de herinnering aan de verplichte afhouding van de bedrijfsvoorheffing aan de bron, is geïnspireerd door de bepalingen van omzendbrief nr. 25/76 van 6 december 1976.

Terzake moet ik bevestigen dat de onderrichtingen van voormelde omzendbrief mettertijd niet zijn afgestemd op de vigerende fiscale reglementering.

Vandaar dat ik aan mijn administratie opdracht heb gegeven om :

1. mij onverwijld een ontwerp van omzendbrief voor te leggen die op het vlak van de afhouding van de bedrijfsvoorheffing concrete richtlijnen verstrekt aan de scholen ;
2. de kwestieuze omzendbrief onmiddellijk te herroepen. De bedrijfsvoorheffing moet voortaan worden afgehouden conform de directieven van het ministerie van Financiën.

Vraag nr. 161 van 26 maart 1997 van de heer JOS DE MEYER

Secundair onderwijs – Organieke en budgettaire omkadering (2)

In mijn schriftelijke vraag nr. 125 van 4 april 1996 vroeg ik de minister onder andere : "Gezien de belangrijkheid van deze kloof tussen OFT's (organieke fulltime equivalenten) en BFT's (budgettaire fulltime equivalenten) en de toename ervan, en de grote verschillen per net, vraag ik ook een analyse per net van de verschillende oorzaken zoals vervangingen bij ziektes, arbeidsherverdelende maatregelen, terbeschikkingstelling van personeelsleden die een wachtgeld ontvangen, enzovoort" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 518 – red.*).

De minister antwoordde : "Met betrekking tot meer gedetailleerde en recente gegevens over verschillen per net/niveau en analyse van de oorzaken, kan ik meedelen dat het onderwijsdepartement momenteel, in het kader van het Edison-project (elektronische data-uitwisseling tussen school en departement) en op basis van de (...) elektronische personeelsdossiers van de participerende basis- en secundaire scholen, een geautomatiseerde berekening en analyse van de afwijking OFT-BFT uitwerkt. De eerste testresultaten worden verwacht einde mei '96. Zodra dit project 100 procent operationeel is en betrouwbare resultaten zal leveren, zal ik uiteraard niet nalaten deze beleidsrelevante informatie te bezorgen (...)"

Daar de eerste resultaten verwacht werden einde mei '96, herhaalde ik mijn vraag naar gedetailleerde en recente gegevens over verschillen per net/niveau en analyse van de oorzaken voor de afwijking OFT-BFT in schriftelijke vraag nr. 22 van 3 oktober 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 161 – red.*).

De minister antwoordde : "De (evolutie van de) kloof tussen de organieke en de budgettaire omka-

dering (OFT's versus BFT's) is uiteraard een belangrijk beleidsrelevant aspect in de algehele problematiek van de beheersing van de Vlaamse onderwijsuitgaven.

Tegelijkertijd moet met deze "realiteit" rekening worden gehouden bij de globale hervorming van het secundair onderwijs (...). Gezien evenwel het (exponentiële) verloop van de geplande instap in het Edison-project (...) zullen er binnen enkele maanden betrouwbare en bruikbare resultaten beschikbaar zijn".

Ik veronderstel dat momenteel deze beleidsrelevante informatie beschikbaar is. Daarom herhaal ik voor de derde maal mijn vraag naar gedetailleerde en recente gegevens over verschillen per net/niveau en analyse van de oorzaken voor de afwijking OFT-BFT.

Antwoord

Sinds kort beschikt het departement Onderwijs over gedetailleerde gegevens inzake de zogenaamde afwijking tussen de organieke en de budgettaire omkadering. Deze gegevens hebben betrekking op het schooljaar 1996-1997 en kunnen, zoals gepland, geautomatiseerd berekend en (globaal) geanalyseerd worden in het kader van het Edison-project (elektronische data-uitwisseling tussen school en departement). Op dit ogenblik wordt nog een finale kwaliteitscontrole op volledigheid en validiteit van de gegevens uitgevoerd.

De bijgaande resultaten hebben betrekking op de afwijking van de maand oktober 1996 en zijn gebaseerd op de elektronische personeelsdossiers van de participerende secundaire scholen (op dat moment). Het betreft hier 32 procent van het globale scholenbestand en 42 procent van het totaal aantal organieke betrekkingen in het secundair onderwijs. De verdeling per onderwijsnet – gemeenschapsonderwijs (GO), officieel gesubsidieerd onderwijs (OGO), vrij gesubsidieerd onderwijs (VGO) – geeft volgend resultaat : respectievelijk 11, 34 en 40 % van het scholenbestand en 17, 41 en 48 % van het aantal ambten.

De globale afwijking van deze "steekproef" secundair onderwijs bedraagt 10,56 %, waarbij de belangrijkste verklarende componenten zijn : allereerste arbeidsherverdelende maatregelen (2,85 %), terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking (2,98 %) en vervangingen wegens ziekte (4,16 %). Deze gegevens worden in **bijlage 1** verder gedetailleerd en grafisch weergegeven (leef-

tijdsstructuur inclus). Opgesplitst per net geeft dit volgend resultaat : 17,36 % voor het GO (zie **bijlage 2**), 8,14 % voor het OGO (zie **bijlage 3**) en 10,22 % voor het VGO (zie **bijlage 4**).

Gezien het exponentiële verloop van de instap in het Edison-project, zal de relevantie en de bruikbaarheid van deze eerste afwijkingresultaten op korte termijn enkel nog kunnen toenemen. Tegelijkertijd kan dan werk worden gemaakt van een grondige analyse én van eventuele verklaringselementen van de verschillen in afwijking OFT/BFT tussen de diverse onderwijsnetten.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 162 van 26 maart 1997 van de heer MICHEL DOOMST

Schoolsportinfrastructuur – Openstelling

Heel wat sporthallen zijn op dit ogenblik overbezet in de vooravonden en het weekend, maar blijven overdag onbenut. Terzelfder tijd wordt de sportinfrastructuur van nogal wat scholen onbenut gelaten.

Op maatschappelijk gebied klagen heel wat mensen over de onveiligheid voor kinderen, terwijl de kinderen vaak nergens anders kunnen spelen dan op straat. Op de schoolpleinen zouden heel wat kinderen op de vrije momenten een veilige omgeving kunnen opzoeken.

Heel wat scholen blijven echter weigerachtig staan tegenover deze openstelling, omdat zij zich over het algemeen al overbevraagd vinden.

Toch zijn er mogelijkheden waarbij de gemeentelijke sportdienst via een contract met de school instaat voor het toezicht, de verzekeringen en het doorverhuren aan sportclubs of individuele sporters. Scholen zijn veelal tevreden met de extra inkomsten, terwijl ze hun imago weten te verbeteren bij de leerlingen, wat een goed effect heeft op de recrutering. Gemeenten zijn meestal blij dat ze geen dure infrastructuur hoeven te bouwen.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om een terbeschikkingstelling van de schoolinfrastructuur bij de onderwijsinstellingen te bevorderen ?

Is de mogelijkheid reeds onderzocht om de scholen desnoods bepaalde verplichtingen in die richting op te leggen bij de bouw van sportinfrastructuur, gekoppeld aan de uitkering van subsidies ?

Antwoord

Het (ver)bouwen van sportinfrastructuur en de aankoop van duurzaam sportmateriaal door scholen wordt door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd en gesubsidieerd. De Dienst Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) is als instelling van openbaar nut bevoegd voor het verlenen van financiële en logistieke steun bij infrastructuurwerken in het gesubsidieerd officieel en vrij onderwijs. De jaarlijkse dotatie voor infrastructuurwerken in het gemeenschapsonderwijs wordt toegekend aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO).

Enerzijds ligt het niet in mijn bedoeling om de financiering/subsidiëring van schoolsportinfrastructuur te koppelen aan extra voorwaarden inzake terbeschikkingstelling aan gemeenten of sportinstellingen.

Anderzijds moet er duidelijk worden gesteld dat het huidige financierings/subsidiëringssysteem uitsluitend gericht is op de aanwending ervan voor schooldoeleinden.

De ARGO, de DIGO of het departement Onderwijs maken geen bezwaren indien scholen met gemeenten of sportinstellingen overeenkomsten afsluiten inzake het terbeschikkingstellen van sportinfrastructuur, al dan niet met het oog op het verwerven van extra inkomsten. De lokale inrichtende macht beslist hierover autonoom.

In diezelfde beleidsoptiek heb ik recentelijk ook beslist dat in het kader van schoolopbouwwerk, het geld door scholen verkregen via het Sociaal Impulsfonds kan worden aangewend om bestaande schoolinfrastructuur open te stellen voor de buurt.

Indien scholen beslissen om hun infrastructuur ter beschikking te stellen aan derden, moeten zij erover waken dat zij vooraf voldoende duidelijkheid hebben over toezicht, aansprakelijkheid bij ongeval of bij schade aan het materiaal of de infrastructuur, de financiële compensaties, ... en moeten zij dit juridisch verankeren in hun overeenkomst.

Door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs is in dit verband een omzendbrief uitgevaardigd over het gebruik van de infrastructuur

van de Gemeenschapsscholen met een aantal richtlijnen voor de Lokale Raden inzake de toegelaten activiteiten, richtprijzen, veiligheid, verzekeringen en een aantal praktische modaliteiten (ARGO/730/N-92-11).

Vraag nr. 163 van 27 maart 1997 van mevrouw VEERLE HEEREN

Studietoelagen – Kadastraal inkomen (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 104 van 13 januari 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 7 februari 1997, blz. 799 – red.*) in verband met studietoelagen, stelt de minister dat ons stelsel van studietoelagen tot doel heeft – met het oog op democratisch onderwijs – een zo rechtvaardig mogelijk systeem te ontwikkelen dat ook de mindergegoeden de kans geeft om verder te studeren.

Dit systeem laat echter toe dat er in 1994-1995 110 dossiers van landbouwers werden afgewezen wegens een te hoog kadastraal inkomen (KI) (meer dan 20 % van het gezamenlijk plus afzonderlijk belastbaar inkomen).

Volgens de minister heeft nader onderzoek uitgezonden dat 33,6 % van deze dossiers alsnog in aanmerking kon komen voor een studietoelage, door een herziening aan te vragen op grond van een aangrenzend inkomensjaar waaraan het kadastraal inkomen dan wordt getoetst. Dit brengt mee dat toch nog een 70-tal families in de kou blijft staan.

Een eventuele oplossing voor dit probleem zou erin kunnen bestaan bij een herziening af te wijken van het principe van "aangrenzend inkomensjaar" en dit te vervangen door het "dichtsbij inkomensjaar met positief resultaat".

Heeft de minister initiatieven genomen om de reglementering terzake in die zin te veranderen, specifiek voor de groep van landbouwersfamilies die nu uit de boot vallen ?

Antwoord

De uitsluitingsfactor "kadastraal inkomen" heeft als doel de doelmatigheid van het systeem voor studietoelagen te verhogen en te komen tot een groter selectiviteit om zo het bestaande Mattheüs-effect te verminderen.

Er werd namelijk een oneigenlijk gebruik van de toelagen vastgesteld doordat personen uit fiscaal onderlegde hogere inkomstencategorieën door middel van aangifte van fictief lage inkomsten in aanmerking kwamen voor de hoogste toelagen.

Om een correcter toekennen van studietoelagen mogelijk te maken, werd het kadastraal inkomen gekozen als welvaartsindicator.

Indien het kadastraal inkomen in verhouding tot het in de personenbelasting gekende inkomen ongewoon hoog is, namelijk hoger dan 20 %, wordt er geen studietoelage toegekend omdat er terecht wordt van uitgegaan dat personen met een, in verhouding tot een relatief hoog kadastraal inkomen, laag belastbaar inkomen, welstellender zijn dan uit hun belastingaangifte voor personenbelasting blijkt.

Personen die worden getroffen door een tijdelijke daling van het belastbaar inkomen, worden hoegenaamd niet ipso facto uitgesloten van het recht op een studietoelage. Zij kunnen zich namelijk beroepen op de regel van het aansluitend referentiejaar : indien zij worden afgewezen omdat het kadastraal inkomen te hoog is in verhouding tot het inkomen van het normaal in aanmerking te nemen jaar, kan dit kadastraal inkomen worden vergeleken met het inkomen van een aansluitend jaar.

Daarenboven worden ook de echte minvermogen-de kandidaten opgevangen door een aantal correcties van de basisregel.

De invoering van de uitsluitingsfactor "kadastraal inkomen" en de aangebrachte correcties hebben een positief herverdelend effect gehad en geleid tot een rechtvaardiger verdeling van de studietoelagen.

Het dichtstbijge inkomensjaar met positief resultaat zou zeer ver kunnen teruggaan of nog veraf kunnen liggen. In de praktijk is dit voorstel moeilijk uitvoerbaar : sommige dossiers zouden jaren kunnen aanslepen en een eventuele studietoelage zou dus geen hulp betekenen voor het betrokken school- en academiejaar.

Over dit probleem werd trouwens reeds overleg gepleegd met een vertegenwoordiging van landbouwersorganisaties. Er werd vastgesteld dat een meer fundamentele oplossing nodig is dan studietoelagen voor gezinnen die gedurende jaren na elkaar een inkomen van 0 frank hebben.

Ten slotte dienen de geciteerde cijfers uit 1994-1995 te worden gezien tegen de achtergrond van (in het academiejaar 1994-1995) : 44.088 aanvragen hoger onderwijs, waarvan 30.561 toekenningen (69,3 %) en 13.527 afwijzingen (30,6 %). Van deze afwijzingen zijn er 7.871 wegens te hoog inkomen (113 landbouwers) en 852 wegens te hoog kadastraal inkomen (110 landbouwers waarvan inderdaad 33,6 % een toelage had kunnen krijgen door herziening via een aangrenzend jaar te vragen, maar dit niet heeft gedaan).

Van de 44.088 aanvragen blijven er inderdaad nog \pm 70 dossiers van landbouwers afgewezen wegens te hoog KI.

Zoals vermeld, werd hierover reeds overlegd en dient het probleem ruimer te worden gezien dan de studietoelagen. Bovendien moet worden vermeden dat de reeds zeer gecompliceerde reglementering – zo gedetailleerd om tegemoet te kunnen komen aan de verzuchtingen van bepaalde minder bedeelde bevolkingsgroepen – nog meer ingewikkeld wordt en, zoals in elke nieuwe regelgeving, weer andere potentiële gegadigden zou uitsluiten.

**Vraag nr. 166
van 27 maart 1997
van de heer JOS DE MEYER**

Herstructureringsfonds – Extra lestijden

Het herstructureringsfonds geeft de ARGO gedurende een overgangperiode van acht jaar extra lestijden ter beschikking om op een planmatige wijze het onderwijsaanbod rationeler te herschikken.

Ondertussen werden reeds zes schooljaren extra lestijden toegekend. Nog twee schooljaren kunnen extra lestijden worden toegekend.

1. Hoeveel extra lestijden werden in deze zes schooljaren aan de ARGO toegekend ?

Hoeveel lestijden kunnen er nog worden toegekend ?

2. Kan de minister mij een overzichtelijke analyse bezorgen van de resultaten van de bereikte herstructureringsresultaten binnen het secundair gemeenschapsonderwijs ?

3. Voor welke doelstellingen worden de extra lestijden de volgende twee schooljaren aangewend ?

Antwoord

Artikel 58, § 1, van het Onderwijsdecreet II van 31 juli 1990, gewijzigd door artikel 71 van Onderwijsdecreet IV van 28 april 1993 en door artikel 71 van Onderwijsdecreet VI van 21 december 1994, stelt :

"Het in artikel 56, 2° (= het aantal wekelijkse uren-leraar dat aan elke inrichtende macht kan worden toegekend, uiterlijk tot en met het schooljaar 1998-1999) bedoeld aantal wekelijkse uren-leraar dat aan elke inrichtende macht kan worden toegekend, behelst een aantal uren voortvloeiend uit een door de Vlaamse regering te bepalen recuperatie van uren welke in verhouding tot het aantal uren van het schooljaar 1989-1990 verloren zijn gegaan en dat ertoe strekt de inrichtende macht de mogelijkheid te bieden op planmatige wijze het onderwijsaanbod rationeel te herschikken" (= herstructureeringsfonds).

Dit werd, wat het gemeenschapsonderwijs (GO) betreft, geoperationaliseerd door artikel 14 van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990, zoals gewijzigd, tot vastlegging van het pakket uren-leraar in het voltijds secundair onderwijs :

- schooljaar 1991-1992 : 1/3 van de verliesuren van het GO 1991-1992 ;
- schooljaar 1992-1993 : 1/2 van de verliesuren van het GO 1992-1993 ;
- schooljaar 1993-1994 : 1/2 van de verliesuren van het GO 1993-1994 ;
- schooljaar 1994-1995 : 2/3 van de verliesuren van het GO 1994-1995 ;
- schooljaar 1995-1996 : 2/3 van de verliesuren van het GO 1995-1996 ;
- schooljaar 1996-1997 : 1/2 van de verliesuren van het GO 1996-1997 ;
- schooljaar 1997-1998 : 1/2 van de verliesuren van het GO 1997-1998 ;
- schooljaar 1998-1999 : 1/3 van de verliesuren van het GO 1998-1999.

Hierna volgt een overzicht van de toekenning van uren-leerkracht uit het herstructureeringsfonds met ingang van het schooljaar 1991-1992 tot en met het huidige schooljaar 1996-1997.

Schooljaar	Omvang	Uitgedeeld
1991-1992	1.321 u.	1.972 u (*)
1992-1993	3.657 u. (*) compensatie (4.097 u. – 440 u.)	3.657 u.
1993-1994	5.082 u.	5.082 u.
1994-1995	8.319 u. (*) compensatie (8.530 u. – 211 u.)	5.135 u.
1995-1996	10.408 u.	7.039 u.
1996-1997	8.252 u.	5.709 u.

Het is duidelijk dat wat de komende twee schooljaren betreft nog geen precieze cijfers kunnen worden opgegeven, noch over de omvang, noch over wat zal worden uitgedeeld.

De door de Centrale Raad gehanteerde criteria voor het toekennen aan instellingen van uren uit het herstructureeringsfonds, zijn de volgende :

- a. uitbouw of consolidatie van instellingen met meerdere vestigingsplaatsen ;
- b. uitbouw van doorgevoerde programmaties en/of omvormingen en/of omzettingen ;
- c. fusies ;
- d. herschikking studieaanbod door geleidelijke afbouw van studierichtingen en profilering naar de toekomst ;
- e. uitbouw van specifieke studierichtingen en/of opleidingen ;
- f. laattijdig succes van recent doorgevoerde programmaties en/of omvormingen en/of omzettingen ;
- g. door de Centrale Raad opgezette en goedgekeurde projecten en/of experimenten met uitzondering van het opstarten van de methodeklassen ;
- h. consolidatie van het Nederlandstalig onderwijsaanbod in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Hierbij dient de aandacht te worden gevestigd op het feit dat de afbouw en uitbouw van studierichtingen in verschillende scholen een proces is dat verschillende jaren duurt.

Vanaf het schooljaar 1995-1996 kan alleen een beroep worden gedaan op uren uit het herstructureringsfonds indien de instelling een uitgewerkt structuurplan en een herstructureringsplan heeft voorgelegd met het oog op het realiseren van een rationeler studieaanbod en met de bedoeling van minstens tegen het einde van het bestaan van het herstructureringsfonds, dit is 1999-2000, een structuur te hebben uitgebouwd of gesaneerd die volledig zelfbedruipend is. Dit houdt dus ook in dat men in beperkte mate een beroep kan doen op extra uren-leerkracht indien er herschikkingen nodig zijn ten gevolge van het verlies van minimumpakketten.

In het licht van de op til zijnde grote hervorming van het secundair onderwijs, is de ARGO op dit ogenblik volop alle mogelijkheden aan het onderzoeken om tot een concrete geografische indeling te komen om het studieaanbod rationeel te kunnen organiseren.

**Vraag nr. 167
van 28 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Beleids promotie – Publiciteitsbureaus

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 130
van 28 maart 1997
van mevrouw Marijke Dillen
Blz. 1348

Antwoord

1. Departement Onderwijs

1.1. Sinds de aanvang van de regeerperiode werd slechts een beroep gedaan op één extern publiciteitsbureau, namelijk Statt, dit als uitvloeisel van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers, dat de Vlaamse regering in 1993 sloot met de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers (BVDU), de Nationale Federatie van Informatieweekbladen (NFIW) en het nieuwsagentschap Belga.

Door dit protocol engageerde de Vlaamse regering zich om jaarlijks een bedrag van maximum 140 miljoen frank te besteden aan advertenties in de Vlaamse dag- en weekbladen.

Het reclamebureau Statt staat in voor de technische coördinatie van media-aankoop en plaatsing.

1.2. Via dit protocol werd bijvoorbeeld in 1996 15.726.775 frank besteed aan Onderwijs, verdeeld over de volgende campagnes :

- DynaMo 2 : 496.584 fr.
- V-Dag : 3.628.528 fr.
- Volwassenenonderwijs : 614.583 fr.
- Studietoelagen : 1.544.673 fr.
- Nieuwe spelling : 7.288.836 fr.
- Klasse voor Ouders : 1.390.241 fr.

Daarnaast waren er nog 3 losse advertenties (mededelingen) in alle Vlaamse kranten over : getuigschrift basisonderwijs, infosessies secundair onderwijs, vacature VLOR (Vlaamse Onderwijsraad). Die kosten telkens 254.440 frank.

1.3. Al deze campagnes verliepen dus verplicht via het communicatiebureau Statt.

2. ARGO

2.1. Wat de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs betreft, werd sinds de aanvang van de huidige regeerperiode geen nieuwe opdracht aan een publiciteitsbureau gegeven. Momenteel is er echter nog steeds een opdracht voor een landelijke, overkoepelende mediacampagne voor het gemeenschapsonderwijs (voor de duur van vijf schooljaren, namelijk van 1994-1995 tot en met 1998-1999) lopende.

2.2. De kostprijs per campagnejaar voor voormelde publiciteitscampagne bedraagt maximaal tien miljoen frank exclusief BTW.

2.3. Voormelde opdracht werd na een algemene offerteaanvraag (nummer ARGO/1993/PPR-1, goedgekeurd door de Centrale Raad van de ARGO op 4 februari 1993) gegeven aan de firma Slangen & Partners door de beslissing van de Centrale Raad van 8 juli 1993.

3. Departement Algemene Zaken en Financiën.

In 1996 heeft de administratie Personeelsontwikkeling eenmaal een beroep gedaan op een publiciteitsbureau om aan twee overheidsop-

drachten meer ruchtbaarheid te geven door het plaatsen van een advertentie in alle Vlaamse dagbladen. Deze overheidsopdrachten hadden betrekking op de aanwijzing van een extern bureau voor de ontwikkeling en uitvoering van assessment en development centers en op de aanwijzing van een externe evaluatie-instantie voor 13 Vlaamse openbare instellingen. Het initiatief tot het plaatsen van deze advertentie ging uit van de afdeling HRM (Human Resources Management).

Dit is de enige maal dat de administratie Personeelontwikkeling tijdens deze regeerperiode een beroep heeft gedaan op een publiciteitsbureau.

3.2. De kostprijs voor het plaatsen van de bovengenoemde advertentie bedroeg per opdracht 270.175 frank. Voor de twee opdrachten samen dus 540.350 frank.

3.3. Deze opdracht werd volgens de onderhandse procedure gegund aan de firma NV Statt in Antwerpen (Berchem).

**Vraag nr. 168
van 28 maart 1997
van de heer FILIP DEWINTER**

Dienstreizen – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 129
van 28 maart 1997
van de heer Filip Dewinter
Blz. 1347

Antwoord

1. In antwoord op de gestelde vraag werd een overzicht gemaakt (zie **bijlage 1**) van alle buitenlandse reizen die hebben plaatsgevonden in 1996 van zowel ambtenaren als niet-ambtenaren. Om zo goed mogelijk tegemoet te komen aan de verschillende elementen van de vraag werden per zending de volgende gegevens verschaft :

- verantwoordelijke administratie van het departement Onderwijs ;
- naam van de deelnemer ;
- stad – land van bestemming ;

- aanvang en einde van de reis ;
- kosten – aanrekening op de begroting ;
- doel van de zending.

Voor het jaar 1995 werd reeds een uitvoerige analyse gemaakt en toegestuurd als antwoord op de schriftelijke vraag nr. 230 van 7 augustus 1996 van de heer John Taylor (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 1996, blz. 46 – red.*).

2 en 3. De bestemming alsook het doel van de respectieve reizen wordt opgesomd in het overzicht waarvan sprake in het antwoord op vraag 1 (zie eveneens **bijlage 1**).

4. In hetzelfde overzicht zijn de kosten vermeld per reis met telkens een verwijzing naar sectie en artikel van de begroting waarop de kosten werden aangerekend. Een aantal zendingen vallen niet ten laste van de Vlaamse begroting, maar gebeuren op kosten van de organiserende instantie (vooral de Europese Unie).

Samengevat ziet het er per administratie en andere actoren als volgt uit :

administratie Basisonderwijs	65.820 fr.
administratie Hoger Onderwijs	629.107 fr.
administratie Ondersteuning	95.788 fr.
administratie Permanente Vorming	419.543 fr.
administratie Secundair onderwijs	270.541 fr.
dienst Europese Projecten	85.100 fr.
dienst voor Onderwijsontwikkeling	757.338 fr.
algemeen inspecteur	84.829 fr.
inspectie Basisonderwijs	37.316 fr.
inspectie PMS	36.304 fr.
inspectie Secundair Onderwijs	316.927 fr.
kabinet	2.546.018 fr.
olympiades (leerkr. + leerlingen)	337.986 fr.
secretariaat-generaal	1.705.960 fr.
zendingen onderwijsveld(derden)	540.915 fr.
Totaal	7.929.492 fr.

Voor de zending naar Zuid-Afrika 2.179.244 frank (inbegrepen in het totaal) wordt een gedetailleerd lijstje bijgevoegd (zie **bijlage 2**). Deze informatie werd eveneens reeds als antwoord op de schriftelijke vraag nr. 73 van 26 november 1996 van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis meegedeeld (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 10 januari 1997, blz. 597 – red.*).

5. Behoudens enkele uitzonderingen gebeurde de meerderheid van de zendingen op individuele basis. Soms gebeurt dit in groepsverband wanneer het gaat om interdepartementale zendingen (bv. Vaste Gemengde Commissies) of projecten/programma's van de EU of andere organisaties die deelname van verschillende personen vereisen. De zending naar Zuid-Afrika van 28 oktober 1996 tot 3 november 1996 gebeurde ook in groep, namelijk de minister samen met leden van zijn kabinet en van het departement.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke vragen – red.)

**Vraag nr. 169
van 28 maart 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – Statutairen en contractuelen

Kan de minister een onderverdeling geven van het personeelsbestand van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op 1 januari 1997 naar de hoofdgroepen personeel op formatie, contractuelen buiten de organieke regeling, contractuelen binnen de organieke regeling (met onderverdelingen volgens tijdelijke en uitzonderlijke behoeften, vervanging van afwezigen en bijkomende of specifieke opdrachten) ?

Kan de minister tevens voor het jaar 1996 de instroom van contractuelen, respectievelijk statutaire personeelsleden meedelen en becommentariëren ?

Antwoord

1. Het volledige personeelsbestand van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

Het personeelsbestand van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap was op 1 januari 1997 volgens gegevens beschikbaar in het personeelssysteem als volgt samengesteld.

Personeel op formatie		Buiten organieke regeling + gedeeltelijk op formatie (18)		Contractueel personeel niet op formatie		
Statutair	Stagedoend	Contractueel in dienst te houden	Contractueel voor tijdelijke en uitzonderlijke behoeften	Contractueel ter vervanging van afwezige personeelsleden	Contractueel voor bijkomende en specifieke opdrachten	
9.025	172	220	408	509	429	

Al het statutair (9.025 personeelsleden) en stagedoend personeel (172) wordt op de personeelsformatie aangerekend, evenals de superprioritaire contractuele personeelsleden (zie verklaring verder). De overige contractuele personeelsleden worden niet op de formatie aangerekend, omdat zij geen permanente taken uitoefenen.

Het contractueel personeel dat ingevolge de wet van 20 februari 1990 betreffende het personeel van de overheidsbesturen en van sommige instellingen van openbaar nut (wet op het enig

statuut en het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van de voorwaarden voor het aanstellen en het indiensthouden bij arbeidsovereenkomst in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en in de wetenschappelijke inrichtingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaams Gewest) in dienst moet worden gehouden wegens het slagen voor een vergelijkend aanwervingsexamen bij het Vast Wervingssecretariaat (VWS), valt buiten de organieke regeling. Het aantal bedraagt 220.

De personeelsleden binnen deze categorie die geslaagd zijn voor een vergelijkend aanwervingsexamen in de graad die overeenstemt met die welke ze bekleedden op het ogenblik van hun deelname, worden beschouwd als superprioritaire contractuele personeelsleden en worden eveneens aangerekend op de personeelsformatie opdat zij, op het ogenblik dat hun rangschikingsnummer bij het VWS wordt bereikt en dat zij verkozen in dienst te treden bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, hun eigen betrekking zouden kunnen innemen op de formatie. Hun aantal bedraagt 18 volgens gegevens in het personeelssysteem.

2. Instroom van stagedoende en contractuele personeelsleden in het jaar 1996

De instroom van nieuwe personeelsleden is als volgt verdeeld :

- stagedoend personeel : 162, waarvan 104 in niveau A, 22 in niveau B, 12 in niveau C, 11 in niveau D en 13 in niveau E ;
- contractueel personeel : 197

Commentaar op de categorie stagedoend personeel (statutair)

Deze statutaire personeelsleden werden aangevraagd via het Vast Wervingssecretariaat op basis van hun slagen voor een vergelijkend aanwervingsexamen.

Statutaire personeelsleden die in een nieuwe graad werden aangeworven of contractuele personeelsleden die statutair werden, werden ook in deze cijfers opgenomen.

Om een kwalitatieve verhoging van het personeelsbestand ("upgrading") te bewerkstelligen, werd bijzondere aandacht besteed aan een drastische verhoging van de aanwervingen in niveau A.

Commentaar op de instroom aan contractueel personeel

Contractuele personeelsleden worden in dienst genomen voor :

- tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften (CTU) ;
- vervanging van ambtenaren die hun betrekking niet of deeltijds bekleeden (CVA) ;
- bijkomende of specifieke opdrachten (CBS).

In 1996 werden 197 volledig nieuwe contractuele personeelsleden in dienst genomen. Met volledig nieuwe contractuele personeelsleden wordt bedoeld : personeelsleden die voor de allereerste maal in dienst treden bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het komt namelijk voor dat contractuele personeelsleden tijdens het jaar verschillende perioden in dienst komen, met of zonder onderbreking tussen die perioden. Deze personeelsleden worden hier slechts éénmaal meegerekend, omdat zij geen bijkomende budgettaire weerslag veroorzaken. Deze aanwervingen waren vooral bedoeld om te voldoen aan tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften (104 of 53 %) en ter vervanging van ambtenaren die volledig of deeltijds afwezig zijn (87 of 44 %). Contractueel personeel voor bijkomende of specifieke opdrachten vormt een minderheid (6 of 3 %).

1) Vervanging van afwezige personeelsleden

87 contractuele personeelsleden werden aangevraagd om in vervanging te voorzien van personeelsleden die hun betrekking niet of slechts gedeeltelijk bekleeden.

De hoofdmoot van deze aanwervingen vindt plaats voor vervanging van loopbaanonderbreking. Deze vervanging is een wettelijke verplichting.

2) Tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften

104 contractuele personeelsleden kwamen in dienst voor tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften. De meeste van deze personeelsleden worden tewerkgesteld in projecten waarvoor de financiële middelen worden overgeheveld van basisallocaties van activiteitenprogramma's naar basisallocatie 99.10.11.03 (personeelskredieten). Hierdoor wordt deze basisallocatie niet extra belast. Een aantal personeelsleden in deze categorie wordt evenwel niet in projecten ingezet. Meestal gaat het dan om contindiensten zoals de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdzorg, waar elk tekort aan personeel onmiddellijk dient te worden opgevangen om de dagelijkse bewaking te kunnen verzekeren.

3) Bijkomende of specifieke opdrachten

In de categorie bijkomende of specifieke opdrachten werden 6 contractuele personeelsleden aangeworven.

Vraag nr. 172
van 15 april 1997
van de heer GEORGES CARDOEN

Lokaal bouwbeleid – Kritiek ombudsman

Op bladzijde 52 van het Jaarverslag 1996 van de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap lezen we volgende passage : "De ombudsman behandelde de afgelopen jaren talrijke dossiers waarbij werkelijk onbehoorlijk bestuur van de lokale overheid werd vastgesteld. Bouwinbreuken werden toch maar in orde gebracht, regularisaties werden al dan niet toegestaan. Niet zelden speelde de politieke aanhorigheid van de overtreder daarbij een rol".

Gezien de ernst van deze beschuldiging naar onze lokale overheden toe kreeg ik van de minister graag antwoord op volgende vragen.

1. Is deze informatie juist ?
2. Over hoeveel concrete dossiers gaat het in bovenvermelde passage ? In welke gemeenten ?
3. Hoe heeft de ombudsman deze informatie onderzocht om tot dergelijke analyse te komen ?
4. Welke stappen werden door de ombudsman ondernomen bij het vaststellen van dergelijk onbehoorlijk bestuur van de lokale overheid ?

Werd met de betrokken besturen contact opgenomen ?

Werden sancties genomen ?

Op dezelfde bladzijde lezen we ook : "Aan de telefoon zeggen sommige ambtenaren dat zij wel weten dat bepaalde ingrepen niet door de beugel kunnen, maar dat zij de ingreep moeten uitvoeren van de bevoegde schepen of de burgemeester. Sommige bouwdoSSIERS blijven maandenlang geblokkeerd bij het lokale bestuur en toevallig hebben de aanvragers de verkeerde kleur".

5. Is deze informatie juist ?
6. Over hoeveel concrete dossiers gaat het in deze passage ? In welke gemeenten ?
7. Kan de minister mij een overzicht bezorgen van de bouwdoSSIERS waarvan de ombudsman heeft vastgesteld dat ze maandenlang geblokkeerd bleven bij het lokale bestuur ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 174
van 15 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten – Ver-talingskosten

Geregeld stellen verschillende administraties brochures, aankondigingen en dergelijke meer ter beschikking van het publiek (MINA-plan, Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, enz.)

Voor de faciliteitengemeenten worden vertalingen (al dan niet als synthese) ter beschikking gesteld.

Dit brengt natuurlijk extra kosten mee, zoals vertalingen, afzonderlijk drukwerk, Franstalige bekendmakingen in de pers.

Welke kosten waren hieraan in 1996 verbonden voor het departement van de minister ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
 VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 216
van 19 maart 1997
van MARIJKE DILLEN

Vlaams Impulsprogramma voor Natuurontwikkeling – Onderzoeksprojecten

De Vlaamse regering heeft in het kader van het Vlaams Impulsprogramma voor Natuurontwikke-

ling (Vlina) zes onderzoeksprojecten goedgekeurd voor 1996.

1. Over welke zes projecten gaat het ?

Wat zijn de doelstellingen van ieder project ?

2. Op welke wijze gebeurt de verdeling van het totale beschikbare budget over de verschillende onderzoeksprojecten ?

3. Is er een streefdatum vooropgesteld tegen wanneer de resultaten van ieder project klaar moeten zijn ? Zo ja, wanneer ?

4. Zijn er reeds resultaten bekend van onderzoeksprojecten die in het verleden werden toegewezen ? Zo ja, welke projecten en wat is het resultaat ?

Antwoord

1. Volgende zes projecten zijn in het kader van het Vlaams Impulsprogramma voor Natuurontwikkeling (Vlina) in 1996 goedgekeurd.

Project 9601 : genetisch-ecologisch onderzoek ten behoeve van het natuurbehoud in Vlaanderen

Doelstellingen

- Inzicht verwerven in hoeverre populaties met wisselende graad van isolatie genetisch verschillen.
- Bepalen van de relatie populatie-grootte en genetische diversiteit.
- Bepalen van de eventuele invloed van soorten habitat-specifieke factoren op de genetische diversiteit en het effect van habitatfragmentatie in natuurlijke populaties.

Het onderzoek heeft betrekking op verschillende soorten planten en dieren, zowel op het land als in het water, die wisselende mogelijkheden tot verspreiding bezitten.

Project 9602 : een database Flora Vlaanderen ten behoeve van het monitoren van floristische verschuivingen en het bepalen van de actuele en potentiële verspreiding van kwetsbare habitats door middel van combinaties van indicatorsoorten

Doelstellingen

- Een uitgebreide en gedetailleerde databank samenstellen van verspreidingsgegevens van hogere planten na 1972, en van een groep van zeldzame en bedreigde plantensoorten (doelsoorten) uit vroegere perioden.
- Een analyse maken van de actuele en potentiële verspreiding van kwetsbare biotopen.
- Een analyse maken van de belangrijkste floristische verschuivingen, zowel inzake het inburgeren van uitheemse planten als inzake de achteruitgang van inheemse soorten.

Project 9603 : ecohydrologisch onderzoek van waterrijke vallei-ecosystemen

Doelstellingen

- Bepalen van de hydrologische en ecohydrologische processen en mechanismen die werkzaam zijn bij het totstandkomen van standplaatsfactoren.
- Bepalen van hun betekenis voor de ruimtelijke verspreiding van vegetatietypen en plantensoorten in vochtige valleien.

De aandacht gaat in de eerste plaats uit naar waterrijke biotopen, gebonden aan opkwellend grondwater. Er worden drie onderling verbonden landschapscompartimenten onderzocht : het grondwater, de bodem en de vegetatie. Het verkregen inzicht wordt vertaald in een reeks van aansluitende modellen die een voorspellende functie hebben in dit verband.

Project 9604 : selectie en evaluatie van indicatoren en uitwerking van een praktisch bruikbare methodologie voor de beoordeling van biodiversiteit in bossen

Doelstellingen

- Het opstellen van een duidelijke en praktisch bruikbare handleiding voor de beoordeling van de biodiversiteit in bossen. Deze methodiek moet wetenschappelijk goed onderbouwd zijn, en voldoende getest aan de hand van proefstudies. In het projectvoorstel worden 3 niveaus van detail opgenomen.

Project 9605 : onderzoek naar de mogelijkheden voor een efficiënte inzet van beleidsinstrumenten

ten bij de integratie van natuur- en landschapszorg binnen de landbouwbedrijfsvoering

Doelstellingen

Gericht bijsturen van bestaande beleidsinstrumenten :

- op basis van de vergaarde kennis inzake natuurwaardering en ervaringen van landbouwers met natuurprogramma's ;
- in relatie tot de mogelijkheden per landbouwbedrijfstype en bedrijfsstructuur.

Op langere termijn kan het onderzoek leiden tot toepassing van nieuwe doelgroepgerichte beleidsinstrumenten en de uitbouw van alternatieve strategieën om landbouwers te motiveren tot deelname aan de stimuleringsprogramma's.

Project 9606 : economische waardering van bosecosystemen

Doelstellingen

- Opbouwen van operationele kennis omtrent economische waarderingstechnieken voor bossen.
 - Toepassing van de kennis in een voorbeeldstudie voor het Meerdaalwoud-Heverleebos.
 - Uitwerken van een methodologie van deze techniek die toepasbaar is in alle bossen van Vlaanderen.
 - Aanzet tot een algemene bepaling van de natuurwaardenproductie (deels op langere termijn).
2. Het totale beschikbare budget bedroeg voor 1996 100.000.000 frank.

Het werd als volgt verdeeld over de verschillende projecten (incl. BTW) :

Project 9601 :	22.748.466 fr.
Project 9602 :	18.421.000 fr.
Project 9603 :	17.420.000 fr.
Project 9604 :	9.966.000 fr.
Project 9605 :	7.946.000 fr.
Project 9606 :	14.737.280 fr.
Totaal vastgelegd :	91.238.746 fr.

3. De data waarop de resultaten van elk project klaar moeten zijn, kunnen worden afgeleid uit de in het contract opgenomen uitvoeringstermijn en de startdatum.

	Uitvoerings- termijn	Start- datum	Eind- datum
Project 9601	36	01.01.1997	31.12.1999
Project 9602	36	01.04.1997	31.03.2000
Project 9603	36	01.04.1997	31.03.2000
Project 9604	36	01.06.1997	31.05.2000
Project 9605	24	01.01.1997	31.12.1999
Project 9606	36	01.03.1997	28.02.2000

4. Er zijn geen resultaten van vroegere projecten beschikbaar, aangezien de in 1 vermelde onderzoeksprojecten de eerste zijn die in het kader van het Vlina werden toegewezen.

Vraag nr. 217 van 19 maart 1997 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Doorstromingsprogramma's – Samenwerkingsakkoord

Tussen de federale en gewestelijke overheden is het samenwerkingsakkoord betreffende doorstromingsprogramma's goedgekeurd. De werkervaringsprojecten staan hierin duidelijk centraal.

1. Wat zijn de doelstellingen en concrete plannen van dit samenwerkingsakkoord ?
2. Is er terzake een permanent overleg georganiseerd tussen de federale en de Vlaamse regering ? Zo ja, op welke wijze ?
3. Is er inspraak geweest van de sociale partners ? Zo ja, welke ?

Worden ook de sociale partners eventueel betrokken bij een permanent overleg ?

4. Op welke wijze worden de doorstromingsprogramma's gefinancierd ?

Wat is het aandeel van respectievelijk de federale en de Vlaamse overheid ?

5. Welke sectoren komen in aanmerking voor de doorstromingsprogramma's ?

Er zijn blijkbaar uitzonderingen (o.a. de sociale Maribelsectoren, ...).

Kan de minister mij hiervoor de beweegredenen geven ?

6. Voor welke duur is dit akkoord gesloten ?

Antwoord

1. Het Vlaams werkgelegenheidsakkoord van 14 december 1995 stelde dat met de federale overheid onderzocht moest worden hoe voor de werkervaringsplaatsen de werkloosheidsuitkering actief kon worden aangewend.

Op onze vraag werd binnen een werkgroep van de Interministeriële Conferentie Tewerkstelling de mogelijkheden onderzocht voor een actieve inzet van werkloosheidsuitkeringen bij beperkte periodes van werkervaring. Doelstelling van deze werkervaring is laaggeschoolde langdurig werklozen de mogelijkheid te geven hun arbeidskansen te verhogen via het verrichten van maatschappelijk nuttige taken.

Het overleg resulteerde in het samenwerkingsakkoord betreffende de doorstromingsprogramma's, dat het beoogde actieve gebruik van de werkloosheidsuitkering toelaat. Op basis van dit samenwerkingsakkoord werd door ons een voorstel tot een vernieuwd werkervaringsbeleid uitgewerkt, dat binnenkort aan de Vlaamse regering ter goedkeuring zal worden voorgelegd. Naast de activering van de werkloosheidsuitkeringen zijn de krachtlijnen voor dit vernieuwde werkervaringsbeleid de harmonisering van twee bestaande werkervaringsprogramma's en de invoering van deeltijdse betrekkingen, gekoppeld aan maximale begeleiding.

2. Het samenwerkingsakkoord voorziet in een jaarlijkse evaluatie van de uitvoering van het akkoord.

3. Met het oog op het afsluiten van het samenwerkingsakkoord werd het Vlaams Economisch-Sociaal Overlegcomité (Vesoc), een overlegorgaan tussen de Vlaamse regering en de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen, waarin de sociale partners zitting hebben, geraadpleegd. Binnen dit orgaan werd op 2 december 1996 een consensus bereikt over het vernieuwd werkervaringsbeleid.

Het Vesoc zal opnieuw worden geraadpleegd telkens een jaarlijkse evaluatie van het samenwerkingsakkoord zou resulteren in een aanpassing die van invloed zou zijn op het Vlaamse tewerkstellingsbeleid.

4. Werkervaringsplaatsen gecreëerd op basis van doorstromingsprogramma's, zullen zowel worden gefinancierd door de federale overheid, de Vlaamse overheid als de werkgever.

Enerzijds subsidieert de federale overheid door de werknemer toe te laten een gedeelte van zijn uitkering te behouden en anderzijds door de werkgever een RSZ-vermindering (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid) toe te kennen via het voordeelbanenplan.

Vlaanderen subsidieert een aanmerkelijk deel van het loon en de omkadering. De werkgever legt bij tot het normale gangbare loon.

5. In het kader van de doorstromingsprogramma's moeten de projecten tegemoet komen aan collectieve maatschappelijke noden of onvoldoende worden ingevuld via het reguliere arbeidscircuit. Wat de werkgevers betreft, is het toepassingsgebied niet gewijzigd ten opzichte van de huidige werkgevers van de tewerkstellingsprogramma's, onder andere de plaatselijke en provinciale besturen en de VZW's. De doorstromingsprogramma's zijn van toepassing in alle sectoren (leefmilieu, sport, cultuur, ...), met uitzondering van de sectoren die het voordeel van de sociale Maribelmaatregel genieten.

Bij de ondertekening van het samenwerkingsakkoord hebben wij formeel gesteld dat de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners het betreuren dat het samenwerkingsakkoord niet van toepassing is op werkgevers uit deze sectoren. Ik ben immers bereid een controlesysteem uit te werken dat dubbele financiering van één en dezelfde arbeidsplaats via de doorstromingsprogramma's en via de sociale Maribel onmogelijk maakt. In een eerste reactie gaf de bevoegde federale minister te kennen dat, zodra akkoorden zijn bereikt over de implementatie van de sociale Maribel, het toepassingsgebied zal worden uitgebreid.

In de aanvangsfase zal Vlaanderen de projecten uit deze sectoren zelf volledig financieren, zoals nu trouwens al gebeurde voor het geheel van de projecten.

6. Het samenwerkingsakkoord werd gesloten voor onbepaalde duur.

Vraag nr. 221
van 25 maart 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Milieuproject Antwerps havengebied – Initiatieven

Aansluitend bij mijn mondelinge vraag aan de minister op 6 maart 1997 in verband met de onderhandelingen over het opzetten van een Interreg-programma om tot een gebiedsgericht milieuproject te komen voor het Antwerps havengebied (*Handelingen nr. 34 van 15 april 1997, blz. 70 – red.*), kan ik de minister mededelen dat verscheidene van zijn ambtenaren betrokken waren bij voorbereidende gesprekken dienaangaande, met name ambtenaren van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). Het was de bedoeling tot een integraal en grensoverschrijdend zicht te komen op de vervuiling (de immissies) veroorzaakt door de verschillende activiteiten in het Antwerps havengebied.

Door de opstelling van de Vereniging van Industriële Bedrijven ten Noorden van Antwerpen (Vibna) zou het project zoals voorgesteld door de vertegenwoordigers van de Vlaamse en Nederlandse milieuverenigingen geen doorgang kunnen vinden. Er werd dus nog geen Interreg-programma ingediend, tot spijt van de milieuverenigingen, maar ook van de overheden en van het Antwerps havenbedrijf.

Dit staat haaks op de goede punten die de Vibna zichzelf geeft in een recentelijk gepubliceerd rapport met betrekking tot de luchtmissies door de Vibna-bedrijven. Als deze cijfers kloppen, heeft men van een globaal onderzoek naar immissies weinig of niets te vrezen, tenzij men bevreemd is dat bijvoorbeeld zal blijken dat de toename van de uitstoot van aromatische koolwaterstoffen (bv. benzeen) tot problemen zal leiden in buurgemeenten voor en over de grens.

Wat is de beleidsreactie van de minister ten aanzien van een dergelijk project? Welke stappen heeft hij ondernomen om dit of een soortgelijk project te helpen realiseren, rekening houdend met het feit dat in het ontwerp-MINA-plan onder de hoofding "gebiedsgerichte benadering" sterk wordt gepleit voor een geïntegreerde aanpak van de milieuproblematiek in het Antwerps havengebied? In "initiatief 14" wordt in dit verband onomwonden gepleit voor "grensoverschrijdende visievorming en samenwerking", bijvoorbeeld door het opzetten van Interreg-programma's voor grensgebieden.

Welke stappen heeft de minister in deze zin ondernomen ten aanzien van de Nederlandse overheid (-heden)?

Antwoord

De vraag tot interregionale samenwerking inzake de modellering en meting van de grensoverschrijdende luchtverontreiniging van vluchtige organische stoffen afkomstig van het Antwerps industriegebied, ging uit van de Nederlandse provincie Noord-Brabant en werd besproken in het kader van de werkgroep Schelderegio van de Benelux Economische Unie tussen ambtenaren van de Zuid-Nederlandse provincies, de VMM, Aminal en de milieudienst van de stad Antwerpen.

Aangezien een dergelijk project niet kan worden uitgevoerd zonder de medewerking van de industrie en gezien ook de mogelijke invloed van het Rotterdams industriegebied, dat inzake emissies van vluchtige organische stoffen (VOS) even belangrijk is als Antwerpen, werd door de Vlaamse ambtenaren na overleg met de Vibna voorgesteld het project te verbreden en het Rijnmondgebied mee in de modellering te betrekken.

In de loop van 1996 hebben de Nederlandse ambtenaren met hun ambtgenoten uit de regio Rijnmond overlegd om tot een dergelijk project te komen. Dit is tot op heden zonder resultaat gebleven.

Dit alles belet niet dat er geen grensoverschrijdende samenwerking op het gebied van luchtmetingen zou zijn.

Zo is er al jarenlang samenwerking tussen TNO (Centrale Organisatie voor Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek) en VMM over de methodologie van VOS-metingen. Een gezamenlijk rapport werd uitgebracht in april 1996. Dit rapport kan bij de VMM, afdeling Informatie (tel. 053/72.64.41) worden verkregen. Het rapport beschrijft de onderzoeksresultaten over de periode maart 1994 t/m april 1995 van de koolwaterstofmetingen in de Belgisch-Nederlandse grensstreek. Uit dit rapport bleek dat er op de verschillende locaties in de grensstreek een duidelijke invloed is op de gemeten concentraties, vanuit de grote agglomeratie Antwerpen voor de verkeersspecifieke componenten zoals de aromatische koolwaterstoffen, en vanuit de richting van het industriegebied voor de alifatische koolwaterstoffen (petroleumraffinage). De bijdrage van de industriële bronnen blijkt echter vlug af te nemen met de afstand tot de bron.

De gemiddelde concentraties op jaarbasis voor de drie meetlocaties zijn lager dan de concentraties die worden gemeten in stedelijke gebieden.

Ook heb ik de VMM mijn akkoord gegeven om twee VOS-monitoren aan te kopen. Hiermee kunnen continue metingen van vluchtige organische stoffen worden uitgevoerd. Na een opstartfase zullen deze monitoren voor een meetcampagne in het Antwerps havengebied worden opgesteld. Deze meetcampagne zal samen met de milieudienst van Antwerpen worden georganiseerd.

Vraag nr. 224
van 26 maart 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

NV Ontex Buggenhout – Milieuvergunning

De firma Ontex in Buggenhout loopt reeds geruime tijd rond met uitbreidingsplannen. Vermits het een uitbreiding betreft in een agrarisch gebied, is een onderzoek nodig naar de ruimtelijke draagkracht. Op basis van zo'n onderzoek kent de minister van Leefmilieu al dan niet een milieuvergunning toe.

In het verleden schorste de Raad van State twee voorlopige milieuvergunningen voor Ontex omdat de ruimtelijke draagkracht wordt overschreden door de geplande uitbreiding.

Twee weken geleden bracht de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie een gunstig advies uit over de uitbreidingsplannen van Ontex. Zich baseerend op dit advies kan de minister van Leefmilieu opnieuw een milieuvergunning toekennen aan het bedrijf voor de uitbreidingsplannen in het agrarisch gebied.

1. Heeft de minister en/of zijn administratie een aanvraag ontvangen van het bedrijf Ontex uit Buggenhout voor een nieuwe milieuvergunning m.b.t. uitbreidingsplannen in een agrarisch gebied ?
2. Houdt de minister bij het al dan niet toekennen van een nieuwe milieuvergunning aan Ontex rekening met de eerdere schorsingen van twee milieuvergunningen door de Raad van State ?
 - a) Zo ja, ligt de beslissing van de minister in de lijn van de uitspraken van de Raad van State (dit wil zeggen een weigering van een nieuwe milieuvergunning) ?

- b) Zo nee, hoe motiveert de minister zijn besluit om geen rekening te houden met de uitspraken van de Raad van State betreffende de overschrijding van de ruimtelijke draagkracht door de uitbreidingsplannen ?

3. Zal de Raad van State volgens de minister niet opnieuw overgaan tot een schorsing van een nieuwe milieuvergunning, gezien de voorgaande uitspraken in die richting ?

Antwoord

1. Op 24 oktober 1996 heeft de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen uitspraak gedaan over een milieuvergunningsaanvraag van de NV Ontex tot het veranderen en verder exploiteren van haar inrichting gelegen in Buggenhout. Tegen de door deze deputatie in eerste aanleg verleende vergunning werden in november en december 1996 bij mijn ambt beroepen aangetekend.

De behandeling van deze beroepen verkeert in zijn eindfase, zodat ik eerstdaags hierover uitspraak zal kunnen doen.

2. In mijn beslissingen houd ik steeds rekening met de arresten van de Raad van State.

De uiteindelijke beslissing en de motivering ervan zullen steunen op alle elementen die zich in het dossier bevinden. Het is echter te vroeg en in tegenspraak met elke regelgeving inzake bekendmaking van ministeriële beslissingen om nu reeds over de aard van deze beslissing gegevens te verschaffen.

3. Het is voor mij niet mogelijk, en gelet op de souverainiteit terzake van de Raad van State ook niet gepast, enige voorspelling te doen over een mogelijke beslissing van de Raad van State over een eventueel beroep tegen een door mij nog te nemen beslissing.

Vraag nr. 226
van 26 maart 1997
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Werkloosheidscijfers – Niet-werkende werkzoekenden

Op de eerste werkdag van de maand wordt het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW's) aan de federale regering, de RVA, de

pers en dus ook aan het grote publiek bekendgemaakt. Cijfers voor de andere categorieën van werkzoekenden echter, meer in het bijzonder de niet-werkende werkzoekenden (NWWZ's), worden op dat ogenblik niet meegedeeld. Dit is niet conform de Europese definitie van werkloosheid.

In antwoord op een parlementaire vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen (vraag nr. 165 van 29 mei 1996) blijft de minister tot mijn verwondering vrij vaag over de wenselijkheid van publicatie van deze laatste gegevens op de eerste werkdag van de nieuwe maand. De minister laat vooreerst uitschijnen dat het zou kunnen dat deze cijfers op de eerste dag van de maand nog niet beschikbaar zijn. Indien ze echter beschikbaar zouden zijn, "kan inderdaad overwogen worden ze op hetzelfde ogenblik mede te delen aan een breder publiek" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 773 – red.*).

1. Zijn deze cijfers betreffende de NWWZ's beschikbaar op de eerste werkdag van elke maand ?
2. Zo ja, waarom staan deze cijfers dan op die dag niet ter beschikking van het grote publiek ? Dringt de minister in dat geval wel degelijk aan ze ter beschikking te stellen ? Waarom wel/niet ?
3. Zo neen, welke precieze redenen kunnen daarvoor dan aangehaald worden ? Indien de minister bovendien wenst dat de cijfers toch op de eerste werkdag van de maand gepubliceerd zouden worden, welke concrete maatregelen heeft hij dan genomen opdat deze cijfers alsnog op tijd gepubliceerd zouden geraken ?

Antwoord

Op de eerste werkdag van de maand wordt aan de pers een overzicht gegeven van de meest actuele toestand van de werkloosheid in Vlaanderen. Dit wordt gedaan middels een persbericht dat wordt gebaseerd op de gegevens mij verstrekt door de diensten van de VDAB.

In het persbericht staan volgende gegevens :

1. het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werklozen, met uitgebreide statistische opdelingen (geslacht, werkloosheidsduur, leeftijd en regio) ;
2. een indicatie van het aantal vacatures dat de VDAB tijdens de voorbije maand ontving en

vervulde (wat een goede conjunctuurindicator is) ;

3. het aantal niet-werkende werkzoekenden, met daarbij speciale aandacht voor de schoolverlaters binnen deze categorie. Deze bijkomende informatie wordt dus reeds ter beschikking gesteld van het grote publiek vanaf de eerste werkdag van de maand.

Wel is het zo dat in de pers de stijgingen en dalingen van het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werkzoekenden de meeste weerklank vinden. Het is trouwens ook over deze categorie dat de volgende dag door de federale overheid cijfers worden gepubliceerd op het niveau van België.

In het statistische maandverslag en in de overige publicaties van de VDAB wordt steeds uitgegaan van het aantal niet-werkende werkzoekenden (eventueel aangevuld met werkende werkzoekenden), in plaats van het aantal uitkeringsgerechtigden, en dit conform de Europese definitie van werkloosheid. In deze publicaties worden trouwens heel wat uitsplitsingen gemaakt, volgens de meest diverse kenmerken.

Vraag nr. 228 van 26 maart 1997 van de heer MICHEL DOOMST

VDAB-experiment jobrotatie – Evaluatie

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) organiseert op dit ogenblik in samenwerking met de Kamer voor Handel en Nijverheid van Dendermonde een experiment met jobrotatie bij directiesecretaressen. Het systeem laat een werkloze na een opleidingsperiode een secretaresse vervangen die op haar beurt tijdelijk een opleiding volgt. Zowel de betrokken werkloze als de secretaresse beoordelen dit experiment als positief.

Het idee van jobrotatie bestaat ook in het buitenland. Het lost een aantal problemen samen op. De werkloze is dikwijls te laag opgeleid en heeft geen voeling meer met de arbeidsmarkt. Daarom krijgt hij of zij eerst een opleiding en werkt daarna een tijd samen met de persoon die vervangen zal worden. Dit geeft aan de betrokken werkloze de nodige werkervaring. In de derde fase neemt de werkloze het werk van de werknemer over. Deze werkervaring zal interessanter zijn dan stages, die veelal een overbodig gevoel geven. Het is de bedoeling

dat de werkloze na die derde fase kan overstappen naar werk.

1. Wat zijn de concrete resultaten van dit eerste experiment ?
2. In welke sectoren wordt prioritair gedacht aan uitbreiding van het bestaande systeem ?
3. Hoe reageert de bedrijfswereld op het lopende systeem ?

Antwoord

Dit experiment betreft een combinatie van opleiding voor werkzoekenden en opleiding voor secretariaatspersoneel, waarbij laatstgenoemden tijdens hun opleiding worden vervangen door werkzoekenden. Deze werkwijze biedt volgende voordelen :

- de werkzoekenden doorlopen een volwaardige stage ;
- de werknemers krijgen promotiekansen, dankzij het volgen van een opleiding waardoor betrokkenen een managementondersteunende functie aankunnen ;
- de werkgevers beschikken over vervanging in de periode dat hun personeel een opleiding volgt.

De opleiding directieassistent(e) in samenwerking tussen de Kamer voor Handel en Nijverheid Dendermonde en de VDAB is als volgt opgevat.

De kandidaten worden geselecteerd uit volgende doelgroep :

- werkzoekend ;
- minimum 2 jaar hoger onderwijs hebben gevolgd (universitair, A6/A1, gelijkwaardig door ervaring) ;
- talenkennis : Nederlands – Frans – Engels ;
- kennis bijkomende taal (Duits, Spaans, Italiaans) is een pluspunt ;
- motivatie voor de job.

De opleiding bestaat uit drie fasen.

1. De werkzoekenden ontvangen een opleiding in informatica en talen bij de VDAB en in managementstechnieken.

2. De werkzoekende loopt gedurende 1 week stage in een bedrijf bij de te vervangen directieassistent(e) om zodoende zicht te krijgen op de jobinhoud en op eventuele hiaten in zijn/haar kennis.

De hieropvolgende week wordt dit bijgeschaafd door de VDAB.

3. De directieassistent(e) volgt gedurende 4 weken de managementopleiding in de Kamer en wordt intussen vervangen door de reeds opgeleide werkzoekende. De cursus van de directieassistent(e) begint dagelijks om 10.30 u zodat hij/zij iedere ochtend langs het kantoor kan gaan om eventuele problemen op te lossen en de vervanger te begeleiden.

Resultaten

De resultaten inzake tewerkstelling van de werkzoekenden na opleiding en stage :

Periode van opleiding	Aantal opleidingen	Tewerkstelling	%
1994	14	11	78 %
1995	15	15	100 %
1996-jan. 1997	12	7	58 %
	(Dendermonde)	13	92 %
	(Mechelen)		
Totaal	54	45	83 %

De werkzoekenden werden tewerkgesteld in functies zoals zelfstandig bediende, commercieel bediende, secretaresse, telefonist(e), bankbediende, uitvoerend bediende.

Respons van het bedrijfsleven

Meer dan 40 bedrijven hebben een stage aangeboden. De firma's kwamen uit diverse sectoren en het betrof zowel kleinere als grote ondernemingen (personeelsbestand van 1 tot 3.200 werknemers).

Tijdens de laatste sessies werden wel voldoende stageplaatsen gevonden, maar niet steeds even volwaardig, dit wil zeggen dat de directieassistent(e) zelf niet steeds in opleiding ging. Dit kan betekenen dat dergelijke acties voor één bepaalde job beperkt moeten zijn in de tijd wegens het wegvalen van de noodzaak om eigen personeelsleden de specifieke opleidingen te laten volgen.

Uitbreiding van dit systeem

Teneinde de beroepsopleiding van de VDAB optimaal af te stemmen op de bedrijfsrealiteit en dus de tewerkstellingskansen van de cursisten te verhogen, zal de stage (alternering, opleiding op de werkvloer) verder worden ontwikkeld. Het systeem van jobrotatie is hierbij een belangrijk instrument, dat zal worden uitgebreid naar andere functies, ook ten voordele van werkzoekenden met een minder hoog studieniveau dan bij de opleiding directieassistent(e). Concreet betreft het volgende acties.

1. Met het besluit van 23 mei 1996 (BS 12 juli 1996) tot wijziging van artikel 87, 89 en 101 van het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding, wordt de VDAB in de mogelijkheid gesteld alternerende stages en opleidingen op de werkvloer te organiseren. De VDAB heeft de nodige schikkingen getroffen om dergelijke stages te organiseren, waarbij aangepaste pedagogische principes worden gevolgd en waarbij wordt gezorgd voor de noodzakelijke tutoring binnen het bedrijf en voor opvolging vanuit de VDAB. Het systeem van jobrotatie is hierin een belangrijk instrument om valabele stageplaatsen te vinden. Stages kunnen worden georganiseerd voor de opleidingen in de secundaire en quaire sector en voor de geïntegreerde opleidingen in de tertiaire sector.
2. In het kader van artikel 6 van het Europees Sociaal Fonds heeft de VDAB een dossier jobrotatie ingediend in samenwerking met het Strategisch Plan Kempen (SPK) en het Platonetwerk (intensief begeleidingsprogramma voor groeiende KMO's). Uitgangspunt van deze actie is dat werknemers uit KMO's moeilijk in opleiding kunnen, omdat de bezettingsgraad in de KMO gemaximaliseerd dient te blijven uit productieoverwegingen. Door de jobrotatie wordt dit wel mogelijk gemaakt en verhogen de werknemers hun werkzekerheid. Anderzijds wordt de kwaliteit van de opleiding van de werkzoekende verhoogd en stijgen zijn kansen op een tewerkstelling in het normaal economisch circuit. Het profiel van deze werkzoekende zal sterk afhangen van het profiel van de te vervangen werknemers, maar er zal worden gestreefd naar een voorkeurbehandeling voor langdurig werklozen en risicowerklozen. Bedoeling is om de conclusies op praktisch, juridisch en sociaal vlak te dissemineren naar andere subregio's in Vlaanderen.

Vraag nr. 233
van 27 maart 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Waterzuiveringsinstallaties Zennebekken – Aansluitingen op Brussel

In zijn antwoord op mijn schriftelijke parlementaire vraag nr. 141 van 20 januari jongstleden met betrekking tot de vervuiling en slibophoping in het Zeekanaal Brussel-Rupel, heeft de minister een aantal interessante gegevens verstrekt aangaande de diverse zuiveringsinstallaties die binnen het bekken van de Zenne gesitueerd zijn (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 maart 1997, blz. 1031 – red.*).

Graag kreeg ik volgende bijkomende informatie.

1. Kunnen de capaciteit van de zuiveringsinstallatie (RWZI) van Lot, die 4.940 inwonersequivalent (IE) bedraagt, en die van Vlezenbeek en Negenmanneke (Zuun), met een capaciteit van respectievelijk 450 en 700 IE, als voldoende worden beschouwd voor een gebied dat toch blijkbaar meer inwoners telt ?
2. Wat is de hoeveelheid afvalwater uit het Vlaamse gewest die aansluit op de bestaande en geplande zuiveringsinfrastructuur van het zuiveringsgebied Brussel-Zuid ?
3. Uit welke gemeenten in Vlaams-Brabant zal de collectoreninfrastructuur aansluiten op de nog te bouwen zuiveringsinfrastructuur binnen het Brusselse gewest van het zuiveringsgebied Brussel-Noord ? Heeft men reeds enig idee van de hoeveelheid afvalwater uit het Vlaamse gewest die zal terechtkomen in deze zuiveringsinstallatie, uitgedrukt in inwonersequivalent ?
4. Werd met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een regeling uitgewerkt met betrekking tot de financiële deelneming aan de bouw van de zuidelijke en noordelijke zuiveringsinstallatie ? Is er reeds een verdeling van de kosten overeengekomen ? Wat zal daarbij het aandeel zijn van het Vlaams Gewest ?
5. Wat wordt de capaciteit in inwonersequivalent van de noordelijke en zuidelijke zuiveringsinstallatie van het Brussels Gewest ? Wat zal daarbij het aandeel zijn (in IE) van Vlaamse gemeenten ?

Antwoord

1. Op de plaats van de huidige installatie in Lot is een nieuwe rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) gepland met een capaciteit van 50.000 IE (uitbreidbaar tot 75.000 IE). Deze RWZI zal de vuilvracht van de gemeenten Halle, Beersel en Sint-Genesius-Rode verwerken.
2. Op de bestaande en geplande zuiveringsinfrastructuur van het zuiveringsgebied Brussel-Zuid zal ongeveer 21.000 IE van huishoudelijke herkomst uit het Vlaamse gewest aansluiten.
3. Op de bestaande en geplande zuiveringsinfrastructuur van Brussel-Noord zal circa 85.000 IE van huishoudelijke herkomst uit het Vlaamse gewest aansluiten. De hoeveelheid aan te sluiten industrieel afvalwater maakt voor het ogenblik onderwerp uit van een actualisatie, met het oog op een definitieve bepaling van de capaciteit van de RWZI Brussel-Noord. De Vlaamse vuilvracht is hoofdzakelijk afkomstig uit het Woluwebekken (Machelen, Zaventem, Kraainem, Wezembeek-Oppem) en voor een kleiner deel uit de gemeenten Dilbeek en Asse (bekken Molenbeek-Pontbeek).
4. Met het Brussels Hoofdstedelijke Gewest werd op 12 december 1990, overigens op mijn initiatief, een overeenkomst afgesloten met betrekking tot de bouw en de financiële verdeelsleutel voor de zuiveringsinfrastructuur van de zuiveringsgebieden Brussel-Noord en Brussel-Zuid. De overeengekomen verdeelsleutels voor de investerings- en exploitatiekosten bedragen :
 - a) voor het zuiveringsgebied Brussel-Zuid :
 - 11,68 % voor het Vlaams Gewest ;
 - 88,32 % voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ;
 - b) voor het zuiveringsgebied Brussel-Noord (exclusief de RWZI) :
 - 8,75 % voor het Vlaams Gewest ;
 - 91,25 % voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De verdeelsleutel voor de investeringen en exploitatiekosten voor de bouw van RWZI Brussel-Noord en de sanering van het Woluwebekken moet nog worden vastgesteld. Hiervoor is reeds een studie door twee deskundigen uitgevoerd. Die wordt momenteel in een bilaterale werkgroep verder uitgediept en gefinaliseerd.

5. De capaciteit van de in aanbouw zijnde RWZI Brussel-Zuid bedraagt ongeveer 300.000 IE. Die van de RWZI Brussel-Noord moet nog definitief worden vastgelegd, maar zal naar schatting ongeveer 1.100.000 IE bedragen. Het (huishoudelijk) aandeel van de Vlaamse gemeenten vind de Vlaamse volksvertegenwoordiger onder punten 2 en 3.

Vraag nr. 234
van 27 maart 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Afgekeurde verbrandingsovens – Gevolgen

Volgens een woordvoerder van de Vlaamse Milieu-maatschappij zouden een zevental van de momenteel in gebruik zijnde verbrandingsovens niet meer beantwoorden aan de normen en criteria vastgelegd door OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest). Deze ovens zouden bijgevolg hun activiteit moeten stopzetten.

1. Om welke ovens gaat het ? Wat waren de gebreken die tot de beslissing tot sluiting van de genoemde ovens aanleiding hebben gegeven ?
2. Waar moeten de gemeenten of intercommunales die voor de verbranding van hun restafval aangewezen waren op deze ovens nu met hun huisvuil terecht ? Om welke hoeveelheid gaat het ? Is de capaciteit van de vervangovens voldoende om het opgehaalde huisvuil te verbranden ?
3. Wat staat er te gebeuren met de ovens die de Vlaamse Milieu-maatschappij ongeschikt heeft bevonden om nog langer huisvuil te verbranden ? Zullen deze ovens worden ontmanteld of wordt overwogen ze aan te passen aan de normen vastgelegd door OVAM ? Of wordt het slopen van de ovens als oplossing genomen ?
4. Wat zal de kostprijs zijn van de aanpassing of het slopen van de veroordeelde ovens ?

Zullen deze kosten moeten gedragen worden door de intercommunales of de gemeenten die thans instaan voor de werking ?

5. Kan men zich reeds een idee vormen van de kostprijs voor de eventuele bouw van vervangende verbrandingsinstallaties of voor het verhogen van de capaciteit van bestaande installaties die zullen moeten zorgen voor het verwerken van het huisvuil ?

6. Zijn er in het Vlaamse gewest ook ovens waarvan de exploitatie wordt verzekerd door privé-firma's ? Zijn er dergelijke verbrandingsovens die ook door OVAM ongeschikt werden bevonden voor verdere exploitatie ?

Antwoord

- 1, 3 en 4. Volgens de mij verstrekte informatie heeft de VMM-woordvoerder niet gezegd dat een zevental huisvuilovens hun activiteit zouden moeten stopzetten. Wel werden ter uitvoering van het afvalstoffenplan 1991-1995 zes van de negentien afvalverbrandingsinstallaties definitief gesloten.

Het betreft hier volgende installaties : Ronse, Willebroek, Knokke-Heist (volledig vernieuwd), Heist-op-den-Berg, Izegem en Merksem.

Voor de overige installaties werden volgende maatregelen genomen :

- betere procescontrole (luchttoevoer, voeding van de oven, enz. ...); verbetering en vernieuwing van de ovens ;
- verbetering van de bestaande primaire rookgaszuivering door het optimaal gebruik van elektrostatische stofafscheiders ;
- toevoeging van een secundaire rookgaszuivering met natte zuivering, injectie van actieve koolstof en/of $\text{Ca}(\text{OH})_2$ enzovoort. Vooral de injectie van actieve kool en de ontstopping hebben een belangrijke invloed op de vermindering van de dioxines.

De woordvoerder van de VMM heeft blijkbaar evenmin gezegd dat een zevental momenteel in gebruik zijnde verbrandingsovens niet meer beantwoorden aan de normen.

Verder wijs ik erop dat de OVAM geen normen en criteria voor de exploitatie van huisvuilverbrandingsovens vastlegt. Deze normen zijn door de Vlaamse regering vastgelegd als sectorale voorwaarden in titel II van het Vlarem, en worden eventueel per oven aangevuld met bijzondere voorwaarden opgelegd in de milieuvergunning.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat de verbrandingsovens die niet voldeden aan de normen, reeds

gesloten zijn en dus momenteel niet meer in gebruik zijn.

- 2 en 5. Aangezien er geen sluiting van momenteel in gebruik zijnde installaties is gepland, is er geen probleem van vervangende capaciteit.

6. Momenteel wordt enkel de verbrandingsinstallatie in Knokke-Heist, in opdracht van het gemeentebestuur, geëxploiteerd door een private exploitant. Het gaat hier om een installatie die onlangs totaal werd vernieuwd teneinde te kunnen voldoen aan de thans geldende normen. De oven in Gent wordt geëxploiteerd door een gemengde intercommunale.

Vraag nr. 237 van 28 maart 1997 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Beleidspromotie – Publiciteitsbureaus

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 130

van 28 maart 1997

van mevrouw Marijke Dillen

Blz. 1348

Antwoord

Voor een antwoord op de gestelde vragen verwijs ik naar vraag nr. 69 van de heer Leo Goovaerts en het antwoord hierop toen gegeven (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 13 december 1996, blz. 560 – red.*).

Wat de communicatie betreft van de administratie en alle diensten en instellingen die ressorteren onder mijn voogdij, is opdracht gegeven een volledig communicatieplan voor 1997 op te stellen. Deze plannen worden nu ingediend en zullen binnenkort worden besproken op een stuurgroep Communicatie, bestaande uit vertegenwoordigers van de verschillende diensten.

Voor dit jaar is nog niet duidelijk welke campagnes precies zullen worden opgezet. Vast staan :

- een beperkte campagne rond de Open Projectendag op 1 juni 1997 (tewerkstellingsgids, wandelgids en affiches) ;

- een beperkte campagne rond het MINA 2-plan (midden van het jaar) ;
- een campagne in het najaar rond preventie van afval.

Tot slot worden ook heel wat advertenties ontwikkeld in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers, die dan in de Vlaamse dag- en weekbladen verschijnen met de signatuur "informatie van de Vlaamse overheid". Ze zijn ontwikkeld en gerealiseerd door het bureau dat door de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers en de Nationale Federatie van Informatieweekbladen is aangesteld voor de technische coördinatie van de advertenties die in het kader van dit protocol verschijnen. De volledige kosten hiervoor worden gedragen door de twee betrokken dag- en weekbladfederaties, zodat deze advertenties buiten het bestek van de vraag van de Vlaams volksvertegenwoordiger vallen.

Vraag nr. 238
van 28 maart 1997
van de heer JAAK GABRIELS

OCMW-gesco's – Benoeming

In alle OCMW's zijn reeds vele jaren gesubsidieerde contractuelen (gesco's) aan het werk. Wanneer men nieuw personeel wil aanwerven – zelfs gesco's – moet men examens uitschrijven. Toch zien we dat reeds in dienst zijnde gesco's voorrang krijgen bij benoemingen tot statutair personeelslid, alhoewel ze dikwijls slechter geplaatst zijn in de examenuitslagen. Het hoeft niet gezegd dat dit ontmoedigend werkt en veel ontgoochelingen nalaat.

Waarom wordt niet eerst de toestand van de reeds in dienst zijnde gesco's geregulariseerd, alvorens nieuwe examens voor een wervingsreserve worden uitgeschreven ?

Zijn er richtlijnen of maatregelen terzake ?

Wordt daarop toegezien ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn (*blz. 1423 – red.*).

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIËN, BEGROTING EN
 GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 73
van 26 maart 1997
van de heer LUDO SANNEN

Verkoop bosperceel Lummen – Naleving Bosdecreet

Op 4 februari 1997 gaf de waarnemend directeur-generaal van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (BAFM) van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn akkoord voor de minnelijke afstand van een perceel grond in Lummen (1e afd., sectie C, 2693e), groot 13 are, tegen een vergoeding van 134.000 frank.

Hij beriep zich hierbij op het ministerieel besluit van 13 december 1993 houdende delegatie van sommige bevoegdheden inzake Financiën en Begroting aan ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij ministerieel besluit van 18 november 1996.

Het bewuste perceel, gelegen in de zone Lindensveld in Lummen (die op dit moment voorwerp is van een gewestplanwijziging en verschillende vergunningsaanvragen), maakt deel uit van een groter geheel dat bebost is en het is zelf eveneens met bos beplant.

Volgens artikel 3, paragraaf 1 van het Bosdecreet vallen onder dit decreet : "de bossen, zijnde grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste deel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die een of meer functies vervullen".

Het genoemde perceel valt mijns inziens onder deze omschrijving.

Artikel 90 van het Bosdecreet geeft aan : "de onroerende goederen, toebehorend aan het Vlaamse Gewest, die onder de toepassing van het decreet vallen, kunnen niet vervreemd worden dan bij decreet".

Het Bosdecreet stelt niet dat enkel de oppervlakten die als bosgebied op het gewestplan zijn aangegeven, als bos worden erkend. Het Bosdecreet stelt

evenmin dat er uitzonderingen zijn op artikel 90 voor kleine oppervlakten.

Heeft de waarnemend directeur-generaal hier niet gehandeld in strijd met het Bosdecreet, waarvan hij misschien niet op de hoogte was ?

Antwoord

Om een antwoord op de vraag betreffende de verkoop van een bosperceel in Lummen te formuleren, is het nodig erop te wijzen dat verschillende regelgevingen op die verkoop van toepassing waren.

In de eerste plaats moet duidelijk worden gesteld dat de verkoop er niet is gekomen op initiatief van het Vlaams Gewest, maar dat die het gevolg was van de beslissing van de gemeente Lummen om dit perceel (samen met 49 andere percelen) te verwerven in uitvoering van de stedenbouwwet (namelijk de realisering van de bestemming van het gewestplan, KMO-zone) en met toepassing van de wet op de economische expansie en van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigeningen ten algemene nutte.

Anderzijds zijn op het perceel "houtachtige struikvegetaties" spontaan totstandgekomen, wat tot gevolg heeft dat door de algemene bewoordingen van het Bosdecreet dit perceel als bos moet worden beschouwd, zodat de vervreemding ervan slechts bij decreet kan gebeuren (artikel 90 Bosdecreet).

Uit informatie die ik heb ingewonnen, blijkt dat er voor het bos "Lindekensveld" nooit een beheersplan werd opgesteld en dat de eigenaars daarvoor ook niet in gebreke werden gesteld. Ook is gebleken dat de houtvesterij Hasselt geen weet had van een stuk "domeinbos" van 13 are tot op het ogenblik dat het kennis kreeg van het onteigeningsbesluit. In die optiek is het ook al minder verwonderlijk dat het betrokken perceel door mijn administratie niet als "bos" werd gekwalificeerd. Ik zal evenwel het nodige doen om de vervreemding van het bosperceel bij decreet te laten goedkeuren.

Aan de hand van dit voorval blijkt evenwel dat de tekst van artikel 90, 1° lid van het Bosdecreet strijdig blijkt te zijn met een aantal regelgevingen waarvan de voorwaarden nochtans waren vervuld : de wetgeving inzake stedenbouw (het uitvoeren van de voorschriften van het gewestplan), de wetgeving inzake economische expansie (de gemeente

kan onteigenen met het oog op de aanleg van gronden voor industrie en ambachtswezen), en de wetgeving betreffende de spoedprocedure tot onteigening. Ik durf betwijfelen dat de decreetgever, met een dergelijke situatie voor ogen, de bepaling van artikel 90, 1° lid in dezelfde algemene bewoordingen zou hebben aangenomen.

Vermits de tekst van dit artikel bij amendement na het advies van de Raad van State werd ingevoegd, is het mogelijk dat de decreetgever niet alle consequenties heeft ingeschat. Ik zal terzake contact opnemen met mijn bevoegde collega's.

Vraag nr. 78 van 15 april 1997 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten – Vertalingskosten

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 174

van 15 april 1997

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 1365

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 261 van 18 maart 1997 van de heer FRANCIS VERMEIREN

PRC-studie vervoer – Toewijzing – Zaventem

In het tijdschrift van het Vlaams Economisch Verbond VEV-Snelbericht van 13 februari 1997 wordt in een bijdrage in verband met het vervoerbeleid

verwezen naar een economische impactstudie die door het departement Leefmilieu en Infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap werd besteld bij Policy Research Corporation (PRC).

Er zouden reeds vijf studies zijn verricht sedert 1991.

Twee andere studies zouden ook zijn besteld. Die zouden betrekking hebben op de haven- en binnenvaartsector in Vlaanderen.

1. Waren er bij de toekenning van de studie aan PRC andere gegadigden voor het maken van deze studie? Welke?
2. Werde een openbare aanbesteding uitgeschreven voor het maken van deze studie? Voor welk bedrag werd de studie toevertrouwd aan PRC? Hoeveel hebben de volgende studies gekost?
3. Wat is de beheersvorm van PRC? Gaat het om een VZW, een CV of een NV? Hoe is de raad van bestuur samengesteld?
4. Heeft men er reeds aan gedacht een studie te bestellen om het belang van de nationale luchthaven van Zaventem voor de Vlaamse economie in het vervoerbeleid te situeren?

Qua tewerkstelling en toegevoegde waarde is haar betekenis immers onmiskenbaar, zoals blijkt uit een recente studie van de Nationale Bank en ook uit de atlas van de Vlaamse werkgelegenheidsaangroei.

Antwoord

Naar aanleiding van deze parlementaire vraag dient vooreerst te worden verduidelijkt dat bedoelde economische impactstudie slaat op de vervoersector, de haven- en binnenvaartsector, waarvoor één enkele overeenkomst werd gesloten. Het is dus niet correct dat deze laatste twee sectoren het voorwerp van aparte contracten zouden uitmaken.

Wat verder de specifieke vragen betreft, kan ik het volgende antwoorden.

1. Omdat de methode van economische impactstudie werd ontwikkeld door Policy Research Corporation en enkel deze firma over de nodige knowhow beschikte, werd de studie aan dit bedrijf toevertrouwd.

2. De werken werden aan de NV Policy Research gegund op grond van artikel 17 § 2, 3° van de wet van 14 juli 1976 op de overheidsopdrachten. Het bedrag waarvoor de studie werd toegewezen, bedroeg 6.300.000 frank (incl. BTW).

De basisstudie werd uitgevoerd in 1991. Voor de jaren 1992 tot en met 1995 werden jaarlijks actualisaties van de studie uitgevoerd voor respectievelijk 2.292.671 frank, 2.360.241 frank en 2.169.000 frank. Tevens werden drie geactualiseerde versies op de markt gebracht voor respectievelijk 1.405.600 frank, 1.109.962 frank en 1.960.950 frank.

3. De beheersvorm van PRC is een NV. De raad van bestuur is samengesteld uit de heer prof. dr. Chris Peeters (voorzitter), de heer Jozef Peeters en mevrouw G. De Schutter.
4. Neen, het ligt niet in mijn bedoeling om op korte termijn nieuwe economische impactstudies op te dragen.

Vraag nr. 262 van 18 maart 1997 van de heer FRANCIS VERMEIREN

PRC-studie vervoer – Beleidsreactie

In de studie besteld door het departement Leefmilieu en Infrastructuur bij het bureau Policy Research Corporation (PRC) wordt gewaarschuwd voor het reële gevaar dat het huidige mobiliteitsbeleid, waarin de voorkeur gegeven wordt aan het financieringselement, zal leiden tot een steeds kleiner aandeel van het wegvervoer door Vlaamse/Belgische vervoerondernemingen. Het wordt waarschijnlijk geacht dat hun taak zal worden overgenomen door buitenlandse vervoerbedrijven (zie VEV-Snelbericht van 13 februari 1997, blz. 10).

Uit de statistieken blijkt trouwens dat de meest relevante statistieken met betrekking tot de vervoersector, zoals de directe omzet, de directe toegevoegde waarde, de trafiek en de terugvloei, de jongste jaren een duidelijke stagnatie vertonen.

Voorals in de provincies West- en Oost-Vlaanderen heeft de transportsector het hard te verduren wegens de "uitvlagging" van bedrijven naar de Franse departementen Nord en Pas-de-Calais.

Verantwoordelijk voor deze evolutie lijken volgens de studie van PRC een aantal factoren zoals de personeelskosten, de concurrentie van zwartwer-

kers, de zwakke rendabiliteit van vele KMO's met eraan verbonden het aspect van de kleinschaligheid die het professionalisme niet ten goede komt, de toenemende belastingen, zowel federale als Europese (Eurovignet).

Het is duidelijk dat dus een aantal factoren die te maken hebben met de onrustwekkende evolutie hun oorzaak vinden in maatregelen van de federale regering.

Heeft de Vlaamse regering reeds kennis genomen van de aanbevelingen die worden gedaan in de studie van PRC ?

Worden naar aanleiding van deze studie mogelijke initiatieven overwogen om de vervoersector niet te laten teloorgaan ?

Hoe staat de Vlaamse regering tegen het "uitvlaggen" van Vlaamse bedrijven naar Frankrijk ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de federale minister van Verkeer en Infrastructuur.

Vraag nr. 263 van 18 maart 1997 van de heer FREDDY DE VILDER

Haven Zeebrugge – Binnenvaartverbindingen

Geregeld duiken er in de pers allerlei scenario's op voor een nieuwe verbinding van de haven van Zeebrugge met het waterwegennet. De bedoeling zou zijn de huidige binnenvaartverbinding Zeebrugge-hinterland te verbeteren.

1. Zijn er maatregelen gepland om de haven van Zeebrugge te ontsluiten voor grotere binnenschepen door middel van een nieuwe rechtstreekse verbinding (een gedeeltelijk nieuw te graven "Noorderkanaal") met het kanaal Gent-Terneuzen ?

Welk tracé zou deze waterweg dan volgen en voor schepen tot welke tonnage ?

2. Bestaan er plannen om het Schipdonkkanaal te verbreden ?

Antwoord

Mijn administratie onderzoekt momenteel hoe de haven van Zeebrugge beter kan worden ontsloten met het waterwegennet van de binnenscheepvaart. In dit verband zal het kanaal Brugge-Gent in de eerstvolgende jaren tussen Beernem en Brugge worden verruimd. Voor een verdere ontsluiting kunnen verschillende hypothesen worden vooropgesteld.

Naast verbindingen die over de zee en de Westerschelde lopen, kunnen ook tracés van een nieuwe vaarwegverbinding worden geïdentificeerd :

- 4.400 ton-kanaal Schipdonk-Zeebrugge en verder via bestaande vaarroutes naar kanaal Gent-Terneuzen ;
- 9.000 ton-kanaal Zeebrugge-Balgerhoeke – kanaal Gent-Terneuzen. De verbinding Balgerhoeke – kanaal Gent-Terneuzen betreft het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger genoemde nieuw uit te graven "Noorderkanaal".

Het betreft hier een werkhypothese, waarvan de technische, sociaal-economische, ecologische en recreatieve aspecten nog moeten worden bestudeerd.

Voor de aansluiting over zee en de Westerschelde worden op dit ogenblik studies uitgevoerd in opdracht van een belangrijke goederenbehandelaar en rederij.

Vraag nr. 269 van 25 maart 1997 van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Jaagpaden Oude Leie Astene – Toegankelijkheid

Zo lang geleden als 1975 werd aan de toenmalige minister van Openbare Werken Jean Defraigne een vraag gesteld over de jaagpaden langs de Oude Leie in Astene.

Bedoelde jaagpaden bleken door aanpalende eigenaars ten onrechte te zijn afgesloten. Laatstgenoemden werden, aldus de minister, ervan op de hoogte gebracht dat zij de opgelegde erfdienstbaarheden moesten eerbiedigen en aangemaand,

tegen april 1975 de nodige doorgang(en) aan te brengen.

1. Werd hieraan gevolg gegeven ?
2. Werden in dit verband processen-verbaal opge- maakt of diende van ambtswege te worden opgetreden ?

Antwoord

Het bleek niet zo evident om de aanpalende eigenaars te verplichten de hun opgelegde erfdiens- baarheid van voet- en jaagpad daadwerkelijk te laten uitoefenen.

Inderdaad kan niet worden voorbijgegaan aan het feit dat in vroegere rechtsgedingen in verband met het afsluiten van de oude Leiearm in Astene de betrokken particuliere eigenaars het gelijk aan hun kant hebben gekregen.

In deze rechterlijke uitspraken werd aangevoerd dat, vermits de oude arm door de aangebrachte afdamming niet meer in open verbinding staat met de Leie, de arm haar bevaarbaar karakter de facto heeft verloren en de erfdiensbaarcheden die rusten op de oevers en dijken langs de bevaarbare water- lopen, derhalve niet meer op de Oude Leie in Astene van toepassing zijn.

Mijn administratie is derhalve van mening dat het geraadzamer is eventueel tot onteigening van de bewuste oevers over te gaan en in een volwaardig publiek jaagpad langs de oevers te voorzien, dan de erfdiensbaarcheden af te dwingen en een nieuw ernstig conflict uit te lokken.

In de beleidsplannen die thans in opmaak zijn voor al de kanalen en bevaarbare waterlopen wordt per waterweg of gedeelte van een waterweg nagegaan welke de behoeften zijn vanuit recreatief, econo- misch of ecologisch standpunt om tot eventuele onteigening over te gaan en een jaagpad aan te leg- gen.

Vraag nr. 270
van 26 maart 1997
van de heer MARC OLIVIER

Rotonde Aalbeeksesteenweg Kortrijk – Afwerking

Een verkeersplein werd aangelegd ter hoogte van de Vanden Peereboomlaan-Pieter Tacklaan-Zand-

straat-Aalbeeksesteenweg in Kortrijk. Deze roton- de is echter nog steeds niet behoorlijk afgewerkt.

Welke werken zijn er gepland voor de afwerking van die rotonde, en wat is de timing ?

Antwoord

De rotonde ter hoogte van de Vanden Peereboom- laan-Pieter Tacklaan-Zandstraat-Aalbeeksesteen- weg in Kortrijk werd voorlopig aangelegd met zeer weinig kosten bij wijze van proef.

Door de geplande verbredingswerken aan de Leie in de doortocht van Kortrijk, gekoppeld aan de aanleg van de kleine westelijke ring, werd de rotonde nog niet definitief aangelegd. Ze vormt immers het aansluitingspunt van de westelijke ring op de N43.

Het is de bedoeling de rotonde aan te leggen met het vak verlengde Burgemeester Nolfstraat-Mag- dalenastraat-Zandstraat van de westelijke ring.

Dit vak is gepland in de tweede fase van de Leie- werken.

Hiervoor is op het indicatief driejarenprogramma 1997-1998-1999 in 1998 een bedrag van 50 miljoen frank ingeschreven.

Vraag nr. 271
van 26 maart 1997
van de heer JOS DE MEYER

N16 kruispunt Gasthuisstraat/Doornstraat Temse – Veiligheidswerken

Reeds meer dan vijf jaar signaleert het gemeente- bestuur van Temse aan de administratie Wegen en Verkeer de bijzonder grote risico's voor fietsers en voetgangers die de N16 moeten oversteken aan het kruispunt met de Gasthuisstraat en de Doorn- straat.

Recente ongevallen bevestigen, jammer genoeg, de reputatie van dit "zwart punt".

1. Op welke wijze wordt dit bijzonder gevaarlijk punt aangepast ?
2. Is hierover eensgezindheid bereikt met het gemeentebestuur van Temse ?
3. Wat is de kostprijs voor deze werken ?

4. Wat is de timing (aanbesteding, uitvoering) ?

Antwoord

Volgens de ongevalgegevens die door de rijkswacht ter beschikking werden gesteld, konden volgende ongevallen worden vastgesteld :

1993	geen ongevallen
1994	drie ongevallen (3 x 1 licht ongeval)
1995	drie ongevallen (3 x 1 licht ongeval)
1996	geen zwart punt.

Dit betekent dat, wanneer de principes van de behoeftanalyse worden toegepast, dit kruispunt niet prioritair moet worden heraangelegd. Het is derhalve ook nog niet in een programma opgenomen.

**Vraag nr. 272
van 26 maart 1997
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

*Gewestelijk expresnet rond Brussel en Antwerpen –
Beleid*

De mobiliteit is de laatste jaren sterk toegenomen door het autobezit en snellere, relatief betaalbare vormen van vervoer. Door de grotere mobiliteit stijgt eveneens het aantal problemen dat met deze mobiliteit gepaard gaat, zoals de verkeersonveiligheid, de luchtvervuiling, het ruimtebeslag, ...

Vooraf rond de grote steden stijgen de files op de invalswegen door een niet voldoende uitgewerkt openbaar vervoer, het grotere autobezit en het feit dat de mensen uit de steden wegtrekken om op het platteland te gaan wonen.

Een oplossing voor deze problemen moet worden gezien in de uitbouw van een aangepast openbaar vervoer, met de aanleg van parkeermogelijkheden rond de stations gelegen buiten de grote steden. Dit zou de mensen ertoe aanzetten vaker het openbaar vervoer te nemen en zou een oplossing kunnen zijn voor het fileprobleem in de steden, dat zich steeds meer uitbreidt naar sluiswegen die daartoe niet zijn bestemd. De leefbaarheid in de steden zou op die manier ook verbeteren, aangezien er minder schadelijke stoffen in de lucht zouden terechtkomen.

1. Hoever staan de plannen voor de uitwerking van een gewestelijk expresnet (GEN) rond de grootsteden, met name Brussel en Antwerpen ?

2. Wat zijn de hoofdlijnen van de GEN-projecten ?

3. Welk beleid voert de minister terzake ?

Antwoord

1. Buiten enkele studies en voorstellen bestaan er omtrent de uitbouw van gewestelijke expresnetten rond Brussel en Antwerpen geen concrete plannen. Dit wil niet zeggen dat de problematiek niet op de voet wordt gevolgd. Ik verwijs hiervoor naar mijn antwoord op het derde onderdeel van de vraag.
2. Uitgangspunt van het GEN-project is de integratie van de vervoermiddelen naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het studie bureau Sofetru ontwierp een GEN-netwerk Brussel, bestaande uit 7 trein- en 5 buslijnen, voor het verzekeren van de verplaatsingen van de grote periferie (straal 30 km) naar Brussel-hoofdstad (19 gemeenten) :

treinlijnen

- R1 : Heverlee - Arenberg - Brussel - Ninove, busstation
 R2 : Nijvel - Brussel - Louvain-la-Neuve
 R3 : Braine-le-Comte - Brussel - Zaventem, luchthaven
 R4 : Geraardsbergen - Brussel - Mechelen, Nekkerspoel
 R5 : Aalst - Brussel-Zuid
 R6 : Dendermonde - Etterbeek
 R7 : Halle - Vilvoorde - Zaventem, luchthaven

buslijnen

- R8 : Ninove - Brussel
 R9 : Londerzeel - Brussel
 R10 : Haacht - Brussel
 R11 : Leuven - Brussel
 R12 : Waver - Brussel.

Voor de uitvoering van dit netwerk voorziet Sofetru, naast een aantal onmiddellijke acties, in drie fasen, namelijk : 2000, 2005 en 2010. In 2005 zou het busnetwerk volledig uitgewerkt zijn. De fase 2010 houdt enkel nog de uitvoering in van de tunnel Josaphat - Schuman voor de spoorverbinding naar Vilvoorde en Zaventem, vanuit Schuman.

De uitbouw van de 5 buslijnen (grote periferie) wordt ondersteund door doorstromingsmaatregelen, zowel in het Brusselse als in het Vlaamse

gewest. Bovendien is op deze lijnen de inzet van bussen (type streek) met een groter comfort gepland.

Ook op de 7 treinlijnen is de inzet gepland van aangepast spoorwegmateriaal, evenals een verhoging van de frequentie.

Naast het netwerk grote periferie voorziet Sofetru eveneens een busnetwerk, toevoerlijnen met beperkte lengte, als aanvoerlijn naar de belangrijkste GEN-stations. Tot slot worden ook op de streeklijnen (korte afstand) en op de periurbane buslijnen de frequenties verhoogd. Met betrekking tot het totale busnetwerk wordt er nagenoeg algemeen uitgegaan van een bedieningsniveau van minimum één bus om de 15 minuten in de spitsuren en een frequentie van om de 30 minuten in de daluren, aansluitend op de dienstregeling GEN-spoor. Ook wordt er binnen het GEN-project Brussel gestreefd naar een tariefintegratie.

3. Tegenover het principe van de ontwikkeling van een voorstadsnet sta ik positief, maar het GEN zoals voorgesteld door Sofetru, roept heel wat fundamentele vragen op die te onderzoeken blijven.

Dit mag vooral geen aanleiding zijn om de pragmatische aanpak met realistische budgettaire middelen op de lange baan te schuiven. Vermits GEN voornamelijk een spoorplan is, zal de rol van de NMBS in het kader van deze beslissingen belangrijk zijn. De spoorwegen plannen alles bij elkaar voor ruim 370 miljard investeringen in het spoorwegnet en rollend materieel. Een dergelijke inspanning moet hoe dan ook toelaten om het voorstadsverkeer op Brussel op een aantal assen te verbeteren.

Het effect van deze investeringen kan worden versterkt door een geïntegreerde aanpak van alle betrokken instanties. Als voorbeeld verwijs ik naar het protocol afgesloten tussen de Vlaamse regering en de NMBS, naar aanleiding van de aanleg van een derde en vierde spoor tussen Brussel en Leuven. In dit protocol verbinden beide partijen zich tot een gezamenlijke inspanning om de spoorverdubbeling een maximaal effect te laten sorteren voor het binnenlands reizigersvervoer.

De engagementen zijn gesitueerd op het vlak van :

- het versterken van de binnenlandse treindienst (NMBS) ;

- de vernieuwing van de stations en de stationsomgevingen met het oog op een gevoelige uitbreiding van het aantal reizigers (NMBS, gewest en gemeenten) ;
- de ontwikkeling van gronden in de buurt van de stations in het kader van een verdichtingsbeleid (NMBS, gewest en gemeenten) ;
- de verbetering van het voor- en natransport met het stads- en streekvervoer (De Lijn) ;
- de verbetering van het voor- en natransport met de auto en met het langzaam verkeer (gewest en gemeenten).

De afspraken kunnen per gemeente worden opgenomen in een mobiliteitsconvenant, zoals vermeld in het lopend actieprogramma hieromtrent.

Op langere termijn wordt de verdere uitbouw van een samenhangend net van openbaar vervoer rond de grote steden in Vlaanderen en Brussel in het kader van een geïntegreerde mobiliteitsvisie beoogd. Hiervoor worden momenteel al denkoefeningen verricht in het kader van de opbouw en het gebruik van de multimodale verkeersmodellen per provincie. Zowel De Lijn als de NMBS werken hieraan mee.

Vraag nr. 273
van 26 maart 1997
van de heer WILFRIED AERS

Homocampagne op trams en bussen – Wenselijkheid

Op de trams en bussen van De Lijn bemerkte ik publiciteit voor homoseksualiteit. De blikvanger is "Geen appels met peren ? Geen dames met heren ".

Navraag bij enkele geregelde tramgebruikers leerde mij dat deze publiciteit reeds ongeveer 18 maanden in de trams en bussen aanwezig is.

1. Betalen de homoverenigingen voor deze publiciteit, of biedt De Lijn die gratis aan en zo ja, waarom ?
2. Zou De Lijn ook campagnes ondersteunen van bijvoorbeeld verontruste ouders of anti-abortusgroeperingen ?
 Zo neen, waarom niet ?

3. Heeft De Lijn het recht een campagne te voeren voor een organisatie die slechts één seksuele strekking vertegenwoordigt ?
4. Heeft De Lijn, voor zij deze publiciteit toestond, de opinie ingewonnen van haar grootste klanten, namelijk de ouders van schoolgaande kinderen ?

Respecteert De Lijn de opinie van ouders en opvoeders in deze materie ?
5. Mocht een vereniging van pedofielen advertentieruimte wensen te huren, zou De Lijn ook deze publiciteit toelaten ?
6. Heeft de directie van De Lijn onderzocht welk soort inlichtingen en raadgevingen het homofocentrum verstrekt ? Werd onderzocht of het centrum ook raad geeft aan kinderen jonger dan 16 jaar ?
7. Zijn er geen andere, meer aangewezen plaatsen om informatie te verstrekken aan jongeren die zich tot homoseksualiteit aangetrokken voelen ?
8. Is de minister niet van oordeel dat De Lijn best geen publiciteit zou opnemen die tegen de opinie van de meerderheid van de bevolking ingaat ?

Werden er reeds maatregelen getroffen om deze publiciteit te verwijderen ?

Antwoord

De reclamevoering op en in de voertuigen van De Lijn is toevertrouwd aan NV Streep. Deze dochtermaatschappij van De Lijn werd in 1982 opgericht met het doel de publicitaire ruimtes op alle roerende en onroerende goederen van De Lijn te commercialiseren en te exploiteren.

Inzake reclameboodschappen houdt De Lijn zich aan de volgende deontologie : "De publiciteit moet politiek en levensbeschouwelijk neutraal zijn, niet tegenstrijdig met de goede zeden en mag niet indruisen tegen de belangen van het openbaar verkeer."

1. Huidige vraag betreft een betalende publiciteitscampagne met 85 affiches in de voertuigen in Gent in de periode van 16 maart 1996 tot 15

april 1996 en van 16 september 1996 tot 15 november 1996.

2. Dergelijke vraag om reclame werd tot op heden niet ontvangen.
3. Het hoort De Lijn niet toe om hierover te oordelen, tenzij een campagne in flagrante tegenspraak is met de algemeen aanvaarde menselijke waarden.
4. Tot op heden heeft De Lijn geen enkele klacht van haar klanten ontvangen in verband met deze publiciteit.

Uiteraard respecteert De Lijn de opinie van ouders en opvoeders in deze materie.
5. Pedofilie is onwettig en strafbaar. Dergelijke publiciteit zou uiteraard geweigerd worden.
6. Het hoort De Lijn niet toe om dit te onderzoeken, wat trouwens een inbreuk zou zijn op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.
7. Dit behoort volledig tot de autonomie van de betrokken organisaties.
8. De "opinie van de meerderheid van de bevolking" over bepaalde onderwerpen is niet gekend door De Lijn.

Na de betaalde periode worden de affiches verwijderd.

Vraag nr. 274 van 26 maart 1997 van de heer FILIP DEWINTER

Luchthaven Deurne – Studieopdracht GIMV

Begin oktober '95 stelde de minister voor om een onderzoek uit te voeren omtrent de haalbaarheid en wenselijkheid van de privatisering van de luchthaven van Deurne. Terzake zou een audit worden uitgevoerd.

Kan de minister mij meedelen welke overheidsdienst of private firma belast wordt met deze audit ?

Zijn er al resultaten bekend ?

Zo niet, werd er een datum vooropgesteld waarop deze audit klaar dient te zijn ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 1 oktober 1996 beslist een studieopdracht toe te vertrouwen aan de GIMV (Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen) op basis van een verslag van de administratie Wegen en Verkeer.

De besprekingen met de GIMV over de voorwaarden van de studieovereenkomst bevinden zich thans in een eindfase. Er mag worden verwacht dat de studieopdracht tegen ongeveer eind 1997 zal zijn uitgevoerd.

Vraag nr. 275
van 26 maart 1997
van de heer MICHEL DOOMST

Winterdienst – Personeelsbeleid

De jaarlijkse prijs van de Vlaamse Gemeenschap werd uitgereikt aan de winterdienst van de provinciale afdelingen Wegen. Zij moeten vaak in moeilijke en gevaarlijke omstandigheden werken en kregen daarom ook terecht deze aanmoedigingsprijs.

Toch blijken de medewerkers van de winterdienst misnoegd te zijn. Ze klagen de afbouw van de regie aan, de dienst die verantwoordelijk is voor het strooien van zout in de winter, voor signalisatie bij wegenwerken, onderhoud van verkeersborden, controle op de staat van het wegennet en dergelijke meer.

1. Wat is de personeelsbezetting van de wegdiensten in de betrokken gewestelijke instanties ?
2. Welke bezuinigingen op het personeel werden tijdens de voorbije jaren inderdaad doorgevoerd ?
3. Klopt het dat de promotiekansen voor de betrokken personen inderdaad te beperkt zijn om de motivatie voldoende hoog te houden ?

Antwoord

1. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de personeelsbezetting per provinciale afdeling en per district.
2. De verregaande vergrijzing, met als logisch gevolg vele natuurlijke afvloeiingen door pen-

sionering, heeft het personeelsbestand in hoge mate verminderd. De uitstapregeling van 1996 heeft die beweging nog versneld.

In verhouding zijn er inderdaad onvoldoende wervingen geweest, zowel op statutaire als op contractuele basis. Naar de toekomst toe zal dit worden verholpen door het vrijkomen van meer budgettaire ruimte.

3. De loopbaan van de personeelsleden kent zowel een hiërarchische als een functionele ontwikkeling.

De hiërarchische loopbaan ontwikkelt zich via :

- bevordering door verhoging in graad binnen het niveau ;
- bevordering door overgang naar een ander niveau.

"Hiërarchische loopbaan" betekent dat er een vacature op de personeelsformatie aan verbonden is.

De functionele loopbaan vervangt de vroegere vlakke loopbaan. Er is met andere woorden geen vacature nodig voor overgang tussen de salarisschalen, doch met dit verschil dat het automatisme afhankelijk is van een gunstige evaluatie en dat er geen andere graadbenaming aan de nieuwe salarisschaal wordt gekoppeld.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat er nog voldoende promotiekansen voor personeelsleden zijn ingebouwd opdat zij gemotiveerd zouden blijven.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 276
van 26 maart 1997
van de heer CARL DECALUWE

Milieuzonering en zonevreemde bebouwing – Onderzoeksopdrachten

Door de Vlaamse overheid werden twee studieopdrachten gegeven inzake zonevreemde bebouwing en functies.

Een eerste studie inzake de zonevreemde bebouwing en milieuzonering volgens Vlaem in de woongebieden, werd toegekend aan Belgroma en gestart op 8 september 1996.

Een tweede studie betreft de zonevreemde woningen en bedrijven in de landbouwzone in het arrondissement Roeselare-Tielt-Kortrijk en werd toegekend aan het IRSO, ter controle en uitbreiding van de studie van dr. Wim Vanhaverbeke voor het streekplatform Roeselare-Tielt.

1. Wat is de exacte onderzoeksomschrijving van deze studies ?
2. Wat is de kostprijs van de beide studies ?
3. Wanneer worden de resultaten van deze studies verwacht ?

Antwoord

1. *Verkennde studie omtrent de mogelijke toepassing van een milieuzoneringsstelsel*

Deze studie wordt uitgevoerd door Belgroma en is gestart op 1 december 1996 (8 september is de datum van het opmaken van de overeenkomst).

Doel van de opdracht

Deze verkennende studie heeft tot doel de problematiek van milieuzonering voor bestaande (zowel zonevreemde als gelegen in bedrijventerreinen) en nieuwe bedrijven in eerste instantie af te lijnen en naar mogelijke oplossingen en eenvormige criteria voor milieuzonering van bedrijven te peilen. De afdeling Ruimtelijke Planning tracht op basis van dit theoretisch onderzoek te komen tot mogelijke toepassing van milieuzonering als instrument voor de ruimtelijke ordening, gezien vanuit het Vlaams niveau. Met een instrument als milieuzonering ontstaan opties om de Vlaremwetgeving te integreren in het huidige ruimtelijke beleid van verwerving van functies en van gedifferentieerd aanbod van bedrijventerreinen. De toepassing van de studie beperkt zich dus niet tot de zonevreemde gebouwen in de woongebieden.

Onderzoeksomschrijving

- Toepassing van het begrip "milieuzonering" in Nederland (methodes, normen, ervaringen, ...) en vertaling daarvan naar toepassing in het Vlaams beleid.
- Opstellen van een normatief denkkader : hierbij worden de bestaande knelpunten tus-

sen de milieuwetgeving (en in het bijzonder Vlarem II) en het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) aangegeven.

- Nagaan van de mogelijkheden inzake milieuzonering voor ruimtelijke ordening van geautomatiseerde informatiesystemen.

Onderzoek en evaluatie van zonevreemde bebouwing, inhoudelijke invulling/definiëring van het begrip "basiswoonkwaliteit" en inventarisatie en evaluatie van de eigendomsstructuur van industrieterreinen in de arrondissementen Roeselare, Tielt en Kortrijk

Deze studie wordt uitgevoerd door het ISRO en is gestart op 7 januari 1997.

Doel van de opdracht

Doel van de opdracht is een studie naar a) de omvang en de kwalitatieve probleemstelling met betrekking tot zonevreemde bebouwing, b) de omschrijving van het begrip "basiswoonkwaliteit" en c) de inventarisatie en evaluatie van de eigendomsstructuur van recentelijk door gewestplanwijzigingen in industrieterreinen omgezette gronden in de arrondissementen Roeselare, Tielt en Kortrijk.

In de arrondissementen Roeselare, Tielt en Kortrijk wordt er door diverse beleidsinstanties steeds gerefereerd aan de specifieke ruimtelijke structuur van het gebied. Er bestaat een noodzaak om op een wetenschappelijke wijze het vermeende specifieke karakter in de regio na te gaan en te evalueren.

Op basis van het eerste deel van de studie zal een voorstel worden gedaan voor een methode om op objectieve en op Vlaams niveau vergelijkbare wijze te komen tot een beleidsuitspraak in een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan over zonevreemde bebouwing. De studie is daarbij specifiek gericht op zonevreemde bebouwing in agrarisch gebied en in woongebieden met landelijk karakter in de voormelde arrondissementen. Binnen de problematiek van de zonevreemde bebouwing zullen de begrippen "zonevreemd" en "basiswoonkwaliteit" kunnen worden gehanteerd als beleidsinstrument voor de operationalisering van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, eventueel toegespitst naar het karakter van de regio.

Onderzoeksomschrijving

De opdracht bestaat uit vijf onderdelen.

- Het opmaken van een werkbare definitie van "zonevreemde bebouwing". In de geest van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt het begrip "zonevreemd" verfijnd, zodat het als analyse-instrument kan worden gebruikt.
- Het verzamelen en evalueren van het op dit moment bestaande statistisch en onderzoeksmateriaal met betrekking tot zonevreemde bebouwing in de arrondissementen Roeselare, Tielt en Kortrijk, het toetsen van de inhoudelijke consistentie van dit materiaal en het aangeven van lacunes.
- Het evalueren van de toestand van zonevreemde bebouwing in het kader van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De kwantitatieve, zowel als kwalitatieve resultaten van het onderzoek worden getoetst aan de principes van het RSV. In zoverre zich onverenigbaarheden of probleemsituaties zouden voordoen, wordt een inrichting aangegeven van mogelijke oplossingen in een voorstel tot methode zoals eerder vermeld.
- Het omschrijven en definiëren van het begrip "basiswoonkwaliteit". Er wordt een analyse gemaakt van de mate waarin dit begrip, in overeenstemming met de bestaande studies rond woningkwaliteit, in de ruimtelijke planning als hanteerbaar instrument kan worden gebruikt.
- Aan de hand van administratief bronnenonderzoek, aangevuld met terreinonderzoek, wordt een inventaris opgemaakt van eigendomsstructuur van recentelijk door gewestplanwijzigingen in industrieterreinen omgezette gronden in de arrondissementen Roeselare, Tielt en Kortrijk. Tevens worden in de mate van het mogelijke de mechanismen blootgelegd die ervoor zorgen dat beschikbare terreinen niet op de markt komen.

De studie is dus niet beperkt tot de zonevreemde woningen en bedrijven gelegen in agrarisch gebied en woongebied met landelijk karakter.

2. De studie in verband met mogelijke toepassingen van een milieuzoneringsstelsel wordt door

Belgroma uitgevoerd tegen de prijs van 1.196.388 frank (incl. BTW). De studie in verband met de zonevreemde bebouwing in de arrondissementen Roeselare, Tielt en Kortrijk wordt door het ISRO uitgevoerd tegen de prijs van 3.234.330 frank (als universiteit niet BTW-plichtig).

3. De studie uitgevoerd door Belgroma loopt tot einde juni 1997. Voor de studie van het ISRO worden de resultaten verwacht tegen half juni 1997.

**Vraag nr. 277
van 27 maart 1997
van mevrouw SONJA BECQ**

Industrieterreinen en reservegebieden – Coördinatie ontsluitingswerken

Vaak worden op het gewestplan industrieterreinen afgebakend met daarnaast een reservegebied. Volgens de principes van het ontwerp van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen kan zo'n reservegebied slechts worden "aangesneden" als het industrieterrein bijna volledig bezet is.

Problemen kunnen rijzen wanneer voor de ontsluiting van het eigenlijke industrieterrein, op grond van milieu- en economische redenen, werken op het reservegebied aangewezen zijn. Dit is het geval voor het industrieterrein in Westrode. Daar blijkt bovendien dat de begrenzing van de op het gewestplan aangeduide zones, vooral tussen industrie- en reserve-industriegebied, niet overeenkomt met de grenzen van de kadastrale percelen, wat bij de realisatie van het project moeilijkheden geeft.

1. In welke mate en onder welke voorwaarden is het mogelijk op het reservegebied – ten behoeve van het eigenlijke industrieterrein – infrastructuur-, afwaterings- en andere ontsluitingswerken door te voeren ?
2. Voorziet het beleid, rekening houdend met de nood aan ontsluiting en wanneer voldoende bedrijfspotentieel kan worden aangetoond en mits inachtneming van een aantal criteria, in de mogelijkheid van gelijktijdige ontwikkeling van het hele gebied, in plaats van een gefaseerde aanpak met dubbele kosten tot gevolg ?

Zo ja, welke specifieke criteria werden hiertoe ontwikkeld ?

Antwoord

1. Het bedrijventerrein Westrode in Meise werd op het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (KB 07.03.1977) deels bestemd tot industriegebied en deels tot reservegebied voor industrie. Volgens de voorschriften van dit gewestplan kan het reservegebied voor industrie slechts worden ontwikkeld nadat voorafgaand een bijzonder plan van aanleg werd goedgekeurd waarbij de behoefte tot aansnijding van dit reservegebied wordt aangetoond.

Het gemeentebestuur van Meise keurde bij gemeenteraadsbeslissing van 11 mei 1995 een bijzonder plan van aanleg voor dit bedrijventerrein definitief goed.

Aan dit bijzonder plan van aanleg werd bij ministerieel besluit van 12 december 1996 de goedkeuring onthouden, onder meer wegens de strijdigheid met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Dit betekent dat het reservegebied niet kan worden ontwikkeld.

2. Bij de afweging van de hierboven vermelde ministeriële beslissingen werden de in deze vraag opgenomen argumenten mee in overweging genomen, vermits zij deel uitmaakten van de motivatienota voor het aansnijden van het reservegebied.

**Vraag nr. 278
van 27 maart 1997
van mevrouw SONJA BECQ**

Carpooling Meise – Behoeftebepaling

Ter hoogte van het centrum van de gemeente Meise wordt momenteel een carpoolparking aangelegd door het Vlaams Gewest. Hiervoor werd een laatste stukje groene buffer tussen het centrum en de snelweg gebruikt. Uiteraard hoopt iedereen dat deze parking niet enkel op marktdagen zal worden gebruikt, doch dat deze effectief een (bescheiden) bijdrage kan betekenen in het oplossen van de mobiliteitsproblematiek.

Even voorbij deze carpoolparking is de oprit gelegen van de A12 richting Brussel en richting Ring. Voor wie uit Brussel of van de Ring terugkeert (richting Antwerpen) ligt een mogelijke afrit wel enigszins verwijderd van deze carpoolparking.

1. Wordt voor de aanleg van carpoolparkings een behoeftestudie gemaakt met het oog op het potentieel aantal gebruikers ?

Gebeurde dit ook voor Meise ? Door wie en tegen welke prijs ?

2. Worden in dergelijke behoeftestudies criteria of indicaties gehanteerd en zo ja, welke ?

Maakt ook de afstand tussen op- en afrit en de carpoolparking daar deel van uit ?

3. Wat waren de resultaten van de behoeftestudie voor de carpoolparking in de gemeente Meise ?

4. Werd de gemeente Meise hierbij betrokken en hoe ?

5. Heeft de minister initiatieven genomen om het gebruik van de carpoolparking aan te moedigen/te vergemakkelijken ?

Antwoord

1. Voor de aanleg van carpoolparkings wordt geen specifieke behoeftestudie gemaakt met het oog op het potentieel aantal gebruikers. Om de opportuniteit van een parking te onderzoeken wordt uitgegaan van het aantal geparkeerde wagens ter hoogte van belangrijke kruisende wegen of in de nabijheid van op- en afritten.

Voor Meise werden langs de Nieuwelaan tussen de Brusselse steenweg en de ingang van de Plantentuin regelmatig tussen de 10 en 20 wagens geteld die overdag in deze zone geparkeerd stonden. Men hoopt dan door de aanleg van een carpoolparking dit reeds aanwezige potentieel aan gebruikers te verhogen.

2. In de behoefteanalyse voor wegeninfrastructuur wordt, met betrekking tot de parkings voor auto's (personenwagens), in de eerste plaats uitgegaan van het huidige aantal geparkeerde wagens die daar worden achtergelaten om in een andere wagen over te stappen.

We tellen het gemiddelde aantal wagens dat per werkdag ofwel over onaanvaardbaar slechte structuur beschikt en/of onaanvaardbare hinder veroorzaakt (bv. benemen parkings in een commercieel centrum of in een woonzone met beperkte parkingfaciliteiten). Het minimumaantal is 15 wagens. Het totale aantal is een maat voor de prioriteit van de ingreep.

Parkings (carpool of P + R) kunnen in tweede instantie ook worden aangelegd langs wegen met zware congestie op het einddoel van de weg, of met een stringent parkeerbeleid of beperkte parkeermogelijkheden rond dit einddoel.

3. Voor de aanleg van de carpoolparking in Meise hebben bovendien de volgende beschouwingen een belangrijke rol gespeeld.

De grond nodig voor de aanleg van de parking was ter beschikking ; er diende dus niet te worden onteigend. Bovendien is deze grond gelegen langs de A12, zodat de hinder minimaal is. Ten tweede pleit de nabijheid van de oprit van de A12 ook in het voordeel van de gekozen locatie. Ten slotte zal de parking in het weekeind kunnen worden gebruikt door enerzijds de bezoekers van de markt van Meise en anderzijds door de bezoekers voor de Nationale Plantentuin.

4. Er is voor de aanleg van de parking veelvuldig contact geweest tussen de afdeling Wegen Vlaams-Brabant van de administratie Wegen en Verkeer en het gemeentebestuur van Meise, dat heel positief stond tegenover het project.

Het aanwijzen van de parking en de sensibilisering ervoor gebeurt door middel van de gebruikelijke signalisatieborden voor carpoolparkings.

5. Langs de autosnelwegen worden regelmatig affichecampagnes gevoerd voor het aanmoedigen en promoten van carpooling. Zo had een dergelijke campagne plaats van 1 september tot 15 oktober 1996, die werd herhaald tussen 15 januari en 1 maart 1997. Ook via de media wordt carpooling gepromoot.

Tevens wordt op het investeringsprogramma van de wegen voor elke provincie in een bedrag van 10 à 15 miljoen specifiek voorzien voor de aanleg en uitrusting van carpoolparkings. Vanaf 1998 zal dit bedrag worden opgetrokken tot 50 miljoen frank.

Vraag nr. 279
van 27 maart 1997
van de heer CARL DECALUWE

BPA's – Schorsingen door Raad van State

Er worden vaak bijzondere plannen van aanleg (BPA's) geschorst door de Raad van State.

1. Hoeveel BPA's werden totnogtoe geschorst door de Raad van State per provincie en om welke redenen ?
2. Kan de minister mij per provincie meedelen over welke BPA's het gaat, wat de inhoud is van deze geschorste BPA's en in welk jaar de schorsing gebeurde ?

Antwoord

In antwoord op de vraag betreffende het aantal door de Raad van State uitgesproken arresten waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een goedgekeurd BPA wordt bevolen, de motieven waarop de arresten van de Raad van State rusten en de inhoud van de geschorste BPA's, deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee wat volgt in verband met de hierna in chronologische orde opgesomde uitspraken.

1. In de provincie Vlaams-Brabant gaf het ministerieel besluit van 12 december 1991 houdende goedkeuring van de gewijzigde stedenbouwkundige voorschriften die behoren bij het bij koninklijk besluit van 11 maart 1987 goedgekeurde BPA "Winkelveld" van de gemeente Oud-Heverlee, aanleiding tot een schorsingsarrest nr. 39.159 van 3 april 1992.

In het arrest van de Raad van State wordt gesteld dat het BPA tot doel had om langs de Waversebaan te voorzien in een grotere mogelijkheid tot vestiging van commerciële en ambachtelijke bedrijven, door die mogelijkheid uit te breiden tot zones voor open bebouwing en tot zones voor zeer open bebouwing, die in het oorspronkelijke BPA "Winkelveld" enkel bestemd waren voor "alleenstaande ééngezinswoningen met landelijk uitzicht (en) maximum twee bouwlagen."

In het schorsingsarrest werd een middel afgeleid uit de schending van artikel 2, § 1, tweede lid van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 (artikel 2, § 1, tweede lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996), uit het ontbreken van rechtens aanvaardbare motieven, uit de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht en uit machtsafwending, als een ernstig middel beschouwd.

2. Eveneens in de provincie Vlaams-Brabant gaf het ministerieel besluit van 7 juli 1992 houdende

goedkeuring van het BPA tot wijziging van het bij koninklijk besluit van 19 november 1965 goedgekeurde BPA nr. 1 Centrum-Uitbreiding-"Huizingen" van de gemeente Beersel, aanleiding tot een schorsingsarrest nr. 41.580 van 14 januari 1993.

In het arrest van de Raad van State wordt gesteld dat het wijzigend BPA tot doel had het gewestplan te wijzigen op twee verschillende punten :

1. een gebied in het gewestplan bestemd voor ambachtelijke bedrijven en KMO's kreeg de bestemming "privé-tuinen" mee in het BPA, dit "omwille van de feitelijke bestaande toestand enerzijds en de slechte lokalisatiemogelijkheden anderzijds voor het bestaande bedrijf langs de Molenbeek (...)" ;
2. gebieden in het gewestplan bestemd voor ambachtelijke bedrijven en KMO's kregen de bestemming "gebouwen in open bebouwing" mee in het BPA.

In het schorsingsarrest werd een middel afgeleid uit de schending van artikel 16, vierde lid van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 (artikel 14, derde lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996), als een ernstig middel beschouwd.

3. In de provincie Oost-Vlaanderen gaf het bij ministerieel besluit van 2 september 1992 goedgekeurd BPA nr. 1/3 "Processiestraat" van de gemeente Wortegem-Petegem, samen met een bijbehorend onteigeningsplan en een aan het gemeentebestuur verleende machtiging tot onteigenen, aanleiding tot een schorsingsarrest nr. 42.142 van 4 maart 1993.

In het arrest werd een uit schending van artikel 28, eerste lid afgeleid middel als ernstig middel beschouwd. Dit artikel bepaalt dat wanneer het onteigeningsplan en het plan van aanleg terzelfder tijd worden opgemaakt, beide samen worden onderworpen aan de formaliteiten bepaald voor het opmaken van een plan van aanleg, en dat de eigenaars van de goederen gelegen binnen de omtrek van de te onteigenen percelen, daarenboven persoonlijk, schriftelijk en in hun woonplaats in kennis worden gesteld dat de plannen in het gemeentehuis ter inzage liggen met het oog op het openbaar onderzoek, gedurende een termijn van dertig dagen waarvan het begin en het einde worden aangegeven.

4. In de provincie Antwerpen gaf het bij ministerieel besluit van 27 januari 1993 goedgekeurde BPA nr. 34 "Kliniek" van de gemeente Braschaat, samen met een bijbehorend onteigeningsplan en een aan het gemeentebestuur verleende machtiging tot onteigenen, aanleiding tot een schorsingsarrest nr 43.560 van 30 juni 1993.

Het BPA betrof de herziening van een reeds bestaand BPA, die ertoe strekte de mogelijkheid te creëren voor het oprichten van een nieuwe fusiekliniek door de VZW Klina. Om de daarvoor noodzakelijke onteigeningen toe te laten, maakte datzelfde besluit echter toepassing van de rechtspleging bij dringende omstandigheden inzake onteigening ten algemene nutte, bepaald bij de wet van 26 juli 1962.

In het arrest van de Raad van State werd de schending vastgelegd van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De motivering werd door de Raad van State onvoldoende geacht met betrekking tot de door de gemeente ingeroepen noodzakelijkheid om de toegestane onteigeningsprocedure bij dringende omstandigheden uit te voeren.

5. In de provincie West-Vlaanderen gaf het bij ministerieel besluit van 17 januari 1994 goedgekeurde BPA "Bruggestraat" van de gemeente Ruiselede aanleiding tot een schorsingsarrest nr. 52.263 van 16 maart 1995.

Het BPA strekte ertoe om van de door het gewestplan Roeselare-Tielt vastgestelde bestemmingen af te wijken "zodat de landbouw- en de woonbestemming door het gewestplan gegeven aan de gebieden waarin de installaties van een exportslachthuis en varkensuitsnijderijen zijn gevestigd, zullen ophouden te gelden."

In het schorsingsarrest werd een middel afgeleid uit de schending van artikel 16 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 (artikel 14, derde lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996), als een ernstig middel beschouwd.

6. In de provincie Vlaams-Brabant was vervolgens het bij ministerieel besluit van 22 juni 1994 goedgekeurde BPA nr. 64 "Werkhuizenstraat" van de gemeente Vilvoorde het voorwerp van een schorsingsarrest nr. 52.609 van 30 maart 1995.

Het schorsingsarrest werd gevolgd door een vernietigingsarrest nr. 59.490 van 2 mei 1996.

In het schorsingsarrest werd een middel afgeleid uit de schending van artikel 16 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 (artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996), als een ernstig middel beschouwd.

In het vernietigingsarrest werd hetzelfde middel gegrond bevonden.

Volgens de bewoordingen waarin het arrest van de Raad van State gesteld is, strekte dit BPA ertoe om de bestemming van de industriegebieden, die door het gewestplan zonder nadere specificatie waren gepland op het grondgebied van de stad Vilvoorde, aan een bijkomende specificatie te onderwerpen. Zo bevatte het BPA onder meer de bepaling dat "enkel de afvalstoffen afkomstig van de inrichtingen gevestigd binnen de grenzen van het BPA, mogen opgeslagen, eventueel verwerkt worden en afgevoerd worden door de daartoe aangewezen erkende bedrijven en/of instellingen en dit voor zover daartoe de vereiste milieuvergunning is verkregen" en "elke andere vorm van afvalstoffen wordt uitgesloten binnen deze zone".

De Raad van State achtte artikel 16 (artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) van de wet geschonden omdat vermeld voorschrift van het BPA geen voorschrift is dat "de gedetailleerde bestemming van het gebiedsdeel vaststelt", zoals bedoeld in artikel 16 van de stedenbouwwet, en dus niet op wettige wijze deel kan uitmaken van een BPA. Het wetsvoorschrift laat volgens de Raad van State niet toe rechtstreeks de activiteiten te regelen van bedrijven die zich binnen het beheersingsgebied van het BPA vestigen, en had zodoende uitsluitend betrekking op de exploitatie van de betrokken bedrijven.

7. In de provincie West-Vlaanderen gaf het bij ministerieel besluit goedgekeurde BPA "De Kolaard" van de stad Gistel aanleiding tot een schorsingsarrest nr. 53.047 van 27 april 1995. Het schorsingsarrest werd gevolgd door een vernietigingsarrest nr. 57.035 van 14 december 1995.

In het arrest wordt gesteld dat het BPA ertoe strekt de bestemming "agrarisches gebied" van het gewestplan Diksmuide-Torhout binnen de

grenzen van het BPA (circa 10 ha) om te zetten in de bestemming "industriegebied".

In het schorsingsarrest werd een middel afgeleid uit de schending van artikel 16, vierde lid van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, als een ernstig middel beschouwd.

In het vernietigingsarrest werd hetzelfde middel als gegrond beoordeeld.

In het schorsingsarrest herhaalde de Raad van State zijn vaste rechtspraak sinds het bekende arrest Meubelcentrale Heylen, stellende dat aan de daarin opgesomde cumulatieve voorwaarden niet was voldaan. De formulering van artikel 16, vierde lid van de stedenbouwwet, met name dat het BPA "desnoods kan afwijken", wijst volgens de Raad onder meer "op het uitzonderlijk karakter van het procédé in tijd en omvang", terwijl in casu "uit geen gegeven van het dossier blijkt en de verwerende partijen evenmin doen gelden dat de behoefte aan een 10 ha groot industriegebied zo dwingend en concreet is dat zij niet kan worden verwezenlijkt door de wijziging van het gewestplan; dat, integendeel, het plan voor het overgrote deel is opgemaakt overeenkomstig artikel 17, wat erop wijst dat er geen concrete inzichten voorhanden zijn".

8. In de provincie Oost-Vlaanderen gaf het bij ministerieel besluit van 22 juni 1994 goedgekeurde BPA "Vlamoven" van de gemeente Denderleeuw aanleiding tot een schorsingsarrest nr. 55.654 van 12 oktober 1995. In deze zaak heeft de Raad van State tot op heden nog geen uitspraak ten gronde gedaan.

Vermeld BPA had tot doel de gewestplanbestemming, zijnde ontginningsgebied, binnen de grenzen van het BPA om te zetten in een zone bestemd voor passieve recreatie enerzijds, en een zone voor landschappelijk waardevol agrarisch gebied anderzijds.

In dit schorsingsarrest werd een middel afgeleid uit de schending van artikel 16, vierde lid van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, als een ernstig middel beschouwd.

In het schorsingsarrest herhaalde de Raad van State zijn vaste rechtspraak sinds het bovenvermelde arrest-Heylen, stellende dat vooralsnog niet is aangetoond dat de bestemming van het gewestplan is achterhaald.

De argumentatie dat de gewestplanbestemming voor een gedeelte van het betrokken gebied ten

noorden van de Vinkenlaan door het bestaan van een reeds uitgegraven vijver als achterhaald moest worden beschouwd, werd verworpen omdat er in datzelfde gebied nog percelen in exploitatie zijn.

Voor de bestemmingswijziging met betrekking tot het andere gebiedsgedeelte ten zuiden van de Vinkenlaan werden meerdere argumenten aangevoerd. De Raad van State verwierp ze alle, stellende dat "de argumentatie met betrekking tot de eigendomsstructuren niet dienend is ; dat de bestemmingen immers worden vastgesteld ongeacht het eigendomsrecht ; (...) dat niet duidelijk is hoe de aanwezigheid van buurtwegen de verwezenlijking van de bestemming van het gewestplan zou verhinderen ; dat het argument dat nog geen enkele bouw- of exploitatievergunning werd verleend niet dienend is aangezien de gewestplanbestemming toekomstgericht is".

9. In de provincie West-Vlaanderen gaf het bij ministerieel besluit van 22 juli 1994 goedgekeurde BPA nr. H. 21 "Duinbergen-Kust" van de gemeente Knokke-Heist aanleiding tot een schorsingsarrest nr. 55.999 van 24 oktober 1995. Het schorsingsarrest werd gevolgd door een vernietigingsarrest nr. 63.019 van 12 november 1996.

Het BPA had tot doel de berekeningsformule van de V/T-index te wijzigen ten opzichte van het voorgaande BPA, zodanig dat een hogere terreinbezetting werd toegelaten.

In het schorsingsarrest werd een middel afgeleid uit de schending van artikel 92, 1° van de Nieuwe Gemeentewet, als ernstig beoordeeld.

In het vernietigingsarrest werd hetzelfde middel als gegrond beoordeeld.

Volgens artikel 92, 1° van de Nieuwe Gemeentewet is het "elk gemeenteraadslid en de burgemeester verboden :

"1° tegenwoordig te zijn bij een beraadslaging of besluit over zaken waarbij hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als gelastigde, voor of na zijn verkiezing, of waarbij zijn bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk of rechtstreeks belang hebben (...)".

10. In de provincie Vlaams-Brabant gaf het door de gemeenteraad voorlopig aanvaarde BPA nr. 9 "Carré" van de gemeente Machelen aanleiding

tot een schorsingsarrest nr. 56.557 van 1 december 1995.

De geschorste beslissing strekte ertoe om de gronden binnen het beheersingsgebied van het BPA (ca. 6 ha), die door het gewestplan de bestemming "industriegebied" hadden gekregen, op te nemen in een "industriezone met publiek karakter", zodanig dat deze gronden overeenkomstig artikel 16.2 van de stedenbouwkundige voorschriften bestemd werden "voor bedrijventerreinen met publiek karakter" en "alleen gerealiseerd (konden) worden door de overheid".

De Raad van State oordeelde dat de achterliggende reden hiervoor duidelijk was aangegeven in het besluit van 19 september 1995 van de gemeenteraad van Machelen. Ze bestond erin dat moest worden vermeden dat de verkoop van de industriële site "New Chamebel" na het faillissement van de eigenaar zou leiden tot een situatie waarin "speculatie vrij spel zouden krijgen en er laagwaardige of belastende activiteiten zouden vestigen". Aldus moest het opstarten van de BPA-procedure ervoor zorgen dat "het verder beheer van deze site niet kan gebeuren zonder goedkeuring van de overheid".

In het schorsingsarrest bij uiterste dringende noodzakelijkheid werd een middel afgeleid uit de schending van de artikelen 1, 2, 14 en 16 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, als een ernstig middel beschouwd.

In het schorsingsarrest stelde de Raad van State evenwel dat het door het BPA opgelegde voorschrift niet kon worden begrepen als een beperking van het eigendomsrecht, dat overeenkomstig artikel 16 van de stedenbouwwet in het BPA mocht worden opgenomen, maar integendeel moest worden beschouwd als een onwettige beperking van de handelingsbekwaamheid van de eigenaars.

Vraag nr. 281
van 27 maart 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Geplande autosnelweg Zaventem – Beleid

Voor het eerst sinds het midden van de jaren '80 is er in ons land weer sprake van een nieuwe autosnelweg. Het Vlaams Gewest heeft plannen om de luchthaven van Zaventem te ontsluiten door het maken van een nieuwe toegangsweg. Deze "ooste-

lijke ontsluiting" kan op verscheidene manieren gebeuren, bijvoorbeeld via de E40 of via de E19.

Terecht heerst er dan ook onrust bij de betrokken gemeenten Zaventem (deelgemeenten Nossegem en Sterrebeek) en Kortenberg.

Volgens de bevoegde ingenieur van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant is deze ontsluiting van Zaventem al beslist, alleen ligt het juiste tracé nog niet vast.

Dit lijkt in tegenspraak met wat zich afspeelt op andere beleidsdomeinen :

- de punten 1 en 3 van de met redenen omklede motie over de toegang tot de luchthaven van Zaventem en het verkeer in de regio (Stuk 519 (96-97)) die door het Vlaams Parlement werd aangenomen op 31 januari 1997 ;
 - het resultaat van de studie rond een multimodaal prognosemodel voor het autoverkeer in Vlaams-Brabant, waar we lezen "dat elke uitbreiding van het autowegennetwerk geen oplossing biedt voor de saturatie van de bestaande knelpunten" (Verkeersspecialist nr. 34 van december '96, blz. 7) ;
 - gesteund door de Vlaamse regering wil de Vlaamse minister van Vervoer een mobiliteitsbeleid voeren waarvan de zogenaamde mobiliteitsconvenanten de hoeksteen vormen. Het mobiliteitsplan wordt door de stuurgroep bestaande uit afgevaardigden van de gemeenten, het Vlaams Gewest en De Lijn, eventueel verruimd met vertegenwoordigers van provincie en/of NMBS, opgebouwd in verschillende stappen. De stuurgroep stelt een keuze uit een aantal scenario's voor aan het beleid. Dit maakt dan een beleidskeuze (Verkeersspecialist van december '96, blz. 8 e.v.) ;
 - plannen voor het verbouwen en klantvriendelijker maken van het station in de luchthaven ;
 - de recente herstructurering en uitbreiding van De Lijn.
1. Wat is de stand van zaken in verband met dit dossier ?

2. Hoe worden de verschillende geschetste beleidsvisies hierin met elkaar verzoend ?

Antwoord

1. Er is overleg tussen de Brussels Airport Terminal Company NV (BATC), de Regie der Luchtwegen (RLW), de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), de afdeling Wegen Vlaams-Brabant van de administratie Wegen en Verkeer, de NMBS en De Lijn om een gemeenschappelijke oplossing in verband met de ontsluiting van Zaventem te realiseren.

Dit overleg wordt getoetst aan het multimodaal model van Vlaams-Brabant. Definitieve beslissingen werden tot op heden niet getroffen.

2. Vervalt aangezien er nog geen definitieve beslissing werd genomen.

Vraag nr. 282 van 28 maart 1997 van de heer FILIP DEWINTER

Dienstreizen – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 129

van 28 maart 1997

van de heer Filip Dewinter

Blz. 1347

Antwoord

In verband met de buitenlandse zendingen dient enerzijds integraal verwezen te worden naar het overzicht als bijlage.

Anderzijds werd er geen enkele buitenlandse zending genoteerd, toch niet in de zin van de vraag.

Kostprijs van alle zendingen van de verschillende administraties tijdens dienstjaar 1996 :

Secretariaat-generaal	
+ AAAD	1.750.123 fr.
Aminal	4.691.487 fr.
AOSO	1.084.503 fr.
Arohm	2.183.295 fr.
AWV	1.887.312 fr.
AWZ	3.487.949 fr.
Totaal uitgaven	15.084.669 fr.

(AAAD : administratie Algemene Administratieve Diensten ; Aminal : administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer ; AOSO : administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten ; Arohm : administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen ; AWV : administratie Wegen en Verkeer ; AWZ : administratie Waterwegen en Zeewezen – red.)

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 283
van 28 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Beleidspromotie – Publiciteitsbureaus

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
 Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
 Vraag nr. 130
 van 28 maart 1997
 van mevrouw Marijke Dillen
 Blz. 1348.

Antwoord

Heel wat advertenties die worden ontwikkeld in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers en die in de Vlaamse dag- en weekbladen verschijnen met de signatuur "informatie van de Vlaamse overheid", zijn ontwikkeld en gerealiseerd door het bureau dat door de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers en de Nationale Federatie van Informatieweekbladen is aangesteld voor de technische coördinatie van de advertenties die in het kader van dit protocol verschijnen. De volledige kosten hiervoor worden gedragen door de twee betrokken dag- en weekbladfederaties, zodat deze advertenties buiten het bestek van de vraag van de Vlaams volksvertegenwoordiger vallen.

In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven, per jaar en per administratie, van alle publiciteitsacties waarbij een beroep werd gedaan op een publiciteitsbureau.

Adm.		Jaar			Doel publiciteitsactie	Publiciteitsbureau	Wijze van toewijzing	Kostprijs
1	2	3	4	5	6	7	8	
Adm.	1995	1996	1997					
AWV		x		Openbaar vervoer promoten	VVM	Onderhandse overeenkomst	900.000	
AWV		x		Week van de Zachte Weggebruiker	Komimo	Onderhandse overeenkomst	4.000.000	
AWV		x		Campagne Fietswacht	VZW Ruimte	Onderhandse overeenkomst	100.000	
AWV		x		Week van Vervoering	Komimo	Onderhandse overeenkomst	4.000.000	
AWV			x	Week van de Zachte Weggebruiker	Komimo	Onderhandse overeenkomst	4.100.000	
AWV			x	Week van Vervoering	Komimo	Onderhandse overeenkomst	nog niet bekend	
AWV			x	Fietsvideo	Beeldtaal	Onderhandse overeenkomst	195.000	
AWV		x		Veilige Wegen Vlaanderen	Bill & Board	Openbare aanbesteding	940.896	
AWV		x		Veilige Wegen Vlaanderen	Lauwers	Onderhandse overeenkomst	1.160.000	
AWV		x		Veilige Wegen Vlaanderen	Van de Kerkhove	Onderhandse overeenkomst	769.360	
AWV			x	Veilige Wegen Vlaanderen	Van de Kerkhove	Onderhandse overeenkomst	649.123	
AWV			x	Veilige Wegen Vlaanderen	ABOG	Openbare aanbesteding	2.359.500	
ROHM		x		Informatiecampagne ter ondersteuning van het openbaar onderzoek ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV)	De Kie	Algemene wedstrijdofferte	7.932.860	
ROHM		x		Ondersteuning provinciale informatiesessies in het kader van het openbaar onderzoek ontwerp-RSV	CIBE	Onderhandse toewijzing	603.250	

(AWV : administratie Wegen en Verkeer ; ROHM : Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen)

Vraag nr. 284
van 28 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Inventaris leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten – Limburg

Tegen 1 maart 1997 moesten de gemeenten een inventaris maken van de leegstaande en verwaarloosde bedrijfspanden. De Vlaamse Gemeenschap maakte ter ondersteuning een softwarepakket om op een eenvormige wijze tot een dergelijke lijst te komen.

1. Welke gemeenten in Limburg hadden op 1 maart 1997 de inventaris opgemaakt ?

Hoeveel leegstaande/verwaarloosde gebouwen hadden ze ?

2. Gebruikten zij hiervoor het aangeboden softwarepakket ?

3. Zijn er gemeenten die uitstel hebben gevraagd ? Om welke reden ?

4. Welke maatregelen werden genomen tegen gemeenten die niet tijdig in orde waren ?

Antwoord

In de provincie Limburg hebben de volgende gemeenten een gemeentelijke lijst met leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten ingestuurd vóór 1 maart 1997 : Dilsen-Stokkem, Gingelom, Herk-de-Stad, Lummen, Overpelt, Peer, Riemst en Zutendaal.

De volgende gemeenten hebben een gemeentelijke lijst ingestuurd, doch deze lijst werd ontvangen na 1 maart 1997 : Alken, Bilzen, Bocholt, Borgloon, Bree, Diepenbeek, Genk, Hamont-Achel, Hechtel-Eksel, Heusden-Zolder, Kinrooi, Kortesseem, Lommel, Maaseik, Meeuwen-Gruitrode, Nieuwerkerken, Opglabbeek, Sint-Truiden, Tessenderlo, Tongeren, Wellen, Maasmechelen en Voeren.

Dit betekent dat van de 44 gemeenten in Limburg tot op heden nog geen gegevens werden ontvangen van de volgende gemeenten : As, Beringen, Halen, Hasselt, Heers, Herstappe, Hoeselt, Houthalen-Helchteren, Lanaken, Leopoldsburg, Neerpelt, Zonhove en Ham.

Tot op heden is mijn administratie nog niet overgegaan tot opname in de inventaris. Luidens de bepa-

lingen van het decreet dient dit te gebeuren binnen 90 dagen na het insturen van de gemeentelijke lijsten.

Al de gemeenten die hun gemeentelijke lijst hebben ingestuurd, hebben gebruik gemaakt van het hun aangeboden softwarepakket.

Er zijn geen gemeenten die om uitstel hebben verzocht. Ik wil in dit verband de aandacht vestigen op het feit dat in bedoeld decreet geen uitstel mogelijk is.

Mijn administratie is op dit ogenblik bezig met het zelf opmaken van gemeentelijke lijsten inzake leegstand en/of verwaarlozing voor de gemeenten die geen gemeentelijke lijst hebben ingestuurd. Dit betekent dat de gemeente Ham reeds volledig werd onderzocht met het oog op het opmaken van een gemeentelijke lijst. Dit onderzoek gebeurde op 15 en 17 april jongstleden. Het onderzoek is nu bezig binnen de gemeente Beringen.

Deze stand van zaken is uiteraard sterk onderhevig aan wijzigingen.

Het is evident dat mijn administratie gebruik zal maken van de modaliteiten vervat in het decreet en het daaraan gekoppelde uitvoeringsbesluit. Concreet betekent dit dat alle kosten inherent aan het onderzoek waarmee mijn administratie wordt geconfronteerd, zullen worden verhaald op het gemeentebestuur.

Tevens verliest de gemeente gedurende drie jaar het recht op de tegemoetkoming, die 20 % bedraagt van het geïnde bedrag voor de heffingen op de onroerende goederen die op haar grondgebied zijn gelegen.

Vraag nr. 285
van 8 april 1997
van mevrouw SONJA BECQ

Oversteekplaats Nieuwelaan Meise – Veiligheid – Verkeerslichten

Aan de Nieuwelaan in Meise, ter hoogte van de voetgangersbrug over de A12, op ongeveer 250 meter van de hoofdingang van de Nationale Plantentuin van België, werd een oversteekplaats voor fietsers en voetgangers aangelegd. Deze oversteekplaats bestaat uit een zebra-pad met versterkte verlichting 's nachts en 's avonds.

Ondanks deze fellere verlichting blijft het een onveilige oversteekplaats. Terzake zou overleg gepleegd zijn tussen de administratie Wegen Vlaams-Brabant en de gemeente Meise. Er zouden aan betrokken oversteekplaats verkeerslichten worden geplaatst.

1. Worden er inderdaad verkeerslichten geplaatst aan deze oversteekplaats ?
2. Wanneer worden deze werken aangevat ?

Hoelang zullen zij duren ?

Wat zal de kostprijs zijn ?
3. Deden er zich reeds ongevallen voor en zo ja, hoeveel en met welke gevolgen ?

Antwoord

Tot op heden zijn er geen specifieke contacten tussen de gemeente Meise en de afdeling Wegen Vlaams-Brabant van de administratie Wegen en Verkeer in verband met het aanbrengen van een driekleurige lichtsignalisatie ter hoogte van de voetgangers- en fietsersbrug over de A12 aan de Nationale Plantentuin.

Uit steekproeven blijkt ten andere dat het aantal dwarsende voetgangers en fietsers absoluut de norm voor het aanbrengen van een driekleurige lichtsignalisatie niet bereikt.

Om de veiligheid niettemin te optimaliseren, werd in een punctuele verlichting voorzien die duidelijk de zwakke weggebruiker doet opmerken.

Wat het antwoord op de vragen betreft kan derhalve worden genoteerd :

1. neen,
2. niet voorzien,
3. de rijkswacht meldde tot op heden geen ongevallen op deze plaats.

Vraag nr. 308 van 22 april 1997 van de heer JAN CAUBERGS

Weg Koersel-Hechtel – Statuut – Beslissingsprocedure

De aardeweg Koersel-Hechtel loopt van Koersel-Fontejntje door het militair domein tot Hechtel en

wordt door de militairen als hun eigendom beschouwd. Militaire wachters verbieden burgers het gebruik van deze weg.

Er zijn echter geen duidelijke gegevens die aantonen dat de stad Beringen en de gemeente Hechtel-Eksel afstand hebben gedaan van deze openbare gemeentewegen. In beide gemeenten is er een gemeenteraadsbesluit over een principiële goedkeuring, dat echter nooit werd gevolgd door de definitieve gemeenteraadsbeslissing. Ik meen zelfs te weten dat deze principiële goedkeuring nooit aan de provinciale controle is onderworpen.

Het lijkt me dan ook niet mogelijk dat de burgemeester van Beringen een verbintenis met de militaire instanties ondertekent die niet is voorafgegaan door een gemeenteraadsbeslissing (verbintenis art. 1103 BW).

Wegens het ontbreken van een goedgekeurde gemeenteraadsbeslissing terzake, lijkt het mij onmogelijk en onaanvaardbaar dat militairen aan burgers de doorgang en het gebruik van de voornoemde aardeweg verbieden, een proces-verbaal opmaken tegen de weggebruikers en tevens een geldboete opleggen die ter plaatse wordt geïnd.

Ter verduidelijking wil ik erop wijzen dat door de stad Beringen en de gemeente Hechtel-Eksel een fietspad is aangelegd dat wel over militair eigendom loopt en waarover de militaire overheid beslist inzake toegankelijkheid en gebruik. Dit fietspad zou deel uitmaken van een overeenkomst tussen beide partijen, die tevens een kosteloze afstand van al de gemeentewegen door het militair domein zou omvatten.

Ook de betrokken verbindingsweg tussen Koersel en Hechtel zou daardoor verdwijnen en de doorgang zou afhankelijk worden van de willekeur van de militaire commandant.

1. Maakt de betrokken weg deel uit van het gemeentelijk patrimonium, of behoort hij de militairen toe ?
2. Wanneer werd deze beslissing aan de goedkeuring van de gemeenteraden van respectievelijk Beringen en Hechtel-Eksel onderworpen ?
3. Werd deze gemeenteraadsbeslissing door de bestendige deputatie goedgekeurd en wanneer ?
4. Hebben de militairen momenteel het recht burgers het gebruik van de aardeweg (gemeenteweg) te ontzeggen ?

5. Hebben militairen hier het recht een geldboete op te leggen en die onmiddellijk ter plaatse te innen ?
6. Welke maatregelen heeft de minister eventueel reeds genomen om aan deze gang van zaken een einde te stellen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 102
van 26 maart 1997
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Tv-distributie – Zenders – Europese regels

De Europese wetgeving inzake radio- en televisie-omroepen stelt in artikel 2 van de richtlijn van 3 oktober 1989 : "de lidstaten waarborgen de vrijheid van ontvangst en belemmeren niet de doorgifte op hun grondgebied van televisie-uitzendingen uit andere lidstaten om redenen die binnen de door deze richtlijn gecoördineerde gebieden vallen ...".

In een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 10 september 1996 werd België veroordeeld voor het niet conform zijn van zijn wetgeving met de Europese wetgeving. Er wordt een inbreuk gemaakt op artikel 2 van de richtlijn van 3 oktober 1989 door het onderwerpen van de programma's die afkomstig zijn uit een andere lidstaat aan drie voorwaarden (artikel 112 paragraaf 2, 4° van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie van 25 januari 1995) :

- de programma's moeten goedgekeurd zijn door de regering van de andere lidstaat ;

- de omroep moet onderworpen zijn aan toezicht van die lidstaat ;
- de programma's mogen geen gevaar opleveren voor de openbare orde, de goede zeden of de openbare veiligheid in de Vlaamse Gemeenschap.

In artikel 107 van de gecoördineerde besluiten wordt de vergunning eveneens onderworpen aan de toestemming van de Vlaamse regering, wat in strijd is met artikel 2, paragraaf 2 van de Europese richtlijn.

Het systeem van de voorafgaandelijke toestemming is een inbreuk op de vrije doorstroming van de uitzendingen in Europa. De vereiste voorafgaande toestemming gaat veel verder dan het in de richtlijn uitgewerkte controlesysteem.

1. Welke omroepen worden door alle kabelmaatschappijen uitgezonden ?
2. Welke omroepen worden slechts door één of door meerdere kabelmaatschappijen uitgezonden ? Kan de minister de omroepen per kabelmaatschappij vermelden ?
3. Welke stappen heeft de minister ondernomen om het kabeldecreet aan te passen aan de Europese wetgeving ?

Antwoord

1. Uit inlichtingen die ons in mei 1996 door de kabelmaatschappijen werden bezorgd, blijkt het volgende.

De volgende omroepprogramma's worden door alle kabelmaatschappijen verdeeld : BRTN (TV1 en TV2), VTM, Kanaal 2, VT4 (niet verdeeld door Coditel Interмосane), RTBF 1 (nu : La Une), RTL-TVI, ARD (niet verdeeld door Brutele), ZDF, Nederland 1, 2 en 3, BBC 1, BBC 2 (niet verdeeld door Coditel Interмосane), Eurosport (niet verdeeld door IMEA en Integan), TF1, France 2, France 3 (niet verdeeld door Interelectra en Iega), CNN en MTV.

Het omroepprogramma van Arte wordt verdeeld door alle kabelmaatschappijen behalve door Brutele en HAVI-TV.

Het omroepprogramma van RTBF 21 (nu : La Deux) wordt verdeeld door alle kabelmaatschappijen behalve door Tevelo, Interteve, Tele-

kempo, TeveOost, TeveWest, Gaselwest en IMEA.

De volgende omroepprogramma's worden door de hiernavolgende kabelmaatschappijen verdeeld :

- NBC-Super Channel : Coditel Interrosane, TeveOost, Gaselwest, HAVI-TV, Interlectra, Iega, Iverlek, Iveka, PBE, Coditel Brabant, Intergem, Tevelo, Brutele, Interteve, Telekempo, Integan en VEM ;
- TRT : TeveOost, Interelectra, Iega, Iveka, Coditel Brabant, Intergem, Integan en VEM ;
- Euronews : Interelectra, Iega, Coditel Brabant ;
- RTPi : Coditel Brabant, Iega, Radio Public ;
- Duitsland 3 – WDR : HAVI-TV, Interelectra, Iega, PBE, IMEA, Radio Public, Intergem, Tevelo, Interteve, Telekempo, Integan ;
- MCM : Coditel Brabant ;
- ITV : TeveWest, Gaselwest ;
- TV5 : Coditel Interrosane, Brutele, Coditel Brabant ;
- TVE : TeveOost, TeveWest, Gaselwest, Interlectra, Iega, Iverlek, Iveka, PBE, Coditel Brabant, Interteve, Telekempo, HAVI-TV, WVEM, VEM, Integan ;
- Rai Uno : Coditel Interrosane, TeveOost, Gaselwest, HAVI-TV, Interelectra, Iega, Iverlek, Coditel Brabant, Radio Public, Brutele, HAVI-TV, WVEM, VEM.

De volgende betaalomroepprogramma's worden door de hiernavolgende kabelmaatschappijen verdeeld :

- FilmNet 1, FilmNet 2 (inclusief Supersport) en Hallmark : TeveOost, TeveWest, Gaselwest, Interlectra, Iega, Iverlek, Intergem, Brutele, Interteve, Telekempo, WVEM, VEM, Integan ;
- FilmNet 1 en FilmNet 2 (inclusief Supersport) : HAVI-TV, Iveka, PBE, Radio Public ;
- FilmNet 1 en Canal+ : Coditel Brabant ;
- Canal+ : Coditel Interrosane.

De kabelmaatschappijen verdelen tevens de programma's van de regionale omroepen binnen de hun toegewezen respectievelijke zendgebieden.

Artikel 114 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, bepaalt dat de kabelmaatschappijen elk jaar vóór 31 maart aan de Vlaamse regering een verslag opsturen waarin voor het voorgaande jaar onder meer het aantal abonnees en de doorgegeven omroepprogramma's en diensten worden vermeld. Mijn administratie heeft de kabelmaatschappijen hierover aangeschreven.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger alvast meedelen dat er een beperkt aantal wijzigingen aan de doorgegeven omroepprogramma's werd doorgevoerd. Zo wordt het omroepprogramma van BBC World momenteel door een aantal kabelmaatschappijen doorgegeven.

2. Zoals uit het eerste luik van mijn antwoord blijkt, verdelen de Vlaamse kabelmaatschappijen een groot aanbod aan omroepprogramma's. De Vlaamse televisiekijker beschikt dan ook over een zeer ruime keuze aan televisieprogramma's dit zowel wat Vlaamse, als buitenlandse omroepprogramma's betreft. Een eenvoudige vergelijking met de situatie in onze buurlanden illustreert dit overduidelijk.

Het arrest van het Hof van Justitie van 10 september 1996 heeft niettemin de Vlaamse decreetgever in overtreding geacht van de Europese richtlijn Televisie zonder Grenzen, daar waar hij een voorafgaandelijke toelating voor de verdeling via de kabel van televisieprogramma's uit andere lidstaten voorschrijft.

De decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, zullen aan de uitspraak van het Hof worden aangepast. Een ontwerp van tekst wordt voorbereid.

3. De beslissing van de RTBF om vanaf 1 maart jongstleden drie omroepprogramma's door te geven, heeft de situatie met betrekking tot het doorgeven van de RTBF-omroepprogramma's grondig gewijzigd. De RTBF heeft de kabelmaatschappijen zeer laattijdig ingelicht, en bovendien ook technische wijzigingen aangebracht die tot gevolg hadden dat kabelmaatschappijen niet langer alle omroepprogramma's van de RTBF rechtstreeks konden ontvangen. Ik verwacht nog evoluties en aanpassingen van het verdere kabelaanbod met betrekking tot RTBF.

Vraag nr. 103
van 26 maart 1997
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Warmtekrachtkoppeling – Vlaams voorstel voor specifiek gastarief

Naar ik verneem werd door de Vlaamse vertegenwoordiger in het Controlecomité voor Elektriciteit en Gas vorig jaar een voorstel ingediend om een specifiek gastarief voor het gebruik bij warmtekrachtkoppeling (WKK) te definiëren. De bevoegde commissie van het Controlecomité zou zich daarover in november 1996 uitgesproken hebben.

1. Welk voorstel werd precies ingediend door de Vlaamse vertegenwoordiger in het Controlecomité voor Elektriciteit en Gas ?
2. Welk resultaat werd behaald na beraadslaging in het Controlecomité ?

Antwoord

Het Vlaams Gewest heeft geen grondwettelijke bevoegdheid over de energietarieven. Bijgevolg kunnen de Vlaamse vertegenwoordigers in de federaal georganiseerde comités ook geen formele ontwerpen of voorstellen indienen wat het prijsbeleid betreft.

Mijn vertegenwoordiger in het Controlecomité voor Elektriciteit en Gas heeft daarom in de commissie Warmtekrachtkoppeling van het Controlecomité slechts aanbevolen om deze aangelegenheid te bespreken en te bestuderen.

In de schoot van deze commissie formuleerde de gasector vervolgens een voorstel om tegemoet te komen aan de wensen van het Vlaams Gewest. Het voorstel werd na bespreking en amendering voor beraadslaging overgemaakt aan de commissie Aardgas. Deze laatste heeft vervolgens in maart 1997 een aanbeveling geformuleerd aan het Beperkt Comité. Het is tenslotte dit comité dat het voorstel bij het Voltallig Comité ter beslissing indient.

Het Beperkt Comité heeft op 26 maart 1997 zijn goedkeuring gehecht aan een ontwerp tekst en zal die voorleggen op de vergadering van het Voltallig Comité van 23 april 1997.

Het voorstel, dat alle kansen op succes heeft, bestaat erin dat aan de klanten van de gasdistributiebedrijven voor leveringen aan kwaliteitsvolle

WKK een extra-tarifaire korting wordt toegekend van 20 frank per Gigajoule, geïndexeerd op de evolutie van de gasprijzen (index-parameter Iga), gedurende de ganse duur van de contracten (van minimum 5 jaar) die zijn afgesloten vóór 31 december 2001. Hierbij worden volgende modaliteiten in acht genomen :

- het tarief en de korting worden op dezelfde wijze toegepast ongeacht de investeerder ;
- de korting is van toepassing, per leveringspunt, op de leveringen bestemd voor de WKK ;
- op de korting wordt een coëfficiënt C toegepast die de reële energiebesparing uitdrukt van de betrokken WKK-eenheid in vergelijking met een referentie-eenheid, met andere woorden : niet alle WKK-eenheden genieten dezelfde korting.

Voor klanten die het Nationaal Tarief Industrie genieten, dit wil zeggen industriële klanten met een verbruik van meer dan 33.500 Gigajoule per jaar en die in de regel ook rechtstreeks door Distrigas worden bevoorrad, geldt een andere formule.

Totnogtoe werd voor deze gasprijs een aanpassingscoëfficiënt P toegepast van 1,1 voor specifieke toepassingen, waaronder gasmotoren en gasturbinen. Die wordt nu voor kwaliteitsvolle WKK vermindert tot 1 (met andere woorden een gelijke prijs als die voor "normale" toepassingen) voor vaste leveringen, en tot 0,9 voor leveringen die door de leverancier besnoeibaar zijn. Hierdoor wordt de industriële gasprijs ten opzichte van de huidige situatie vermindert met 8,6 fr/GJ voor de vaste leveringen en met 7,6 fr/GJ voor de besnoei-bare leveringen.

Bovendien zal er voor de vaste leveringen een bijkomende prijsvermindering worden toegepast voor de contracten van minimum 5 jaar, afgesloten vóór 31 december 2001, in die zin dat ook voor de vaste leveringen aan kwaliteitsvolle WKK een coëfficiënt van 0,9 zal worden toegepast.

Vraag nr. 104
van 28 maart 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Diensttreizen – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 129
van 28 maart 1997
van de heer Filip Dewinter
Blz. 1347

Antwoord

Het administratief begrip "dienstreis" omvat alle verplaatsingen die de ambtenaren en kabinetsleden doen voor de uitoefening van hun ambt.

Rekening houdende met de aard van de opdrachten zijn talrijke contacten met het werkveld – bedrijven, organisaties en administratieve of beleidsgerichte vergaderingen of contacten met diverse nationale en internationale instanties of instellingen – noodzakelijk.

Het betreft hier dus op jaarbasis honderden verplaatsingen. Het opzoeken en samenstellen van dit luik van de vraag is niet mogelijk zonder de normale dienstverlening te verstoren.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal er dan ook het nodige begrip voor kunnen opbrengen dat de informatie noodgedwongen werd beperkt tot de buitenlandse zendingen.

Aangezien de vraag betrekking heeft op de kalenderjaren 1995 en 1996 werden, wat het personeel van de departementen betreft, de gegevens van het jaar 1995 volledig opgenomen (**bijlage**).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 105
van 28 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Beleids promotie – Publiciteitsbureaus

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 130
van 28 maart 1997
van mevrouw Marijke Dillen
Blz. 1348

Antwoord

Ik kan meedelen dat alle advertenties die onder mijn verantwoordelijkheid vallen, werden ontwikkeld in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers. Deze advertenties worden gerealiseerd door het bureau Statt, dat door de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers en de Nationale Federatie van Informatieweekbladen met deze opdracht is belast. De volledige kosten voor de uitwerking van deze campagnes worden gedragen door de twee betrokken federaties, zodat deze advertenties in feite buiten het bestek van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vallen.

In het kader van de campagne "Vlaanderen, ondernemend land" heb ik een regeringsmededeling laten maken. Deze opdracht werd toegewezen aan het bureau Statt, omdat het eveneens instond voor de realisatie van de bijhorende advertentiecampagne. De kostprijs voor het maken van deze regeringsmededeling bedroeg 382.935 frank.

Daarnaast werd geen beroep gedaan op een publiciteitsagentschap.

Vraag nr. 106
van 28 maart 1997
van de heer FELIX STRACKX

Documentaire "Weten waarom" – Productiepremie

De Vlaamse regering kent aan de VZW "Voor de glimlach van een kind" een productiepremie toe van 7,5 miljoen frank voor de documentaire "Weten waarom".

1. Wat zijn de doelstellingen van de VZW "Voor de glimlach van een kind" ?

Wie zijn de oprichters ervan ?

2. De film schijnt te handelen over mensen die tijdens de Tweede Wereldoorlog wegens verzetsdaden in een concentratiekamp terecht kwamen.

Wat is de meerwaarde van deze nieuwe film ten opzichte van de reeds talrijke bestaande films ?

3. Tot welke doelgroep richt deze film zich ?

4. Acht de minister het verantwoord in deze tijd nog een film te draaien op het archaische 16 mm-formaat ?

Antwoord

1. De VZW "Voor de glimlach van een kind" werd op 3 oktober 1978 opgericht door de heer Frans Buyens, auteur-cineast, mevrouw Lydia Chagoll, cineaste-scenariste en mevrouw Marianne Kruszel.

Volgens artikel 3 van de statuten stelt de vereniging zich tot doel : het verspreiden van kennis en informatie over het gediscrimineerde en verdrukte kind, zonder beperking van nationaliteit, ras of ideologie, dit in de breedste zin van het woord, ongeacht de oorzaken ervan, hetzij op economisch, sociaal, ideologisch, politiek, religieus, pedagogisch, cultureel vlak, en dit zowel met betrekking tot de actuele toestanden, als geprojecteerd op het verleden en in de toekomst. Basis voor de uitwerking van het doel is de Verklaring van de Rechten van het Kind.

De vereniging wenst haar doel te verwezenlijken door onder meer het bevorderen, de promotie, realisatie, productie, verspreiding van fotografieën, film, videocassettes, geluidsopnamen, tekeningen, platen, drukwerken, op het door de vereniging beoogde domein.

2. De film is opgebouwd uit een aantal getuigenissen van Belgische burgers die zich tijdens de Tweede Wereldoorlog tegen het naziregime verzetten, aangevuld met historische evocaties en archiefbeelden.

Het project onderscheidt zich in de eerste plaats door de cinematografische aanpak : een specifieke vormgeving en montage en een persoonlijke inhoudelijke benadering, waaraan een grondige research is voorafgegaan.

In tegenstelling tot de meeste andere projecten rond het onderwerp, wordt bovendien geen emotionele aanpak nagestreefd waarbij de nadruk ligt op de tastbare gevolgen van het regime : de vervolgingen, de omstandigheden in de uitroeingskampen, enzovoort. In dit project wordt daarentegen een rationele aanpak beoogd, door middel van getuigenissen die zijn gesteund op analyse en verantwoording van het eigen handelen vanuit bepaalde inzichten en overtuigingen.

3. De film ging, onder het peterschap van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, in première op het jongste Internationaal Filmfestival van Brussel. In samenwerking met het Centrum worden nog een aantal

vertoningen op groot scherm gepland op diverse plaatsen in het land.

Zo is er op 24 mei aanstaande een visiedag op de VUB in Brussel en plant CSC Vormingswerk vanaf september een tournee door heel Vlaanderen, waarvan het startschot wordt gegeven in Antwerpen.

Ook in Wallonië worden in de belangrijkste steden voorstellingen georganiseerd.

Het ligt echter voor de hand dat een grotere respons kan worden verwacht van het nationale en internationale televisiepubliek (de RTBF en de BRTN zullen de film respectievelijk eind '97 en in '98 programmeren) en van specifieke doelgroepen : scholen, verenigingen, vormingsinstituten en dergelijke.

4. Het 16 mm-formaat is in deze tijd inderdaad niet meer geschikt voor de bioscoop, waar 35 mm de norm is. Gezien het genre en de duur van het project (in totaal ruim 10 uur, in afleveringen opsplitsbaar) ligt het evenwel voor de hand dat deze film het niet van het klassieke bioscoopzalencircuit moet hebben. Het gekozen 16 mm-formaat is daarentegen wel geschikt voor festivals en bijzondere evenementen en voor vertoningen voor de hierboven vermelde specifieke doelgroepen.

Ik vestig ten slotte de aandacht op het antwoord op vraag nr. 54 van 18 december 1996 met betrekking tot hetzelfde onderwerp (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 24 januari 1997, blz. 752 – red.*).

**Vraag nr. 109
van 22 april 1997
van de heer JOHAN DE ROO**

Strategisch plan gewest Gent – Binnenstedelijke commerciële centra

In het kader van het strategisch plan voor het gewest Gent werden reeds heel wat belangrijke projecten inzake havenontwikkeling, duurzaam milieu, ontwikkeling van handel en diensten en infrastructuur opgestart.

Een van deze projecten is het aanleggen van commerciële centra, zowel uitgaande van privé-groepen als van de stad Gent.

1. Kan er een overzicht worden gegeven van de stand van zaken betreffende de commerciële centra ?

2. Welke voorbereidingen werden reeds getroffen ?
Welke centra werden reeds toegezegd ?

Antwoord

In haar vergadering van 18 maart 1997 keurde de Vlaamse regering de krachtlijnen goed het opstarten van de eerste fase, namelijk het uitwerken van een strategisch-commercieel plan, ten gunste van de binnenstedelijke commerciële centra van Vlaamse steden en gemeenten.

Onmiddellijk daarna werd aan alle steden en gemeenten een toelichtingsdocument verstuurd over dit zogenaamde Mercuriusproject. Dit document omvat volgende rubrieken :

- een beleidsverantwoording ;
- de economische visie die aan de basis ligt van dit project ;
- de doelstellingen en procedure ;
- een toelichting omtrent de eerste fase, namelijk het opmaken van een strategisch-commercieel plan voor de commerciële centra van de potentieel begunstigde stad ;
- beschrijving van de tweede fase, namelijk op basis van het eerdere plan wordt bepaald welke resultaatgerichte projecten in aanmerking komen voor subsidiëring en hoe de evaluatiecriteria zich voordoen ;
- ten slotte wordt een timing weergegeven inzake uitvoering van het Mercuriusproject.

Het is die timing die een antwoord geeft op de tweede vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger :

- medio maart 1997 : aanschrijven van de lokale besturen en de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) om een strategisch-commercieel plan uit te werken ;
- maart-mei 1997 : concrete uitwerking van het Fonds en opmaak van het document "oproep tot het indienen van projecten" door de Vlaamse regering ;
- juni 1997 : nota aan de Vlaamse regering voor het lanceren van de oproep tot het indienen van projecten en de samenstelling van de technische

stuurgroep en de deskundigenjury – kennisgeving aan de lokale besturen ;

- 31 oktober 1997 : uiterste indieningsdatum strategische plannen ;
- november 1997 : evaluatie strategische plannen door technische stuurgroep ;
- 31 december 1997 : uiterste indieningsdatum concrete projecten ;
- januari 1998 : evaluatie projecten door deskundigenjury ;
- februari 1998 : beslissing Vlaamse regering over subsidiëringvoorstellen voor de goedgekeurde projecten.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 106
van 19 maart 1997
van de heer JACKY MAES

Permanente campingbewoners – Studie Mens en Ruimte – Oplossingen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 127
van 19 maart 1997
van de heer Jacky Maes
Blz. 1346

Antwoord

1. De studieopdracht van Mens en Ruimte is driedig.

Ten eerste dient de studie een totaal kwalitatief overzicht te verschaffen van het wonen op campings. Dit overzicht moet een precieze raming geven van het aantal terreinen (en hun statuut) waar momenteel permanent wordt gewoond en van bestaande terreinen waar het probleem potentieel rijst. Verder dient het een raming te geven van het aantal gezinnen (naar gezins-

grootte) dat op deze campings permanent verblijft en het aandeel hiervan dat voor ondersteuning bij het zoeken naar een volwaardige huisvesting in aanmerking komt.

Ten tweede moet door middel van enquêtes het bewonersprofiel in detail worden getekend. Deze gegevens moeten onder meer als basis kunnen dienen voor een registratie van de bewoning op die terreinen waar een afsprakennota tussen de belanghebbenden en de betrokken besturen wordt onderschreven, met het oog op het opstarten van lokale woonbesteding en het opmaken van lokale herhuisvestingsplannen.

Ten derde moeten de verzamelde gegevens toelaten toekomstige ontwikkelingen te voorspellen en scenario's voor probleemoplossing uit te werken. Uitgaande van de bestaande regelgeving en het bestaande woningaanbod dienen concrete en haalbare beleidsvoorstellen te worden geformuleerd.

2. De opdracht voor een onderzoek naar het permanent wonen op campings in Vlaanderen past in het voornemen om op korte termijn daadwerkelijk probleemoplossend in te grijpen. Hiervoor dient men te beschikken over een juist inzicht in de omvang en de aard van de problematiek van het permanente wonen op campings. Slechts door voldoende rekening te houden met de redenen voor de toename van deze woonvorm en met de woonwensen van de huidige bewoners, voor wie naar geschikte huisvesting moet worden gezocht, kan dit grijs-zwartcircuit in de huisvestingssector efficiënt en effectief worden aangepakt. Door het aanbieden van een algemeen kader wil ik met deze studie ook een ondersteuning bieden aan de provinciale en lokale besturen bij hun probleemoplossing.
3. Aangezien men enerzijds via de studie van Mens en Ruimte wil komen tot een gedetailleerder inzicht in de omvang en de problematiek van de permanente bewoning op campings en als onderdeel van de studieopdracht concrete en haalbare beleidsvoorstellen dienen te worden geformuleerd, en anderzijds deze studie eind juni zal worden afgerond, is het raadzaam de resultaten van deze studie af te wachten.

Wel ontwikkelen er zich diverse denkplaatjes en werd over sommige maatregelen reeds een akkoord bereikt op de Interministeriële Conferentie voor Maatschappelijke Integratie (IMC). Het voorstel "permanent verblijf op campings"

is goedgekeurd op de IMC van 30 november 1995 en omvat verschillende maatregelen, zoals een specifieke maatregel ter ondersteuning van de OCMW's die de bestaansminimumgerechtigde campingbewoners op hun grondgebied hebben, een installatie- of herhuisvestingspremie voor campingbewoners die de camping definitief verlaten, begeleiding en woonbesteding en de installatie van een tijdelijke overleggroep op het niveau van gemeenschappen en gewesten.

Van deze maatregelen werd de eerste maatregel uitgewerkt op federaal niveau, de tweede maatregel trad op het niveau van het Vlaams Gewest reeds in werking en wat maatregel drie betreft, wordt voor een pilootproject in Oost-Vlaanderen de toekenning van een subsidie overwogen.

In 1996 is in de schoot van de Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoede (VICA) een ad hoc-werkgroep Campingbewoning in het leven geroepen. Deze werkgroep fungeert als overleggroep tussen de partners die in de verschillende Vlaamse provincies de problematiek van het campingwonen opvolgen. Naast ervaringsuitwisseling wordt aandacht besteed aan het opmaken van een stand van zaken.

Bij de evaluatie en de toewijzing van subsidies aan concrete projecten in de sociale huisvesting wordt wel reeds rekening gehouden met de aanwezigheid van permanent campingwonen in een gemeente.

Daarnaast werd de prioriteitsregeling bij de toewijzing van een sociale woning gewijzigd, waardoor de bewoners van kampeerwagens onder bepaalde voorwaarden (onder meer minstens zes maanden hoofdverblijfplaats) kunnen genieten van voorrang in de toewijzing van een sociale woning en werd ervoor gezorgd dat zij in aanmerking kunnen komen voor een huursubsidie en een installatiepremie van het Vlaams Gewest.

Vraag nr. 107
van 25 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Adressenbestand Brusselse Vlamingen – Informatie gemeenten

In december 1996 stuurde de minister een brief naar de Vlaamse gemeentebesturen met de vraag dat zij de adressen van inwoners die naar Brussel

uitwijken zouden doorgeven aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) van Brussel.

Eerlang zou er een koninklijk besluit van de federale regering totstandkomen waardoor de VGC rechtstreeks toegang krijgt tot het rijksregister van de natuurlijke personen en kan beschikken over actuele lijsten van alle in het Nederlands ingeschreven personen in Brussel.

Dat is positief, maar niettemin lijkt het me nuttig dat de Vlaamse gemeenten hun gegevens blijven doorsturen naar de VGC. Immers, niet alle uitwijkingen laten zich in Brussel in het Nederlands inschrijven.

Mag ik van de minister vernemen of hij reeds beslist heeft om na de publicatie van het bewuste koninklijk besluit in het Belgisch Staatsblad de gemeenten daarop te wijzen ?

Antwoord

Mijn brief aan de colleges van burgemeester en schepenen betreft inderdaad het onthaal- en opvangbeleid voor de Brusselse inwijkingen vanuit Vlaanderen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf aanstipt in zijn vraagstelling, zal er eerlang ook een koninklijk besluit van de federale regering totstandkomen waardoor de VGC rechtstreeks toegang krijgt tot het rijksregister van de natuurlijke personen.

Vooralsnog is het in deze context dan ook voorbarig om andere initiatieven te nemen.

Vraag nr. 108 van 25 maart 1997 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Mechelen m.b.t. KV Mechelen – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Mechelen ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van KV Mechelen op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?

3. Kan de minister mij laten weten of de tegemoetkoming van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen is geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie Antwerpen. Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 109 van 25 maart 1997 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Genk m.b.t. RC Genk – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Genk ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van RC Genk op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?
3. Kan de minister mij laten weten of de tegemoetkoming van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen is geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie Limburg. Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 110 van 25 maart 1997 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Ekeren m.b.t. Germinal Ekeren – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het gemeentebestuur van Ekeren ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van Germinal Ekeren op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het gemeentebestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?
3. Kan de minister mij laten weten of de tegemoetkoming van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen is geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie Antwerpen. Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 111
van 25 maart 1997
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Aalst m.b.t. SC Eendracht Aalst – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Aalst ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van SC Eendracht Aalst op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?
3. Kan de minister mij laten weten of de tegemoetkoming van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen is geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen. Zodra ik

over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 112
van 25 maart 1997
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven St.-Truiden m.b.t. St.-Truiden VV – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van St.-Truiden ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van St.-Truiden VV op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?
3. Kan de minister mij laten weten of de tegemoetkoming van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen is geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie Limburg. Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 113
van 26 maart 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Provinciegouverneur Antwerpen – Uitspraken over extreemrechts

Donderdagavond 27 februari 1997 hield de Antwerpse gouverneur, de heer Camille Paulus, een toespraak naar aanleiding van de jaarlijkse culturele prijzen van de provincie Antwerpen. De gouverneur haalde in zijn toespraak ongenueanceerd uit naar "extreemrechts" en "de ogenschijnlijk mooie theorieën van de neo-nazi's die beweren op te komen voor het eigen volk eerst". Alhoewel het Vlaams Blok zich helemaal niet aangesproken voelt door de uitspraken van Paulus, is het overduidelijk dat de gouverneur het Vlaams Blok, "de partij van het eigen volk eerst", viseerde. Ik ben dan

ook geschokt en verontwaardigd over de provocerende en partijpolitieke uitspraken van de Antwerpse gouverneur.

Als commissaris van de regering vertegenwoordigt de gouverneur het algemeen bestuur (de federale en de Vlaamse regering) in de provincie Antwerpen en is hij een ambtenaar die gehouden is aan de plicht van neutraliteit. Het is duidelijk dat de gouverneur de hem opgelegde deontologische regels overtrad door bovengenoemde uitspraken en misbruik maakte van zijn functie als hoogste provinciale ambtenaar om een bepaalde politieke strekking aan te vallen.

1. In hoeverre heeft de minister, als toezichhoudende overheid, gouverneur Paulus reeds op het matje geroepen om hem te interpellieren over zijn partijpolitieke uitspraken ?
2. Indien dit initiatief nog niet werd genomen, kan de minister mij dan vertellen wanneer hij dat wel zal doen ? Zal de minister de gouverneur duidelijk maken dat hij door zijn uitspraken zijn boekje te buiten is gegaan en zich niet politiek neutraal heeft gedragen, zoals dat van de hoogste provinciale ambtenaar moet worden verwacht ?
3. Vindt de minister niet dat de positie van gouverneur Paulus in het gedrang komt, aangezien hij – onrechtstreeks – 21 % van alle provincieraadskiezers (het Vlaams Blok behaalde bijna 21 % van de stemmen bij de jongste Antwerpse provincieraadsverkiezingen) bestempelt als "neo-nazi's die beweren op te komen voor het eigen volk eerst" ?
4. Is de minister bereid de politieke verantwoordelijkheid te dragen voor de uitspraken van gouverneur Paulus van 27 februari laatstleden ?
5. Is gouverneur Paulus in het licht van deze uitspraken nog wel representatief om als gouverneur van de provincie Antwerpen te fungeren ?

Antwoord

Na kennisname van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger heb ik de tekst van de toespraak van de gouverneur van de provincie Antwerpen die werd uitgesproken naar aanleiding van de uitreiking van de interprovinciale prijs voor jeugdliteratuur aan mevrouw Anne Provoost, opgevraagd bij diens kabinet.

Een ernstige en onvooringenomen lectuur van deze toespraak leidt niet tot de conclusie dat de gouverneur ongenueanceerde taal heeft gesproken. Ik moet vaststellen dat de rede van de gouverneur perfect past bij het door de jury bekroonde werk. Ik sluit mij hierbij onverkort aan.

Het lijkt mij evident dat de gouverneur in zijn toespraak verwees naar de gevaren van extreem denken en onverdraagzaamheid, aangezien het bekroonde boek juist handelt over deze onwaarden in de maatschappij.

Overigens begrijp ik de onvrede van de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet goed. Hij stelt zelf in zijn vraagstelling dat het Vlaams Blok zich niet aangesproken voelt door de uitspraken van de gouverneur. Ik kan dan ook moeilijk begrijpen waarom ik de gouverneur op het matje zou moeten roepen om hem te interpellieren over zijn, althans volgens de Vlaamse volksvertegenwoordiger, partijpolitieke uitspraken.

Veeleer dan zich te hebben bezondigd aan partijpolitieke uitspraken, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger suggereert, heeft de gouverneur niets anders gedaan dan ten behoeve van zijn toehoorders het thema van het bekroonde werk in het daglicht stellen. De gehele toespraak van de gouverneur dient trouwens in die context te worden bekeken.

Ik zie dan ook niet in in welke mate de gouverneur zijn boekje te buiten zou zijn gegaan, laat staan dat zijn positie als gouverneur van de provincie Antwerpen in het gedrang zou zijn gebracht.

Ten slotte wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop te wijzen dat de bevoegdheid om eventueel maatregelen te treffen tegen een provinciegouverneur berust bij de federale minister van Binnenlandse Zaken. Het zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet onbekend zijn dat deze laatste naar aanleiding van een interpellatie van de heer Ignace Lowie in de Kamer van Volksvertegenwoordigers omtrent dezelfde problematiek, klaar en duidelijk heeft geantwoord dat hij geen maatregelen zal nemen tegen de gouverneur van de provincie Antwerpen.

Vraag nr. 114
van 27 maart 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

Verbeterings- en aanpassingspremies – Uitbetalingstermijn

De goedkeuring van aanpassings- en saneringspremies laat vaak lang op zich wachten, zeker wanneer het wat meer ingewikkelde dossiers betreft. Daarboven blijkt in de praktijk dat, wanneer de premie uiteindelijk wordt goedgekeurd, het nog een lange tijd kan duren vooraleer de betrokkenen de premie krijgen uitbetaald. Zo maakt men in de kennisgevingen naar de mensen toe melding van een wachttijd van maar liefst drie tot vijf maanden !

1. Welke procedure dient te worden gevolgd om te kunnen overgaan tot uitbetaling van een aanpassingspremie ? Is deze procedure niet veel te omslachtig ?
2. Wat is de gemiddelde wachttijd bij de uitbetaling van aanpassingspremies ? Op welke manier denkt de minister deze wachttijden te kunnen verkorten ?
3. Hoeveel aanpassings- en verbeteringspremies moeten er maandelijks worden uitbetaald ?

Antwoord

1. Voorafgaand aan de gedecentraliseerde uitbetalingsprocedure in Brussel, onderzoekt elke cel Huisvesting bij de 5 gedeconcentreerde provinciale afdelingen ROHM (Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) inhoudelijk de bundels uit de eigen provincie. Zodra vaststaat dat aan alle voorwaarden voldaan is, ontvangt de aanvrager een zogenaamde toezegging, namelijk de kennisgeving met een bijgevoegde premieberekening. De desbetreffende bundels worden vervolgens per wekelijkse estafette vanuit de onderscheiden provincies naar Brussel gebracht, waarna de uitbetalingsprocedure kan starten.

Die procedure omvat de volgende stappen :

- a) de controle op de correcte invoering van de door de aanvrager gekozen uitbetalingswijze : hetzij storting op het rekeningnummer, hetzij betaling per postassignatie ;
- b) het inhoudelijk nazicht van elk individueel dossier door de plaatselijke Rekenhofdelegatie ;
- c) de bundeling per betalingswijze van de dossiers in uitbetalingsbesluiten, te ondertekenen door de directeur-generaal ;

- d) de opmaak van achtereenvolgens de vastleggings- en ordonnantiëdocumenten, door het afdelingshoofd te ondertekenen en door de controleur van de Vastleggingen te viseren ;
- e) de afgifte van de ordonnanties op de Thesaurie van de Vlaamse Gemeenschap (1 exemplaar) en op het Rekenhof (2 exemplaren) zelf ;
- f) de officiële visering van de betaalopdrachten door het Rekenhof ;
- g) de uitvoering van de geïssueerde betaalopdrachten door de Thesaurie, telkens op de donderdag van iedere week, waardoor de aanvragers in de daaropvolgende week daadwerkelijk over het geld kunnen beschikken.

De voornoemde procedure is inderdaad omslachtig, maar een en ander is voorgeschreven door de wetten op de rijkscomptabiliteit en de betaling van de verbeterings- en aanpassingspremies blijft onderworpen aan het voorafgaand visum van het Rekenhof.

2. Blijkens een uitgevoerde steekproef schommelt de gemiddelde wachttijd tussen de kennisgeving van de premieberekening en de effectieve vereffening rond de 14 weken, dit is ongeveer 3 maanden en 2 weken.

Tijdens de twee zomermaanden – juli en augustus – en bij het naderen van het jaareinde – zodra het beschikbare begrotingskrediet volledig benut is – kan de voornoemde termijn mogelijk een weinig uitlopen.

Om die reden is dan ook op de geautomatiseerde kennisgeving een iets ruimere periode vermeld. Bij overschrijding van de afgedrukte en al te nipt bemeten wachttijd, beginnen vrij veel aanvragers zich immers al te snel nodeloos zorgen te maken. Dit blijkt uit de talrijke telefonische oproepen die de administratie in voorkomend geval ontvangt. De voortdurende aanpassing van die tekst is praktisch niet haalbaar. Daartoe is immers telkens een tussenkomst van het Centrum voor Overheidsinformatie vereist, wat dan weer supplementaire uitgaven meebrengt.

Mocht aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger een individueel geval bekend zijn waarbij de aanvrager uitzonderlijk lang heeft moeten wachten op de uitkering van zijn premie, dan

ben ik uiteraard graag bereid het bewuste dossier te laten onderzoeken.

Ter inkorting van de wachttijd zijn er in het verleden reeds maatregelen getroffen zoals :

- a) de opmaak van een delegatiebesluit, waardoor de ondertekening van de betalingsbesluiten niet meer door de minister maar door de directeur-generaal gebeurt ;
 - b) de controle en visering door de controleur van de Vastleggingen ter plaatse op de eigen afdeling zelf ;
 - c) de opheffing van een supplementaire controle door de afdeling Boekhouding en Begroting (Algemene Administratieve Diensten – departement Leefmilieu en Infrastructuur) ;
 - d) de persoonlijke en rechtstreekse overbrenging van de documenten naar de Thesaurie en het Rekenhof door een personeelslid van de cel Uitbetaling zelf.
3. Maandelijks worden er gemiddeld 569 verbeterings- en aanpassingspremies uitgekeerd (6.826 op jaarbasis).

Deze betalingen gebeuren wel in samenloop met de vereffening van andere premies en stelsels :

– tegemoetkomingen in de leningslast :	4.960
– huursubsidies :	1.673
– de zogenaamde oude stelsels :	1.968

(omvattende de huisvestingspremies, de verwerkingspremies in woonnoodgebieden, alsook de stads- en dorpsvernieuwingspremies).

Het betreft hier wel degelijk louter nieuwe dossiers. De betalingen van de lopende dossiers inzake de tegemoetkoming in de hypothecaire leningslast en de huursubsidies, die periodiek – dit is maandelijks of trimestrieel – worden hernomen, zijn niet in de voornoemde aantallen begrepen.

**Vraag nr. 115
van 27 maart 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE**

Tegemoetkomingen hypothecaire leningslast – Uitbetalingstermijn

Uit verschillende bronnen bij zowel aankopers in groepsbouw als bij ontleners van saneringsleningen blijkt dat de uitbetaling van de premie (rentesubsidie) door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap laattijdig geschiedt. De wachttijd kan oplopen tot negen maanden na het verlijden van de lenings- of aankoopakte.

Voor veel ontleners is die wachttijd onhoudbaar, vermits het dikwijls over enkele duizenden franken per maand gaat. Daarbij komt nog dat deze mensen met dubbele betalingen zitten : enerzijds het nog betalen van een huur, daar de woning nog gesaneerd moet worden, en anderzijds de afbetaling van een reeds lopende lening.

1. Hoeveel bedroeg de gemiddelde uitbetalingstermijn tussen de aanvraag en de uitbetaling van een rentesubsidie in 1996 ?
2. Wat is de reden voor de laattijdige uitbetaling ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de uitbetaling te versnellen ?
4. Kan de uitbetaling niet gebeuren met terugwerkende kracht tot op de datum van het verlijden van de leningsakte ? Waarom niet ?

Antwoord

1. Het stelsel van de tegemoetkomingen in de hypothecaire leningslast omvat vier mogelijke verrichtingen :
 - de koop of bouw van een nieuwe woning in de private sector,
 - de koop van een nieuwe of bestaande woning in de openbare sector,
 - de koop van een bestaande woning in de private sector,
 - de renovatie van een woning van vóór 1946.

Het dossierverloop vanaf de aanvraagdatum tot de betaling is in twee duidelijk van elkaar te onderscheiden fasen op te splitsen.

De eerste fase betreft het onderzoek naar de vervulling van alle voorwaarden en vangt aan op de aanvraagdatum en eindigt bij de zogenaamde toezegging, dit is de kennisgeving van de toelage.

De tweede fase betreft de eigenlijke uitbetalingsprocedure. Die start na de voornoemde toezegging en eindigt bij de storting van de toelage op de rekening van de aanvrager.

De onderstaande tabel geeft in kalenderdagen de gemiddelde duur aan van elke fase :

	1ste fase	2de fase
de bouw :	91	89
de koop in de openbare sector :	62	156
de koop van een bestaande woning in de private sector :	117	89
de renovatie :	107	95
Globaal voor de vier verrichtingen samen :	92	101

2. De voormelde termijnen verdienen uiteraard enige toelichting.

De duur van de eerste fase hangt af van de volledigheid van de ingezonden bundels en de snelheid waarmee de eventueel ontbrekende en dus op te vragen gegevens door de aanvrager worden overgelegd. De administratie treft uiteraard geen schuld wanneer deze termijn uitloopt wegens het uitblijven van een reactie van de aanvrager op de hem toegezonden dienstbrieven.

Voor de koop in de openbare sector zorgt de openbare verkoper voor de correcte samenstelling en indiening van een volledig bundel, wat dan ook meteen de kortste duur van de eerste fase verklaart.

Met betrekking tot de tweede fase (= de uitbetalingsprocedure) is de administratie reglementair gehouden om de betalingen aan te vangen binnen drie maanden te rekenen vanaf de laatste van de hierna vermelde data van, hetzij :

1. de toezegging,
2. de leningsakte,
3. het notarisattest betreffende de leningsakte.

Voor de vier verrichtingen samen wordt de voorgeschreven termijn van drie maanden op een paar dagen na gehaald. Globaal gezien is er dus geen sprake van een echte laattijdigheid.

Bij de koop in de openbare sector neemt de betaling op het eerste gezicht voor een buitenstaander duidelijk meer tijd in beslag en de "langere" duur beïnvloedt in negatieve zin het globale gemiddelde.

Toch is hier enige nuancering vereist, aan de hand waarvan kan worden aangetoond dat de eigen administratie hier evenmin in de fout is gegaan. Het aantal van 156 dagen is immers geteld vanaf de toezegging en bij de koop in de openbare sector stelt men vast dat men daar na de toezegging toch langer op de leningsakte moet wachten dan bij andere operaties, waardoor ook de start van de uitbetalingsprocedure noodgedwongen wordt uitgesteld. Terwijl de opmaak van de leningsakte een noodzakelijke voorwaarde is voor de aanvang van de betalingsprocedure, is dit niet het geval voor de voorafgaandelijke toezegging. Een telling van het aantal dagen tussen het verlijden van de leningsakte bij de openbare verkopers en de uitbetaling levert dan ook een ruim gunstiger resultaat van 112 dagen op.

De openbare verkopers wachten op de toezegging vooraleer de opdracht tot het verlijden van de verkoop- en leningsakte aan de notaris te geven (er mag enkel verkocht worden aan de begunstigen van een tegemoetkoming) en zij trachten daarbij de aktes voor eenzelfde groepsbouw zoveel mogelijk te bundelen. Op hun beurt wachten de cellen Huisvesting in de vijf provincies op de aktes om de bundels voor vereffening naar de centrale uitbetalingscel in Brussel te laten overbrengen.

In de tweede fase grijpen voor elk van de vier verrichtingen de volgende acties plaats :

- a) de overbrenging per wekelijkse estafette van de toegezegde bundels vanuit de gedeconcentreerde cellen Huisvesting bij de vijf provinciale afdelingen ROHM (Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) naar Brussel ;
- b) een laatste controle op de correcte invoering van het door de aanvrager meest recent aangegeven rekeningnummer ;
- c) het inhoudelijk nazicht van elk individueel dossier door de plaatselijke Rekenhofdelegatie ;
- d) de bundeling van de dossiers in uitbetalingsbesluiten, te ondertekenen door de directeur-generaal ;
- e) de opmaak van achtereenvolgens de vastleggings- en ordonnantedocumenten, door het afdelingshoofd te ondertekenen en door de controleur van de Vastleggingen te viseren ;

- f) de opmaak van achtereenvolgens de vastleggings- en ordonnantiëdocumenten, door het afdelingshoofd te ondertekenen en door de controleur van de Vastleggingen te viseren ;
- g) de afgifte van de ordonnantië op de Thesaurie van de Vlaamse Gemeenschap en op het Rekenhof ;
- h) de officiële visering van de betaalopdrachten door het Rekenhof ;
- i) de uitvoering van de geïssueerde betaalopdrachten door de Thesaurie, telkens op de donderdag van iedere week, waardoor de aanvragers in de daarop volgende week daadwerkelijk over het geld kunnen beschikken.

De voornoemde vrij omslachtige procedure vormt een verklaring voor de termijn van 101 dagen.

3. Het verloop van de uitbetalingsprocedure is voorgeschreven door de wetten op de rijkscomptabiliteit, wat niet belet dat er ter inkorting van de uitbetalingstermijn in het verleden reeds maatregelen getroffen zijn, zoals :
 - a) de opmaak van een delegatiebesluit, waardoor de ondertekening van de uitbetalingsbesluiten niet meer door de minister, maar door de directeur-generaal gebeurt ;
 - b) de controle en visering door de controleur van de Vastleggingen ter plaatse op de eigen afdeling zelf ;
 - c) de opheffing – na overleg – van een supplementaire controle door de afdeling Boekhouding en Begroting (Algemene Administratieve Diensten – LIN) ;
 - d) de persoonlijke en rechtstreekse overbrenging van de documenten naar de Thesaurie en het Rekenhof door een eigen personeelslid van de cel Uitbetaling.
4. Bij de koop in de openbare sector kan de indiening van de aanvraag ten vroegste gebeuren vanaf de datum van de onderhandse schriftelijke instemming met de verkoop van een bestaande woning en vanaf de ondertekening van een belofte tot aankoop en de betaling van een voorschot voor een nieuwe woning (tot

uiterlijk 6 maanden na de datum van de leningsakte : wat in de praktijk niet gebeurt).

Bij de renovatie kan de indiening van de aanvraag ten vroegste gebeuren nadat de aanvrager schriftelijk zijn instemming met het leningsaanbod van de kredietinstelling heeft betuigd en minstens 30 dagen vóór de aanvang van de werken.

Overeenkomstig de reglementering wordt de tegemoetkoming uitbetaald over een al dan niet aaneensluitende periode van maximum zes jaar (= 2 x 3 jaar, mits vervulling van alle tussentijdse voorwaarden na 3 jaar), in maandelijkse schijven, die elk 1/72ste bedragen van de totale tegemoetkoming.

Om die reden kan geen gunstig gevolg worden verleend aan het verzoek van de Vlaamse volksvertegenwoordiger om de tegemoetkoming met terugwerkende kracht tot op de datum van het verlijden van de leningsakte uit te betalen. In voorkomend geval zou op 1 maand meer dan 1/72ste van de totale tegemoetkoming worden uitgekeerd.

Dit zou op zijn beurt aanleiding geven tot een opmerking van het Rekenhof.

Blijkens de bovengenoemde cijfergegevens is de eerste vereffening gesitueerd om en bij de drie maanden na de toezegging.

Voor de aanvragen van een woning in de openbare sector zal ik er bij de VHM en het Vlaams Woningfonds op aandringen dat er niet onnodig getalmd wordt met de opmaak van de leningsakten.

Het komt echter wel voor dat op het ogenblik van de toezegging van de tegemoetkoming, de oprichting van de groepsbouw nog lang niet voltooid is, waardoor de opmaak van de aktes door externe omstandigheden moet uitgesteld worden.

Voor de andere verrichtingen hebben de desbetreffende aanvragers er alle belang bij tijdig, dit is enkele maanden vóór de opmaak van de leningsakte, hun bundel in te dienen.

Uiteraard ben ik bereid om de gevallen met uitzonderlijke lange betalingstermijnen waarop de Vlaamse volksvertegenwoordiger alludeert, individueel te laten onderzoeken. De nodige gegevens moeten mij dan nog wel worden bezorgd.

Vraag nr. 116
van 27 maart 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

*Leningen Vlaamse Huisvestingsmaatschappij –
 Behandelingsduur*

Nogal wat ontleners bij de erkende vennootschap (EV) voor sociale woningbouw ondervinden financiële problemen door het laattijdig toestaan van kredieten aan de EV bij de start van een nieuw jaar.

Dossiers ingediend met een verkoopscompromis kunnen daardoor slechts 6 maanden nadien gehonoreerd worden. De geldigheidstermijn van het compromis is dan overschreden en er moeten verschillende maanden verwijlintersten (tot 10 %) op de aankoopssom worden betaald door de ontlener aan de verkoper-eigenaar.

Voor vele mensen is dit een zware financiële aderlating, het wordt een ontmoedigingselement om een sociale lening aan te gaan.

1. Wat is de oorzaak van deze laattijdige bekendmaking van de toegestane kredieten (maart-april i.p.v. januari !) ten aanzien van de sociale ontleners ?
2. Welke maatregelen heeft de minister uitgewerkt om deze toestand weg te werken ?
3. In welke mate worden de ontleners schadeloos gesteld voor deze financiële meerkosten buiten hun wil ?

Antwoord

1. De in de begroting ingeschreven kredieten kunnen door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) pas effectief aangewend worden nadat het investeringsprogramma, opgesteld en goedgekeurd door de raad van bestuur van de VHM, eveneens door de minister bevoegd voor Huisvesting is goedgekeurd, de Inspectie van Financiën een gunstig advies heeft gegeven en de kredieten op de begroting van het Vlaams Gewest zijn vastgelegd, conform de terzake geldende reglementering. Deze procedure, die inherent is aan het systeem, neemt enige tijd in beslag en is meestal pas definitief afgerond begin mei van elk jaar.

2. Precies om het stop-and-go-systeem, ontstaan door de opgelegde procedures inzake programmering enigszins te doorbreken, heeft de VHM reeds enkele jaren na elkaar beslist om aan pre-financiering te doen met eigen middelen. Dat echter uitsluitend voor de aanvragen tot het verkrijgen van een lening voor aankoop met sanering en/of verbetering. Dit jaar nam de VHM die beslissing op 28 januari 1997 en dus vanaf 1 februari konden alle dergelijke aanvragen worden afgehandeld. Tot en met de raad van bestuur van 8 april 1997 zijn er reeds zo'n 124 leningen goedgekeurd voor een totaal bedrag van 274.390.000 frank.
3. Er is in geen financiële noch andere schadeloosstelling voorzien.

Vraag nr. 118
van 28 maart 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Dienstreizen – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
 Vraag nr. 129
 van 28 maart 1997
 van de heer Filip Dewinter
 Blz. 1347

Antwoord

Het administratief begrip "dienstreis" omvat alle verplaatsingen die de ambtenaren en kabinetsleden doen voor de uitoefening van hun ambt.

Rekening houdende met de aard van de opdrachten zijn talrijke contacten met het werkveld – gemeenten, OCMW's en administratieve en beleidsgerichte vergaderingen of contacten met diverse instanties of instellingen – noodzakelijk.

Het betreft hier dus op jaarbasis honderden verplaatsingen. Het opzoeken en samenstellen van dit luik van de vraag is niet mogelijk zonder de normale dienstverlening te verstoren.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal er dan ook het nodige begrip voor kunnen opbrengen dat de informatie noodgedwongen werd beperkt tot de buitenlandse zendingen (**bijlage**).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 119
van 28 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Beleids promotie – Publiciteitsbureaus

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
 Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 130

van 28 maart 1997

van mevrouw Marijke Dillen

Blz. 1348

Antwoord

1. Mijn kabinet heeft tijdens deze regeerperiode enkel een beroep gedaan op een publiciteitsbureau voor de advertenties die verschijnen in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers.

Heel wat advertenties die worden gerealiseerd in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers en die in de Vlaamse dag- en weekbladen verschijnen met de signatuur "informatie van de Vlaamse overheid", zijn ontwikkeld en gerealiseerd door het bureau dat door de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers en de Nationale Federatie van Informatieweekbladen aangesteld is voor de technische coördinatie van de advertenties die in het kader van dit protocol verschijnen.

De administratie Binnenlandse Aangelegenheden deed enkel een beroep op een publiciteitsbureau voor de advertenties die verschijnen in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers.

De afdelingen Woonbeleid en Financiering Huisvestingsbeleid deden tijdens deze regeerperiode enkel een beroep op een publiciteitsbureau voor de advertenties die verschijnen in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers.

2. Aangezien de volledige kostprijs van in punt 1 vermelde campagnes wordt gedragen door de Belgische Verenigingen van Dagbladuitgevers

en de Nationale Federatie van Informatieweekbladen, vallen deze advertenties buiten het bestek van de vraag van de Vlaams volksvertegenwoordiger.

3. De advertenties die verschijnen in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers, werden gerealiseerd door Statt Communication. Aangezien de toewijzing van de in punt 1 vermelde campagnes door de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers en de Nationale Federatie van Informatieweekbladen gebeurt, kan ik deze vraag niet beantwoorden.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER

VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 154
van 18 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kind en Gezin Brussel – Toezichtsattesten Franstalige instellingen

In september van vorig jaar kondigde de minister aan dat hij Kind en Gezin zou uitnodigen om na te gaan of er in overleg met het Office de la Naissance et de l'Enfance een oplossing kon worden gevonden voor de problematiek van Franstalige opvanginstellingen in Brussel die zich tot Kind en Gezin wenden om alsnog een attest van toezicht te krijgen.

Kan de minister mij in dit verband een stand van zaken verstrekken ?

Antwoord

In verband met het overleg dat wordt georganiseerd tussen Kind en Gezin en het Office de la Naissance et de l'Enfance (ONE) kan ik het volgende meedelen.

Maandelijks wordt een uitwisseling van informatie gedaan tussen de provinciale afdeling Vlaams-Brabant en Brussel van Kind en Gezin en de provinciale afdeling van ONE (de subrégional de Bruxelles).

Hierbij houdt men elkaar op de hoogte van opvanginstellingen die overgaan tussen ONE en Kind

en Gezin of omgekeerd. Ook de negatieve beslissingen m.b.t. het toezicht worden doorgegeven.

Elk kwartaal wordt de problematiek daarenboven onder elkaar besproken. Er zijn dus wel degelijk contacten op het veld.

Vraag nr. 158
van 25 maart 1997
van mevrouw NELLY MAES

Wetenschappelijke literatuuredities – Initiatieven en middelen

Naar verluidt werd de subsidie voor literaire uitgaven verhoogd van 4 tot 15 miljoen. Dit is verheugend nieuws.

Bij gebrek aan middelen heeft het wetenschappelijk editiewerk van onze Vlaamse auteurs immers een bijzonder grote achterstand opgelopen tegenover bijvoorbeeld Nederland, waar vele miljoenen worden gespendeerd aan wetenschappelijk werk en waar nu zelfs wetenschappelijke edities verschijnen van werk van Vlamingen.

Gezien het belang van deze werken voor de Nederlandse letteren draagt ook de Vlaamse overheid hierin een grote verantwoordelijkheid, inzonderheid wat de auteurs uit Vlaanderen betreft.

Welke initiatieven heeft de minister genomen ter stimulering van wetenschappelijk editiewerk van Vlaamse auteurs en van de Vlaamse literatuurgeschiedenis ?

Welke middelen werden hieraan besteed gedurende de laatste vijf jaar ?

Wat zijn de resultaten van deze initiatieven of wanneer worden die verwacht ?

Antwoord

Vanaf dit jaar bestaan er inderdaad veel ruimere mogelijkheden om wetenschappelijke literatuuredities te steunen. Dit zal gebeuren via de zogenaamde literaire productiesubsidies, die in 1994 werden opgestart met een bedrag van 4,2 miljoen. In 1995 werd op basis van de ingediende aanvragen 3,8 miljoen besteed, vorig jaar 4 miljoen. Om de productie van weinig commercieel maar cultureel waardevol werk nog meer mogelijk te maken en te stimuleren, is voor 1997 een bedrag van 14,2 miljoen ingeschreven. Er komt dus een verruiming

naar culturele publicaties, wat betekent dat de subsidiëring niet uitsluitend zal bestemd zijn voor de zuiver literairwetenschappelijke literatuuredities.

De voormelde subsidiebedragen werden overigens niet in hun totaliteit aan wetenschappelijke literatuuredities besteed en er moet binnen deze context ook melding worden gemaakt van vroegere subsidies die buiten het kader van de in 1993 opgestarte literaire productiesubsidies werden verleend.

Volgend overzicht maakt een en ander duidelijk.

1992

L.P. Boon	Boontjes 1962	198.000 fr.
G. Walschap	Verzameld werk	309.600 fr.

1993

D. Robberechts	Nagelaten werk	1.000.000 fr.
G. Walschap	Verzameld werk	1.000.000 fr.
F. Timmermans	Verzameld werk	1.000.000 fr.
L.P. Boon	Boontjes 1993	500.000 fr.
K. Van De Woestijne	Verzameld journalistiek werk	200.000 fr.

1994

D. Robberechts	Verzamelde essays	164.000 fr.
P. Van Ostayen/Jespers	Brieven	750.000 fr.
L.P. Boon	Kritische bijdragen Front	111.000 fr.
K. Van De Woestijne	Verzameld journalistiek werk	202.500 fr.

1995

L. Missine	Klassieke Vlaamse verhalen	193.000 fr.
G. Walschap	Brieven	1.000.000 fr.
K. Van De Woestijne	Verzameld journalistiek werk	67.500 fr.

1996

H. Conscience	De Leeuw van Vlaanderen	264.000 fr.
J. Anthierens	Het Bormsgezicht	175.000 fr.
J. Van Maerlant	Spiegel Historiael	350.000 fr.
A.M. Musschoot	Klassieken uit Vlaanderen/Buyse	200.000 fr.
W. Moens	Memoires	200.000 fr.

De mogelijke steunverlening aan wetenschappelijke literatuuredities hangt in eerste instantie af van

een specifieke door een erkende uitgeverij ingediende aanvraag. Vooral voor de jaren negentig bestond er een subsidieregeling via de aankoop van boeken die in hoofdzaak naar belangrijke openbare en universiteitsbibliotheken werden gestuurd.

In de jaren zeventig en tachtig werden overigens ruime subsidies verleend aan wetenschappelijke literaturoedities van de verzamelde werken van Streuvels, Buysse, Gezelle en Gijsen.

Ten behoeve van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik bovendien mededelen dat de wetenschappelijke editie van Vlaamse auteurs ook kan passen binnen het onderzoeksproject "Max Wildiers". Dit project, dat onder de bevoegdheid van minister-president Van den Brande ressorteert, voorziet in een specifiek thema "onderzoek van het literaire erfgoed". Binnen dit thema past uiteraard het wetenschappelijke editiewerk van Vlaamse auteurs.

Vraag nr. 159
van 25 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Beschermde monumenten – Beveiligingswerken

De omzendbrief ML/7 van 28 april 1995 betreffende beveiligingswerken aan beschermde monumenten gaf de regionale of lokale besturen de mogelijkheid beveiligingsapparatuur te verkrijgen via de stockaanbieding van de afdeling Monumenten en Landschappen van Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen).

1. Welke regionale of lokale besturen wonnen hierover informatie in bij de Arohm ?
2. Welke regionale of lokale besturen maakten van dit voorstel gebruik ?
3. Is er een evaluatie gebeurd betreffende het gepresenteerde aanbod en zo ja, wat is het resultaat hiervan ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 bepaalt (in artikel 4, 2) dat een restauratiepremie kan worden toegekend onder meer voor "de beveiliging (van het monument) tegen brand, vandalisme en diefstal".

De in de omzendbrief ML/7 van 28 april bedoelde regeling past dus in de algemene reglementering voor de toekenning van de restauratiepremie. Als zodanig betreft het dus geen bijzondere regeling voor het verkrijgen van beveiligingsapparatuur.

Talrijke gemeenten en kerkfabrieken hebben bij de afdeling Monumenten en Landschappen schriftelijk en telefonisch informatie ingewonnen over de toepassing van de omzendbrief ML/7 van 28 april 1995 betreffende beveiligingswerken aan beschermde monumenten. Er werden ook enkele aanvragen ingediend door provincies en VZW's.

2. De volgende lokale besturen zijn op het voorstel ingegaan en hebben van de geboden mogelijkheid gebruik gemaakt (in chronologische volgorde) :

Wezembeek-Oppem	Sint-Pieterskerk
Hasselt	Vier musea
Bierbeek	Sint-Hilariuskerk
Mechelen	Buysleyden Museum
	Sint-Pieter-en-Pauwelkerk
	Stadsschouwburg
	Hanswijckkerk
	Brusselsepoort
	Bisschoppelijk paleis
Antwerpen	Kathedraal
	Sint-Pauluskerk
Maaseik	Minderbroederklooster
	Sint-Catharinakerk
Heppeneert	Kerk
Averbode	Abdijkerk
Meerle	Sint-Salvatorkerk
Borgloon	Stadhuis
Bilzen	Stadhuis
Herenthout	Sint-Gummaruskapel
Bazel	Sint-Pieterskerk
Lier	Mergelynck museum
	Stedelijk museum
Overijse	O.-L.-Vrouwekerk
Jezus-Eik	Kerk
Neerlanden	Sint-Magdalenakerk
Haringe	Sint-Martinuskerk
Machelen-aan-de-Leie	Museum R. Raveel
Veurne	Stadhuis
Sint-Katelijne-Waver	Midzeelshoeve
Nieuwpoort	O.-L.-Vrouwekerk
Sint-Truiden	O.-L.-Vrouwekerk
	Begijnhofkerk
	Sint-Pieterskerk
Ranst	Sint-Pancratiuskerk
Meise	Sint-Martinuskerk

Dendermonde	Stadhuis O.-L.-Vrouwekerk
Kontich	Sint-Martinuskerk
Diksmuide	IJzertoren
Meldert	O.-L.-Vrouwekerk
Wervik	Tabaksmuseum
Sint-Pieters-Leeuw	Sint-Pieter-en-Pauwelkerk
Itterbeek	Sint-Pieterskerk
Laak	O.-L.-Vrouwkapel
Poperinge	Sint-Bertinuskerk
Sint-Niklaas	O.-L.-Vrouwekerk
Wachtebeke	O.-L.-Vrouwekerk
Gotem	Sint-Dionysiuskerk
Aalst	Begijnhofkerk
Opitter	Kerk
Gerdingen	O.-L.-Vrouwekerk
Tongerlo	Sint-Pieterskerk
Beek	Sint-Martinuskerk
's Herenelderen	Sint-Stefanuskerk
O.-L.-Vrouw-Lombeek	O.-L.-Vrouwekerk
Kalken	Kerk
Geraardsbergen	Museum
Donk	O.-L.-Vrouwekerk
Herk-de-Stad	Kerk
Lede	Sint-Martinuskerk
Turnhout	Sint-Pieterskerk Theobalduskapel
Herentals	Sint-Waltrudiskerk
Verrebroek	Sint-Laurentiuskerk
Beringen	Sint-Pieterskerk in Barden
Hasselt	Sint-Quintinus
Heverlee	Parkabdij
Leuven	Stadhuis
Stadsschouwburg	Predikherenkerk Augustinessenklooster Sint-Pieterskerk Sint-Michielskerk
Wellen	Kapel Sint-Jan-Baptistkerk
Heist-op-den-Berg	Hof van Rhiemen

Een nieuwe openbare aanbesteding zal worden uitgeschreven in juni 1997.

**Vraag nr. 160
van 25 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Interministerieel migrantenbeleid – Evaluatie

De minister van Cultuur, Gezin en Welzijn is bevoegd om het interministerieel migrantenbeleid op te volgen. Dit behelst enerzijds permanente aandacht voor migranten in alle bevoegdheidsdomeinen van de Vlaamse ministers en anderzijds contacten en afspraken met de betrokken federale collega's.

1. Welke concrete punten heeft de minister aangekaart bij zijn Vlaamse collega's vanuit zijn coördinatiefunctie voor het migrantenbeleid ?

Hoe werden deze aandachtspunten opgevolgd ?

2. Welke concrete punten werden aangekaart bij de federale collega's ?

Hoe werden deze aandachtspunten opgevolgd ?

Antwoord

- A. Aankaarten en opvolgen van concrete punten bij de **Vlaamse** collega's vanuit mijn coördinatiefunctie voor het migrantenbeleid

Voorafgaandelijk

Op haar vergadering van 24 juli 1996 heeft de Vlaamse regering beslist om de coördinatieopdracht met betrekking tot het migrantenbeleid van de Vlaamse Gemeenschap, waarmee de Vlaamse minister bevoegd voor bijstand aan personen belast werd, uit te breiden tot het beleid van de Vlaamse Gemeenschap tegenover etnisch-culturele minderheden. Deze beslissing is genomen naar aanleiding van het goedkeuren door de Vlaamse regering – eveneens op de vergadering van 24 juli 1996 – van de krachtlijnen, doelstellingen en strategie voor het voeren van een Vlaams beleid tegenover etnisch-culturele minderheden zoals uitgewerkt door de Interdepartementale Commissie Migrant (ICM). Beide beslissingen hebben een duidelijke weerslag op mijn coördinatiefunctie.

3. Uit de reacties die de afdeling Monumenten en Landschappen heeft opgevangen naar aanleiding van plaatsbezoeken blijkt dat het initiatief door de gebruikers zeer positief wordt gewaardeerd, meer bepaald wat betreft de vlotte afwerking van de dossiers, de gedetailleerde opsomming van de werken, de correcte prijsopgave, de gunstige prijzen, de overzichtelijke en eenvormige dossiersamenstelling en de objectiviteit van behandeling.

In mei 1997 zal een globale evaluatievergadering worden gehouden met de Vereniging van de Vlaamse provincies.

Krachtlijnen van het strategisch plan voor het Vlaamse beleid naar etnisch-culturele minderheden

Vertrekkend van volgende **missie** voor het Vlaams beleid naar etnisch-culturele minderheden (gemakshalve in de tekst verder "minderhedenbeleid" genoemd) : "de voorwaarden creëren opdat de etnisch-culturele minderheden die legaal in ons land gevestigd zijn als volwaardige burgers aan de Vlaamse samenleving kunnen deelnemen en de voorwaarden creëren opdat de minderheden die voorlopig in ons land verblijven met respect voor de menselijke waardigheid en de fundamentele mensenrechten binnen de Vlaamse samenleving worden onthaald, opgevangen en begeleid", zijn een aantal kernopdrachten geformuleerd.

Een eerste set van **kernopdrachten** heeft betrekking op al die domeinen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap zelf bevoegd is. Een tweede set van kernopdrachten heeft te maken met al die domeinen waarvoor andere overheden (lokaal, federaal, internationaal) bevoegd zijn. Op deze tweede set van kernopdrachten zal ik dieper ingaan bij het behandelen van de vraag met betrekking tot de federale collega's.

De kernopdrachten die betrekking hebben op al die domeinen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, houden in dat de Vlaamse overheid op al deze terreinen de voorwaarden creëert opdat :

- de etnisch-culturele minderheden die hier blijvend gevestigd zijn op een volwaardige wijze kunnen deelnemen aan het maatschappelijk gebeuren ;
- de vreemdelingen die hier voorlopig verblijven adequaat onthaald en degelijk en menswaardig worden opgevangen en begeleid ;
- het vreedzaam samenleven wordt bevorderd.

Aan deze kernopdrachten ligt een welomschreven **beleidsvisie** ten grondslag, met name dat het Vlaams beleid ten overstaan van etnisch-culturele minderheden :

- vertrekt van het respect voor de menselijke waardigheid en de fundamentele mensenrechten ;
- een inclusief en gecoördineerd beleid is ;

– zich inschrijft in het beleid van Europa en zijn regio's ;

– een driesporenbeleid is : een emancipatiebeleid, een onthaalbeleid en een opvangbeleid.

Het **emancipatiebeleid**, het eerste spoor van het Vlaams beleid naar etnisch-culturele minderheden, richt zich zowel tot allochtone burgers die hier legaal gevestigd zijn, als tot de trekkende bevolkingsgroepen. Het emancipatiebeleid is gericht op een volwaardige deelname van deze doelgroepen aan de samenleving. Om dit te realiseren zullen zij maximaal bij het beleid betrokken worden. De term "allochtone burgers" verwijst naar burgers met een andere socio-culturele herkomst die teruggaat op een ander land van herkomst. Zij kunnen al dan niet Belg zijn geworden. Er worden twee subgroepen onderscheiden, namelijk migranten en erkende vluchtelingen. Het verzamelbegrip "trekkende bevolkingsgroepen" verwijst zowel naar de voyageurs en zigeuners, als naar de trekkende beroepsbevolking.

Het **onthaalbeleid**, het tweede spoor van het Vlaams beleid ten overstaan van etnisch-culturele minderheden, richt zich tot de nieuwkomers. Het onthaalbeleid heeft tot doel ervoor te zorgen dat nieuwkomers zo vlug mogelijk gewijs worden gemaakt in onze samenleving. Onder "nieuwkomers" worden die vreemdelingen verstaan die zich komen voegen bij de in Vlaanderen gevestigde allochtonen in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming, of die als asielzoeker ons land binnenkomen. Nieuwkomer is men slechts gedurende een beperkt aantal jaren nadat men geïmmigreerd is. Het uitbouwen van een adequaat onthaalbeleid kan evenwel niet zonder nauwe samenwerking zowel met de federale als met de lokale overheden. Samenwerking met de federale overheid is vereist omdat het vreemdelingenbeleid (de toelating tot het grondgebied, de verblijfsrechterlijke positie en de uitzetting uit het land) een exclusieve federale bevoegdheid is. Met de lokale overheid is samenwerking noodzakelijk omdat de nieuwkomers zich in een welbepaalde stad of gemeente vestigen en de lokale overheid bijgevolg een sleutelpositie inneemt in het onthaal van nieuwkomers.

Het **opvangbeleid** als derde spoor van het Vlaams minderhedenbeleid richt zich tot vreemdelingen zonder wettig verblijf. Het opvangbeleid heeft tot doel ervoor te zorgen dat deze mensen op een menswaardige manier

worden opgevangen en begeleid. Gegeven de verantwoordelijkheid van de federale overheid in deze materie, kan het opvangbeleid slechts in complementariteit met het federale niveau worden gerealiseerd.

Uit deze optie voor een driesporenbeleid vloeit voort dat het minderhedenbeleid een **gedifferentieerd beleid** is dat zich naar verschillende doelgroepen richt en dat raakpunten heeft met meerdere beleidsniveaus. Zo zal het zoeken naar mogelijke vormen van inspraak en participatie van de doelgroepen geconcentreerd zijn rond facetten van het emancipatiebeleid, terwijl het optimaliseren van het overleg en de samenwerking met de federale overheid veeleer betrekking zal hebben op het opvang- en onthaalbeleid, en zal de lokale overheid onder meer een belangrijke partner zijn bij het uitbouwen van een onthaalbeleid.

Een uitgangspunt van het minderhedenbeleid is bovendien dat het een **inclusief beleid** is. Inclusief beleid verwijst naar een integrale aanpak, wat inhoudt dat op de diverse domeinen tegelijk een beleid wordt ontwikkeld gericht op het wegnemen van de problemen in al zijn facetten, en dat de beleidsinitiatieven voortdurend op elkaar worden afgestemd. Dit gelijktijdig en gelijkgericht voeren van een integraal minderhedenbeleid veronderstelt bijgevolg een inclusieve beleidsvoering. De zorg voor het realiseren van de doelstellingen van het minderhedenbeleid kan niet worden opgesloten in een apart beleidsdomein, maar wordt integendeel als het ware "geïnccludeerd", opgenomen in het reguliere, sectorale beleid. Elke Vlaamse minister is met andere woorden verantwoordelijk voor de realisatie van de doelstellingen van het minderhedenbeleid in zijn/haar domein.

Dit impliceert dat er binnen alle betrokken administraties voldoende mogelijkheden (mensen en middelen) moeten voorhanden zijn om het minderhedenbeleid op het vlak van de eigen sectorale bevoegdheden effectief te kunnen voorbereiden, uitvoeren en evalueren.

Dit impliceert ook dat de respectieve sectoren moeten zorgen voor een voldoende betrokkenheid van de relevante doelgroepen en van het werkveld bij het gevoerde emancipatiebeleid.

Het voeren van een inclusief beleid veronderstelt ook **coördinatie** van dit beleid, teneinde de samenhang binnen het gehele regeringsbeleid inzake etnisch-culturele minderheden te bevorderen en de voortgang van dit beleid te bewa-

ken. De rol van de coördinerend minister en van de Interdepartementale Commissie Etnisch-Culturele Minderheden (ICEM) is gesitueerd op het terrein van de coördinatie van het beleid.

Deze algemene beleidslijnen zijn vertaald in **4 strategische doelstellingen** die aangeven welke resultaten de overheid in concreto de komende jaren wenst te bereiken :

1. verhogen van de emancipatie en participatie van de etnisch-culturele minderheden die blijvend in ons land gevestigd zijn ;
2. uitwerken en operationeel maken van een onthaalbeleid voor nieuwkomers ;
3. voorzien in een menswaardige opvang en begeleiding op het vlak van huisvesting, voeding, gezondheidszorg en onderwijs voor die personen die hier zonder verblijfsstatuut verblijven ;
4. verhogen van het maatschappelijk en bestuurlijk draagvlak voor het voeren van een beleid naar etnisch-culturele minderheden.

Het behalen van de beoogde resultaten op het vlak van het emancipatiebeleid (doelstelling 1), onthaalbeleid (doelstelling 2) en opvangbeleid (doelstelling 3) vereist het voorhanden zijn van een voldoende groot draagvlak, niet alleen maatschappelijk maar ook bestuurlijk, voor het voeren van dit beleid (doelstelling 4).

In het strategisch plan wordt met andere woorden expliciet aandacht besteed aan het **vergroten van het bestuurlijk draagvlak**. Zonder het voorhanden zijn van een politiek/bestuurlijke consensus omtrent de uitgangspunten en doelstellingen van het beleid is het immers niet mogelijk om een doeltreffend, inclusief en gecoördineerd beleid te voeren. Om het bestuurlijk draagvlak te vergroten, zal het overleg en de samenwerking met alle bij het minderhedenbeleid betrokken partners op een systematische en gestructureerde wijze worden uitgebouwd.

Om na te gaan in welk mate het bestuurlijk draagvlak daadwerkelijk vergroot, zullen op geregelde tijdstippen gegevens worden verzameld over de bereidheid van de Vlaamse regering om initiatieven te nemen en middelen vrij te maken en over de mate van overleg (binnen

de Vlaamse regering, zowel als met de federale overheid) inzake het minderhedenbeleid.

Tot zover een schematisch overzicht van de krijtlijnen waarbinnen het Vlaamse beleid naar etnisch-culturele minderheden de komende jaren zal worden gevoerd. De richting is bepaald, de doelstellingen zijn omschreven en de wegen uitgetekend. De komende periode zal het er nu op aankomen om dit alles in zo goed mogelijke actieprogramma's te vertalen. Bij het vertalen van de doelstellingen in concrete actieprogramma's zullen niet alleen nieuwe acties moeten worden opgezet, maar zullen bestaande programma's moeten worden voortgezet, verfijnd of bijgestuurd.

In de nota "strategisch plan voor het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden" zijn dan ook een aantal **actieprogramma's** nader uitgewerkt. Vooreerst worden een aantal projecten voorgesteld die als strategisch en/of doelmatig worden ervaren voor het realiseren van de strategie en het bereiken van de beoogde effecten. Deze strategische projecten worden als het ware als speerpuntprojecten voor de toekomst van het Vlaamse beleid naar etnisch-culturele minderheden beschouwd.

Daarnaast worden nog een aantal projecten voorgesteld die in hoofdzaak gericht zijn op het bevorderen van de toegankelijkheid van de algemene voorzieningen voor de minderheidsgroepen. Daar dit evenwel het best kan worden gerealiseerd via acties in het eigen beleidsdomein, wordt ervoor gepleit om deze projecten te laten opnemen in het eigen sectorale beleid.

Wat al deze projecten betreft, heeft de Vlaamse regering op haar vergadering van 24 juli 1996 beslist om ze voor onderzoek aan te bevelen aan de respectieve functioneel bevoegde ministers.

Rol van de coördinerend minister binnen het minderhedenbeleid

Zoals hierboven is uiteengezet, vormt het "inclusiviteitsprincipe" een basisuitgangspunt van het minderhedenbeleid. De rol van de coördinerend minister – hierbij ondersteund door de Interdepartementale Commissie Etnisch-Culturele Minderheden – bestaat erin het principe van inclusiviteit te stimuleren en te waken over de coherentie, synergie en coördinatie van het Vlaams beleid ten overstaan van etnisch-culturele minderheden, door middel van over-

leg, opvolging en rapportage. Elke Vlaamse minister is verantwoordelijk voor de realisatie van de doelstellingen van het minderhedenbeleid in zijn/haar beleidsdomein.

Wat dit alles nu in de praktijk betekent en hoe de implementatie van het strategisch plan geleidelijk aan vorm krijgt, wordt beschreven in de publicatie "**Het Vlaamse beleid naar etnisch-culturele minderheden. Jaarrapport 1996**", samengesteld door de Interdepartementale Commissie Etnisch-Culturele Minderheden, dat begin mei 1997 beschikbaar zal zijn.

Naast een overzicht van de algemene ontwikkelingen op het vlak van het minderhedenbeleid (deel 1 van het rapport), wordt in het tweede deel van dit rapport stilgestaan bij de beleidsontwikkelingen in de respectieve sectoren. De opbouw van deze stand van zaken is nagenoeg gelijklopend voor elk van de in het rapport opgenomen sectoren. In een eerste hoofdstuk wordt het algemene beleidskader van de sector geschetst. Specifieke aandacht gaat hierbij naar de vraag of en zo ja in welke mate en in welke context, welke doelgroepen van het minderhedenbeleid aan bod komen binnen de sectorale beleidsbepaling. Deze analyse moet toelaten om in te schatten of er binnen het sectorale beleid voldoende aanknopingspunten zijn voor het voeren van een slagkrachtig inclusief beleid. In een tweede hoofdstuk wordt dieper ingegaan op het concrete beleid dat in 1996 is gevoerd en de mate waarin hierbij aandacht is besteed aan het realiseren van de doelstellingen van het minderhedenbeleid. In een derde en laatste hoofdstuk ten slotte worden telkens enkele besluiten en aanbevelingen geformuleerd met betrekking tot het sectorale minderhedenbeleid.

Ik verwijs dan ook naar dit Jaarrapport voor nadere informatie over het gevoerde minderhedenbeleid in de respectieve beleidsdomeinen. Het Jaarrapport is te verkrijgen bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Interdepartementale Commissie Etnisch-Culturele Minderheden, De Markies, Markiesstraat 1, 1000 Brussel.

Tot slot wens ik te vermelden dat, met het oog op het versterken van het inclusiviteitsprincipe, het **advies over de samenstelling, rol en plaats van de interdepartementale commissie** binnen het Vlaams beleid naar etnisch-culturele minderheden dat de commissie op 24 oktober 1996

heeft geformuleerd, op 22 april 1997 door de Vlaamse regering is goedgekeurd.

Door deze beslissing wordt expliciet de uitbouw van het inclusieve beleid goedgekeurd. Meer bepaald wordt gevraagd dat er binnen alle betrokken administraties voldoende mogelijkheden (mensen en middelen) voorhanden zouden zijn om het minderhedenbeleid op het vlak van de eigen sectorale bevoegdheden effectief te kunnen voorbereiden, uitvoeren en evalueren. Om de vertegenwoordigers – zowel vanuit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als vanuit de VOI's (Vlaamse openbare instellingen) – toe te laten om hun vertegenwoordigende functie naar behoren te vervullen, wordt aan het college van secretarissen-generaal dan ook gevraagd dat de vertegenwoordigers expliciet worden gemandateerd om aan de ICEM deel te nemen, dat zij hiervoor de nodige tijd ter beschikking krijgen en dat de activiteiten die samenhangen met het meewerken in ICEM expliciet worden opgenomen in de persoonlijke doelstellingen.

Het advies van de ICEM is integraal opgenomen in het Jaarrapport 1996 van de interdepartementale commissie.

B. Aankaarten en opvolgen van concrete punten bij de **federale** collega's vanuit mijn coördinatiefunctie voor het migrantenbeleid

Zoals ik hierboven reeds heb gesteld, wordt er in het strategisch plan voor het minderhedenbeleid expliciet onderscheid gemaakt tussen twee soorten kernopdrachten : de kernopdrachten die betrekking hebben op al die domeinen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap zelf bevoegd is enerzijds, en de kernopdrachten die te maken hebben met al die domeinen waarvoor andere overheden (lokaal, federaal, internationaal) bevoegd zijn anderzijds.

Het Vlaamse minderhedenbeleid speelt zich inderdaad ook af in een **ruimere bestuurscontext**, waarin ook de lokale, provinciale, federale en Europese overheden een rol spelen. En voor het realiseren van de doelstellingen van het Vlaamse minderhedenbeleid is de Vlaamse overheid immers aangewezen op overleg en samenwerking met de federale overheid.

De **kernopdrachten** die betrekking hebben op al die domeinen waarvoor andere overheden (lokaal, federaal, internationaal) bevoegd zijn, houden in dat de Vlaamse overheid met alle

bevoegde overheden zal onderhandelen en samenwerkingsverbanden opzetten opdat ook in die domeinen :

1. een volwaardige deelname en acceptatie van de etnisch-culturele minderheidsgroepen die hier blijvend gevestigd zijn, wordt gerealiseerd ;
2. in een adequaat onthaal en een degelijke en menswaardige opvang en begeleiding wordt voorzien voor de vreemdelingen die hier voorlopig verblijven ;
3. het vreedzaam samenleven wordt bevorderd.

Een belangrijk beleidsinstrument in dit verband is de **Interministeriële Conferentie voor het Migrantenbeleid**, waarvan ik – als coördinerend minister – deel uitmaak.

In dit verband wens ik nogmaals te verwijzen naar de beslissing die op 22 april 1997 door de Vlaamse regering is genomen (zie ook hierboven), over de samenstelling, rol en plaats van de interdepartementale commissie binnen het Vlaams beleid naar etnisch-culturele minderheden. Wat de opdrachten van de commissie betreft, wordt daarin bepaald dat de commissie ook aandacht besteedt aan het optimaliseren van de inbreng van de Vlaamse regering in de Interministeriële Conferentie voor het Migrantenbeleid, waar nodig en zinvol de standpunten van de Vlaamse regering voor deze conferentie voorbereidt en voorstellen formuleert voor een gepaste opvolging van deze interministeriële conferentie. Het betreft hier een nieuwe opdracht die als belangrijk wordt ervaren, omdat het overleg en de samenwerking met de federale overheid een noodzakelijke voorwaarde is voor het voeren van een integraal minderhedenbeleid.

Het realiseren van deze opdracht zal mij toelaten om als coördinerend minister knelpunten en degelijke onderbouwde voorstellen betreffende het minderhedenbeleid aan te kaarten bij mijn federale collega's.

Inspelend op deze nieuwe opdracht heb ik de interdepartementale commissie onlangs opdracht gegeven een dossier voor te bereiden betreffende de specifieke problemen die OCMW's ondervinden bij hun dienstverlening naar asielzoekers en mensen zonder wettig verblijf.

Andere onderwerpen die naar aanleiding van de vergaderingen van de interministeriële conferentie aan bod kwamen zijn :

- samenwerking tussen de gemeenschappen met betrekking tot de preventie van schoolverzuim, meer bepaald in Brussel ;
- sensibilisering van de verschillende overheden met betrekking tot de tewerkstellingsmogelijkheden van allochtonen in overheidsdienst ;
- een project ter voorbereiding van de structurele inbedding van interculturele bemiddelaars in de ziekenhuizen ;
- de opvang van niet-begeleide minderjarigen en de taakverdeling terzake tussen de federale overheid en de gemeenschappen ;
- dringende medische hulp aan personen zonder legaal statuut ;
- de medewerking vanuit de gemeenschappen aan de opvang van slachtoffers van mensenhandel ;
- maatregelen met betrekking tot het tewerkstellingsbeleid van risicogroepen, meer bepaald de OCMW-steuntrekkers.

De probleemstelling, voorstellen en concrete realisaties met betrekking tot de meeste van deze onderwerpen zijn terug te vinden in het jaarlijkse rapport van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding "Opstap naar gelijkwaardigheid", dat te verkrijgen is bij de Federale Voorlichtingsdienst, Regentlaan 54, 1000 Brussel.

Vraag nr. 162
van 28 maart 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Dienstreizen – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 129

van 28 maart 1997

van de heer Filip Dewinter

Blz. 1347

Antwoord

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger 4 lijsten (1995 en 1996) met een overzicht van de zendingen naar het buitenland van de ambtenaren van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) en van de kabinetten die over het departement WVC bevoegdheden hebben.

Deze lijsten vermelden de naam van de ambtenaar/kabinetlid, het land van bestemming, het onderwerp van de zending en de kosten van de zending.

Een lijst met een verklaring van de afkortingen is eveneens toegevoegd.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 163
van 28 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Beleids promotie – Publiciteitsbureaus

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 130

van 28 maart 1997

van mevrouw Marijke Dillen

Blz. 1348

Antwoord

Heel wat advertenties die worden ontwikkeld in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers en die in de Vlaamse dag- en weekbladen verschijnen met de signatuur "informatie van de Vlaamse overheid", zijn ontwikkeld en gerealiseerd door het bureau dat door de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers en de Nationale Federatie van Informatieweekbladen is aangesteld voor de technische coördinatie van de advertenties die in het kader van dit protocol verschijnen. De volledige kosten hiervoor worden gedragen door de twee betrokken dag- en weekbladfederaties, zodat deze advertenties buiten het bestek van de vraag van de Vlaams volksvertegenwoordiger vallen.

Verder werden de volgende projecten gerealiseerd.

1. Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn

Voor de deelname aan het European Social Forum (Brussel, Congressenpaleis – 25 tot 28 maart 1996) werd door de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn een stand georganiseerd met foto's en brochures.

Kostprijs op Programma 41.1 – Basisallocatie 12.24 (begroting 1996) :

- lay-out en aanmaak van didactische panelen 97.559 fr.
- inrichten stand 98.978 fr.

Voor de inrichting van deze stand werd een beroep gedaan op BIZ BIS, Azalealaan 31 in 2920 Kalmthout. Gelet op de tijdsdruk werd de opdracht gegeven op basis van de voor ons bekende expertise en betrouwbaarheid.

Afdeling Welzijnsbevordering

Minderhedenbeleid

1. Gelijk Geaard

Deze campagne liep in november 1995. Gedurende twee weken werd er een beurs en tentoonstelling gehouden in verband met multicultureel samenleven en het migrantenbeleid van de Vlaamse Gemeenschap.

- Voor de totale organisatie van de beurs, uitwerken concept, decorontwerp, algemene coördinatie, opstellen stands, vervoersonkosten, levering tafels en stoelen, enzovoort, werd 563.710 frank betaald.
- Voor de lay-out en de pre-press van het drukwerk (inclusief de brochure "Gelijk Geaard") werd 95.000 frank betaald.
- Het leveren en drukken van het echte promotiemateriaal (affiches, folders, logo's op bromure) bedroeg 241.580 frank.

Deze opdracht werd toegewezen aan productiehuis Impressant, Kleine Were 276 in 9000 Gent, na een beperkte offerteaanvraag.

Het uitvoeren van het drukwerk van de brochure "Gelijk Gaard" (een bevattelijke brochure met een overzicht en uitleg over alle deelnemende administraties en organisaties) bedroeg 94.840 frank, BTW exclusief. Dit is 144.282

frank BTW inclusief. Deze opdracht werd na een beperkte offerteaanvraag toegewezen aan drukkerij Beukeleirs, Sterrenstraat 52 in 2500 Lier.

2. Het vrijblijvende voorbij

Realisatie van brochure "Het vrijblijvende voorbij" (Vlaams beleid naar etnisch-culturele minderheden) : Nederlandse, Franse en Engelse versie.

In de brief van 22 oktober 1996 vroeg de Interdepartementale Commissie Migranten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de medewerking van de afdeling Communicatie en Ontvangst voor de realisatie van een brochure met als thema het Vlaams beleid naar etnisch-culturele minderheden.

In november 1996 schreef de afdeling zes copywriters aan om van het beschikbare basismateriaal een lot leesbare tekst te maken. De opdracht voor het herschrijven werd toevertrouwd aan mevrouw Annemie Dewaele uit Kessel-Lo, voor een bedrag van 84.700 frank.

De lay-out van de brochure werd in februari 1997 uitgewerkt door de grafische cel van de afdeling Communicatie en Ontvangst.

De definitieve Nederlandse versie van de tekst werd via de afdeling Kanselarij van het ministerie ter vertaling uitbesteed aan het vertaalbureau BD Consult bvba uit Overijse, voor het bedrag van 250.949 frank (BTW inclusief).

Op 6 maart 1997 schreef de afdeling Communicatie en Ontvangst vijf drukkers aan, met de vraag een prijs op te geven voor de drie taalversies van de brochure, waarbij werd uitgegaan van een oplage van 5.000 exemplaren per taalversie.

Uit de ingediende voorstellen kwam drukkerij Buroform uit Mechelen als goedkoopste naar voor. De drie versies van de brochure konden er worden gedrukt voor de prijs van 868.509 frank (BTW inclusief). Na het toekennen van de opdracht aan de drukker (brief van 14 maart 1997) en nadat de definitieve lay-out reeds aan de drukker was bezorgd, bleek de opdrachtgever uiteindelijk te opteren voor een oplage van slechts 1.000 exemplaren van de Engelse en Franse versie van de brochure.

Een prijsherberekening van drukkerij Buroform na deze oplagedaling bracht de totaalprijs op 740.134 frank (BTW inclusief).

De Nederlandse versie werd midden april geleverd.

De Engelse en Franse versie zijn momenteel in druk. De levering wordt verwacht tegen medio mei.

Totaaloverzicht kosten (incl. BTW)

copywriting :	84.700 fr.
vertaling :	250.949 fr.
drukken :	740.134 fr.
totaal :	1.075.783 fr.

2. Administratie Cultuur

Afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken

In 1995 publiciteitscampagne rond "De Week van de Volksontwikkeling" (creatie logo, slogan en affiche).

Kostprijs : 119.295 frank.

Opdracht op 13 mei 1995 aan Trema NV, Vergo-teplein 20 in 1040 Brussel.

Toewijzing onderhands na aanvraag van zes prijsoffertes.

Afdeling Beeldende Kunst en Musea

Met het oog op het ontwikkelen van een dynamiek in de museumsector is het noodzakelijk een actief promotiebeleid ten gunste van de museumsector te voeren.

In het licht hiervan werd een beperkte offerte-aanvraag voor een museumcampagne gevraagd aan zeven bureaus. Na de vergelijking van de vier ingestuurde voorstellen werd de opdracht toegewezen aan Sylvester Productions.

In overleg met het kabinet en de administratie wordt nu de campagne verder concreet uitgewerkt :

- promotie van de "Museumgids van Oostende tot Maaseik" ;
- uitwerking en promotie van "Museumbrochure voor Jongeren".

De definitieve kostprijs wordt nog uitgewerkt.

Afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken

Voor de promotie van de nieuwe spelling via de openbare bibliotheken werd een video gerealiseerd. Op basis van de vergelijking van de voorstellen na een beperkte offerte-aanvraag aan vijf

bureaus werd de opdracht toegewezen aan Kladaradatsch. De totale kostprijs bedroeg 990.379 frank (BTW inbegrepen).

De **Vlaamse Openbare Instellingen** Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en Kind en Gezin lieten weten geen publiciteitsfirma's te hebben ingeschakeld.

In uitvoering van het Vlaamse regeerakkoord (slechte fysieke conditie van de jeugd) werd door het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie, **Bloso** in 1995 en 1996 de jeugdsportcampagne "Als het kriebelt moet je sporten" voortgezet.

Deze sportpromotionele campagne werd opgestart in 1993 en werd einde '96 afgesloten.

In de Bloso-begroting werden voor deze campagne volgende bedragen ingeschreven : 17,8 miljoen in 1995 en 12,4 miljoen in 1996.

Deze middelen werden besteed aan onder andere mediacampagne (productie en ruimte voor een radio en TV-spot), advertenties, de organisatiekosten van evenementen en de ondersteuning van de partners in de campagne (federaties, gemeentelijke sportdiensten, ...).

Voor deze campagne werd een beroep gedaan op het reclame-adviesbureau Leo Burnett.

Voor de aanwijzing van het reclame-adviesbureau werd volgende procedure gevolgd.

1. De raad van bestuur van het Bloso besliste in april 1992 om de toewijzing van de Jeugd-sportcampagne aan een reclame-adviesbureau in twee fasen te laten verlopen.
2. In de eerste fase werden daartoe vijftien reclame-adviesbureaus aangeschreven voor deelname aan de voor de campagne uitgeschreven prijsoffertewedstrijd.
3. Van de negen deelnemende reclame-adviesbureaus, werden vier reclame-adviesbureaus behouden voor de tweede selectieproef.
4. De vier geselecteerde bureaus werden nadien uitgenodigd voor een omstandige briefing omtrent de richtlijnen en de inhoud van de tweede en definitieve selectieproef (2de fase).
5. Deze algemene richtlijnen en voorwaarden van het bestek met het oog op het opmaken van de definitieve prijsoffertes werden

nadien schriftelijk bevestigd aan de vier geselecteerde reclame-adviesbureaus.

De voorstellen van de vier reclame-adviesbureaus werden ter beslissing voorgelegd aan de raad van bestuur van Bloso. De definitieve aanwijzing van het reclame-adviesbureau werd beslist door de raad van bestuur.

Vraag nr. 164
van 28 maart 1997
van de heer FELIX STRACKX

Jeugdraad Vlaamse Gemeenschap – Uitbreiding zetelaantal

Op 8 mei 1996 keurde de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap op vraag van het Forum voor Pluralistisch Jeugdwerk een uitbreiding van het zetelaantal van 25 naar 27 goed.

Is de minister op deze vraag van de Jeugdraad ingegaan en werden de twee bijkomende zetels ondertussen reeds ingevuld ?

Antwoord

Op 8 mei 1996 bracht de Jeugdraad een advies uit waarin werd gevraagd het aantal leden vanaf september 1996, voor het resterend gedeelte van de mandaatsperiode, uit te breiden tot 27. Geadviseerd werd de twee nieuwe leden te benoemen op voordracht van het coördinatieorganisme van jeugdorganisaties die zich niet bekennen tot een strekking (meer bepaald Forum voor Pluralistisch Jeugdwerk).

Ik ben op dit advies niet ingegaan. Bijgevolg werden de twee gevraagde bijkomende zetels niet ingevuld.

Vraag nr. 165
van 28 maart 1997
van de heer JAAK GABRIELS

OCMW-gesco's – Benoeming

Zie :

Vlaams minister voor Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 238
 van 28 maart 1997
 van de heer Jaak Gabriels
 Blz. 1376

Gecoördineerd antwoord

De objectivering van de aanwervingen van personeel in de lokale besturen is een van de krachtlijnen die in de omzendbrief van 14 juli 1993 expliciet werden bepaald. Deze krachtlijn werd als één van de pijlers van een objectief en efficiënt personeelsbeleid naar voren geschoven en geconcretiseerd in verschillende verplichtingen, waaronder de verplichting van aanwervingsexamens, de duidelijke aanwervingsvoorwaarden op basis van een vooraf uitgewerkte functiebeschrijving en de vereisten van objectieve samenstelling van de examenjury.

Dat ook voor de aanwerving voor onbepaalde tijd van gesubsidieerde contractuelen een aanwervingsexamen wordt georganiseerd, volgt dan ook diezelfde logica.

Wanneer in een lokaal bestuur examens worden georganiseerd voor de aanwerving van statutair personeel, kunnen de personeelsleden die als gesco reeds in dienst zijn uiteraard ook aan dit examen deelnemen wanneer zij aan de aanwervingsvoorwaarden voldoen.

Bij de uiteindelijke beslissing van aanwerving moet de raad voor maatschappelijk welzijn de verschillende geslaagde kandidaten op een objectieve wijze vergelijken op basis van de examenuitslag en bij niet-vergelijkende aanwervingsexamens ook op basis van de titels en verdiensten.

Wanneer een gesubsidieerde contractueel met een examen in dienst is genomen en er daarna een statutaire betrekking vrijkomt waarvoor aanwerving met eenzelfde examenprogramma en onder dezelfde aanwervingsvoorwaarden zou gebeuren, kan de gesubsidieerde contractueel van het examen worden vrijgesteld.

Het principe van de gelijke toegang tot het openbaar ambt (artikel 10 van de Grondwet) maakt echter dat aanwervingsexamens vrij toegankelijk moeten zijn voor alle personen die aan de gestelde aanwervingsvoorwaarden voor de functie in kwestie voldoen.

De beslissingen van aanwerving van personeelsleden in OCMW's zijn onderworpen aan de procedure van het algemeen toezicht. Dat wil zeggen dat raadsbeslissingen terzake door de gouverneur kunnen worden geschorst en door de minister (en voor gemeenten met minder dan twintigduizend inwoners de gouverneur) kunnen worden vernietigd.

Vraag nr. 177
van 22 april 1997
van de heer MARINO KEULEN

Kunstenaarsstatuut – Stand van zaken

Na meer dan 25 jaar discussie en mislukte pogingen om een statuut van de kunstenaar te concipiëren, bestaat de wil om in de context van de huidige maatschappij een aangepast kunstenaarsstatuut uit te werken. Hoewel het uitwerken van dit statuut tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort, leunt de problematiek van het kunstenaarsstatuut nauw aan bij de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Cultuur.

1. Heeft de minister bij de bevoegde federale minister op het interministerieel overleg reeds aangedrongen om maatregelen te nemen opdat werk zou worden gemaakt van het concipiëren van een kunstenaarsstatuut ?
2. Hoever staat het met de werkzaamheden inzake het uitwerken van een kunstenaarsstatuut in de Kamer van Volksvertegenwoordigers ?
3. Wanneer zal een statuut van de kunstenaar voorhanden zijn ?
4. Wat zijn de krachtlijnen van het kunstenaarsstatuut ?
5. Welke maatregelen heeft de minister genomen opdat snel een statuut van de kunstenaar voorhanden zou zijn ?

Antwoord

1. Ik verwijs naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 46 van 4 december 1995 aan de heer Michiel Vandebussche, waarin ik de toenmalige stand van zaken gaf met betrekking tot het statuut van de kunstenaar (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 11 december 1995, blz. 194 – red.*).
2. Aangezien in het federale parlement, en meer bepaald in de Commissie voor Sociale Zaken, initiatieven lopende zijn met betrekking tot het statuut van de kunstenaar, was er geen reden om officieel aan te dringen bij de bevoegde federale minister om werk te maken van een statuut voor de kunstenaar. Ik wil immers de reeds genomen parlementaire initiatieven niet doorkruisen.

3. Voor een precieze stand van zaken van de werkzaamheden, moet ik verwijzen naar de Kamer van Volksvertegenwoordigers, die de meest actuele stand kan meedelen. Voor de timing van de werkzaamheden en de krachtlijnen van het statuut verwijs ik eveneens naar de Kamer van Volksvertegenwoordigers voor de meest actuele stand van zaken.
4. Het uitwerken van het statuut en de nodige wetgevende initiatieven voor de realisatie ervan, behoren tot de bevoegdheid van het federale parlement. Mijn kabinet was betrokken bij enige informatieve vergaderingen, op initiatief van leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, en is steeds bereid om waar mogelijk aan het uitwerken van het statuut voor de kunstenaars mee te werken.
 Vermoedelijk zijn als gevolg van andere dringende agendapunten in het federale parlement de besprekingen over dit punt verdaagd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
 BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
 WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 123
van 13 maart 1997
van de heer JACKY MAES

Vlaamse Leader II-projecten – Stand van zaken

Leader II is een Europees steunprogramma voor de ontwikkeling van agrarische streken. Leader II loopt nog tot 1999 en is goed voor een bedrag van 56,5 miljoen Belgische frank. De erkende programma's draaien vooral rond ecologisch beheer van het platteland, afvalbeheer, bescherming van ecosystemen en ecotoerisme. Ook alternatieve en organische landbouwprojecten komen in aanmerking.

In Vlaanderen komen de doelstellingen-5b-gebieden (Westhoek en Meetjesland) in aanmerking voor financiële steun van het Leader II-programma. Maar ook typische landbouwgemeenten zoals Alveringem en Vleteren zouden bij erkenning bijzondere steun kunnen genieten.

Nu blijkt dat van de 101 programma's alleen nog de 2 Vlaamse programma's niet werden goedgekeurd en dat de onderhandelingen tussen het Vlaams Gewest en directoraat-generaal DG VI (Landbouw) totaal geblokkeerd zitten. Grootste oorzaken van de blokkering zouden de tijdrovende manier van onderhandelen en de onaanvaardbare inhoud van het programma (concentratiebeginsel en bottum-up aanpak worden niet gevolgd) zijn. Er is nog tijd tot 1997 om de programma's alsnog te laten goedkeuren, zonder de Europese financiering mis te lopen. Het schoentje wringt wellicht bij de cofinanciering door het Vlaams Gewest. Het mislopen van dit steunprogramma zou de ontwikkeling van een aantal nieuwe projecten in de Westhoek in de kiem smoren. Voor de gemeenten Alveringem en Vleteren zou het betekenen dat zij voor de tweede maal op rij elke vorm van communautaire steun aan hun neus zien voorbijgaan.

1. Is het juist dat alleen de twee Vlaamse Leader II-projecten nog wachten op goedkeuring ?
2. Wat zijn de oorzaken voor het uitblijven van erkenning vanwege de Europese Commissie (EC) voor het Vlaams Leader II-programma ?
3. Wanneer wordt een beslissing verwacht ?

Antwoord

Leader II is een communautair initiatief van de Europese Commissie ter bevordering van de plattelandsactoren in de plattelandsgebieden 5b. Enkel op basis van een 5b-statuut kunnen agrarische gebieden worden opgenomen binnen Leader II. In Vlaanderen hebben het Meetjesland en de Westhoek het 5b-statuut.

In tegenstelling tot de 5b-programmatie dient de Leader II-programmatie alsook de uitvoering te vertrekken van de plaatselijke actoren, dit noemt men de bottum-up-methodiek.

Inzake doelstellingen is Leader-II niet beperkt tot ecologische projecten op het platteland, maar dient het accent ruimer gelegd te worden op innovatieve projecten van lokale initiatiefnemers voor de sociaal-economische ontwikkeling van het platteland. Ook de voorbeeldfunctie, de uitwisseling, netwerkvorming en transitionele samenwerking worden als doelstelling vooropgesteld.

Op basis van deze doelstellingen werd in overleg met de doelgroepen uit de twee regio's een operationeel programma opgemaakt voor de Westhoek en het Meetjesland. Dit werd ingediend door de Vlaamse regering vooraleer het 5b-programma voor beide gebieden door de EC werd goedgekeurd, namelijk in april 1995.

De EC is pas in 1996 begonnen met het onderzoeken van de Vlaamse voorstellen.

De initiële Vlaamse voorstellen werden pas in een tweede fase door de EC verwerkt, daar de EC de behandeling ervan heeft gecontingenteerd in groepen van landen/lidstaten.

Op basis van haar opmerkingen werd een aangepast voorstel voorgelegd in oktober 1996. In december 1996 werden aanvullende opmerkingen geformuleerd door de EC, die als volgt kunnen worden samengevat.

1. Het gebied dat voor Leader II in aanmerking komt, mag slechts een beperkt aantal inwoners hebben : dit had tot gevolg dat per gemeente enkel de meest agrarische dorpen konden behouden worden. De EC vroeg hierbij een precieze omschrijving en afbakening.
2. De lokale sociaal-economische projecten dienden meer te vertrekken van de plaatselijke actoren. Dit vroeg een meer diepgaande omschrijving op basis van verder overleg in de regio's.
3. De opgebouwde streekontwikkeling in beide regio's, praktijkonderzoek en begeleiding vanuit de agrarische economie en sociologie geven aan dat de lokale/regionale ontwikkeling van plattelandsgebieden sterk wordt bepaald door de leefbaarheid van de dorpskernen. Hierdoor werden ook projecten ter ondersteuning van de aanwezigheid van publieke voorzieningen en samenwerking tussen de verschillende lokale besturen voorgesteld.

Dit werd verwerkt in een aangepast document dat begin maart jongstleden werd verstuurd aan de EC.

Momenteel onderzoekt de EC het aangepast operationeel programma. De ultieme consultatie binnen de verschillende directoraten-generaal van de EC is bezig.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 147
van 27 januari 1997
van de heer ANDRE VAN NIEUWKERKE

Kleiputten van Heist – Onteigeningsbeleid

Het vochtige weide- en rietmoerasgebied De Kleiputten van Heist in Knokke-Heist, is vermaard als rust- en broedgebied voor heel wat weide- en watervogels. Het is dan ook heel terecht dat de minister het gedeelte van het gebied dat te koop werd gesteld door Toerisme Vlaanderen, besliste te onteigenen voor de oprichting van een staatsnatuurreservaat. Niettemin rijst rond de bewaking en het beheer van dat gebied nog het volgend probleem.

Op het particulier gedeelte van De Kleiputten van Heist, gelegen ten zuiden van de Isabellavaart en natuurwetenschappelijk evenwaardig aan het deelgebied dat wordt onteigend, wordt momenteel intensief gejaagd. Deze activiteit verstoort ernstig de rust van het hele natuurgebied, dus ook van het gedeelte dat staatsnatuurreservaat gaat worden.

Door onteigening van dat gedeelte zou een groot aaneengesloten natuurreservaat ontstaan, wat een oplossing biedt voor de voortdurende rustverstoring door onder meer de jacht in dat waardevol weide- en watervogelgebied.

Waarom werd het betrokken gebied niet in zijn geheel onteigend ?

Antwoord

De met het beheer van de Kleiputten van Heist belaste administratie, namelijk de afdeling Natuur van Aminor (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), bevestigt mij dat er op het particulier gebleven gedeelte van dit natuurgebied inderdaad wordt gejaagd op watervogels en dat de gewerschoten ook in het gewestelijk domein foudragerende en rustende water- en weidevogels veelvuldig opjagen.

Om een voldoende uitgestrekt rustgebied te verzekeren van doortrekkende en overwinterende vogels en om een voor de optimalisatie van de botanische waarden eveneens geschikt beheer van de vochtige reliëfrijke weiden te kunnen verzekeren, kan de verwerving van de aan het huidige domein van het Vlaams Gewest grenzende perce-

len worden overwogen. Totnogtoe werd reeds beslist het perceel dat eigendom was van Toerisme Vlaanderen te onteigenen.

Voor de verwerving van de overige percelen werden reeds de gegevens inzake het administratieve onderzoek van een eventuele aankoop in der minne opgevraagd. Deze gegevens zullen ons toelaten een globaal aankoopbeleid in dit gebied uit te stippelen.

Vraag nr. 184
van 13 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Afval – Stortplaatsen

Bepaalde afvalstoffen zoals industrieel afval, slib, ... mogen niet meer op storten voor huishoudelijk afval. Voor die afvalstoffen bestaan er uiteraard bijzondere stortplaatsen. Zoals dit ook voor het huishoudelijk afval het geval is, kan worden vermoed dat de capaciteit van de stortplaatsen voor industrieel en ander gelijkaardig afval in de tijd beperkt zal zijn.

1. Hoeveel stortplaatsen voor huishoudelijk en voor ander afval (van de industrie en andere sectoren) telt het Vlaamse landsgedeelte tegenwoordig ? Waar bevinden zich deze diverse stortplaatsen ? Wat is momenteel hun geraamde capaciteit ?
2. Werd of wordt de bevolking vooraf geraadpleegd over de vestiging van de stortplaatsen ?
3. Zijn er reeds reservestortplaatsen bepaald en zo ja, waar bevinden die zich ?
4. Werden er reeds maatregelen genomen voor de recyclage van het niet-huishoudelijk afval ? Werden er reeds prognoses opgesteld wat de evolutie van het niet huishoudelijk afval (dus industrieel afval, slibstortingen, afbraakmateriaal) betreft ?
5. Werden reeds stortvergunningen toegekend in Vlaanderen voor sloopafval uit het Brussels hoofdstedelijk gebied ?

Antwoord

1. In het Vlaamse gewest zijn op dit ogenblik vergunde stortplaatsen van categorie 1 in Antwerpen, Beveren (nog niet in exploitatie), Gent, Houthalen-Helchteren, Zonnebeke en Zwevegem. De totale vergunde restcapaciteit van deze stortplaatsen wordt geraamd op 6.600.000 m³.

Daarnaast zijn er 15 vergunde stortplaatsen met een totale vergunde restcapaciteit (situatie augustus 1996) van ongeveer 7,7 miljoen ton. Deze stortplaatsen zijn gelegen in Antwerpen, Brecht, Dendermonde, Houthalen, Huldenberg, Lendeledede, Lier, Maaseik, Meerhout, Ninove, Olen, Roeselare (2), Sint-Lievens-Houtem en Zwevegem.

2. In de Vlarem-reglementering is vermeld dat voor iedere vergunningsaanvraag voor een stortplaats een openbaar onderzoek wordt georganiseerd.
3. In het ontwerp-Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001 werd als principe gesteld dat tijdens de planperiode geen stortplaatsen van categorie 2 op nieuwe locaties worden ontwikkeld. De benodigde stortcapaciteit moet worden gerealiseerd op de bestaande locaties.
4. De maatregelen die de recyclage van bedrijfsafvalstoffen bevorderen, kunnen als volgt worden samengevat.
 - De milieuheffingen voor het storten van bedrijfsafvalstoffen werden verhoogd. Voor recyclageresidu's werd een verlaagd heffingstarief ingevoerd. Dit betekent dat de industrie haar afvalstoffen aan de bron dient te voorkomen en/of te scheiden met het oog op recyclage. De kostenverhoging draagt ertoe bij dat de te storten hoeveelheid bedrijfsafvalstoffen daalt. Als instrument werkt ze dus regulerend.
 - Via sensibilisering worden de bedrijven betrokken bij het opzet om afvalstoffen te voorkomen of maximaal te laten recupereren. Het Presti-programma is twee jaar operationeel en richt zich tot de KMO. Na een eerste fase "onderzoek en ontwikkeling" start de tweede fase "verspreiding". Hierbij organiseren de deelnemende federaties studie- en informatiedagen, opleidingen, werkgroepen en dergelijke voor de verspreiding in hun sector van de ontwikkelde aanpak m.b.t. de voorgestelde oplossingen en van de handleiding.
 - Anderzijds is het de bedoeling om voor een aantal specifieke afvalstromen een aanvaardingsplicht op te leggen. Daartoe lopen besprekingen met de betrokken sectoren.

- Tevens onderzoekt het VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) in het Kenniscentrum van de Beste Beschikbare Technologie de meest hygiënische technieken inzake afvalpreventie en -verwerking. Deze kennis staat ter beschikking van het bedrijfsleven en zal door de overheid worden aangewend bij de adviesverlening van de milieuvergunningsaanvragen in het kader van het Vlarem.

Op deze wijze worden niet alleen maatregelen genomen inzake recyclage van bedrijfsafvalstoffen, doch tracht men eveneens die afvalstromen maximaal te beperken en/of te voorkomen.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) heeft op heden geen prognose over de evolutie van de bedrijfsafvalstoffen opgesteld. Wel stelt men via de meldingsplicht vast dat tijdens de voorbije jaren de hoeveelheid gestorte bedrijfsafvalstoffen een dalende tendens vertoont.

Daarnaast werkt de OVAM momenteel aan een ontwerpplan organische afvalstoffen, waarbij de evolutie van de organische bedrijfsafvalstoffen wordt nagegaan.

5. Voor het storten van sloopafval afkomstig van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op een vergunde categorie 3-stortplaats in Vlaanderen is geen specifieke toelating noodzakelijk.

**Vraag nr. 199
van 4 maart 1997
van de heer JOS DE MEYER**

Ecologische impulsgebieden – Aankoopbeleid

In 1993 werden vijf ecologische impulsgebieden afgebakend. Deze gebieden zijn sinds 1993 operationeel.

1. Kan de minister mij, per ecologisch impulsgebied, mededelen hoeveel hectaren grond rechtstreeks zijn aangekocht of via onteigeningen zijn verworven door de overheid ?

Hoeveel hectaren grond zijn door natuurverenigingen verworven (hoeveel met en hoeveel zonder subsidies) ?

Voor hoeveel hectaren grond loopt er nog een aankoop- of onteigeningsprocedure ?

2. Kan de minister mij eveneens een gedetailleerd overzicht van de kostprijs per ecologisch impulsgebied bezorgen van de aankopen, de onteigeningen en de mogelijke subsidiëring van grondverwervingen door natuurverenigingen ?
3. Hoeveel hectaren van de verworven gronden door overheid en natuurverenigingen, zijn gelegen in natuurgebied, bosgebied, de verschillende agrarische gebieden (valleigebied, agrarisch gebied met ecologische waarde, landschappelijk waardevol agrarisch gebied...), of andere gebieden, en dit voor de verschillende impulsgebieden ?

Antwoord

I. Ecologisch impulsgebied Zwarte Beek

1. Oppervlakte

a) Gronden aangekocht door het Vlaams Gewest

- Gorenbroek in Zelem 3 ha 08 a 56 ca
- Helderbeek in Koersel en Heusden-Zolder 24 ha 99 a 0 ca

Totaal 28 ha 07 a 56 ca

b) Gronden aangekocht door natuurverenigingen (VZW Natuurreservaten)

199 ha 63 a 56 ca

c) Lopende aankoopprocedure

- voor het Vlaams Gewest : 64 ha 42 a 78 ca
- voor de natuurverenigingen : geen gegevens beschikbaar.

2. Kostprijs

- a) Kostprijs voor het Vlaams Gewest 8.060.000 fr.
- b) Subsidies aan de natuurverenigingen 37.800.000 fr.

3. Ligging

- a) Gronden aangekocht door het Vlaams Gewest : natuurgebied (Vogelrichtlijngebied).
- b) Gronden gekocht door natuurverenigingen ; geen oppervlakten beschikbaar ; de percelen

buiten natuurgebied waren reeds geruime tijd niet meer in gebruik door de landbouw.

Bovenstrooms gebied : natuurgebied en enkele percelen ecologisch waardevol agrarisch gebied.

Benedenstrooms gebied : natuurgebied en ecologisch waardevol agrarisch gebied en enkele percelen landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

II. Ecologisch impulsgebied Demer en Dijle

1. Oppervlakte

a) Gronden aangekocht door het Vlaams Gewest

- Dijlevallei 14 ha 94 a 25 ca
- Demervallei 10 ha 22 a 44 ca

Totaal 25 ha 16 a en 69 ca

b) Gronden aangekocht door natuurverenigingen sedert 1993 (VZW Natuurreservaten)

- Doode Bemden 18 ha 60 a 05 ca
- Demerbroeken 34 ha 10 a 59 ca
- Vorsdonk 19 ha 20 a 88 ca
- Wijmaalbroek 63 a 50 ca

Totaal 72 ha 55 a 02 ca

c) Lopende aankoopprocedure

- voor het Vlaams Gewest : 78 ha 06 a 34 ca
- voor de natuurverenigingen : geen gegevens beschikbaar.

2. Kostprijs

- a) Kostprijs voor het Vlaams Gewest : 8.823.000 frank.
- b) Subsidies aan de natuurverenigingen : geen gegevens beschikbaar.

3. Ligging

a) Gronden aangekocht door het Vlaams Gewest

- Dijlevallei in natuurgebied : 13 ha 69 a 12 ca
- in landschappelijk waardevol gebied : 1 ha 25 a 13 ca

Demervallei
in natuurreservaatgebied : 10 ha 22 a 44 ca.

- b) Gronden gekocht door natuurverenigingen :
geen gegevens beschikbaar.

III. Ecologisch impulsgebied Schelde, Dender en Durme

1. Oppervlakte

- a) Gronden aangekocht of onteigend door het Vlaams Gewest

aangekocht	21 ha 67 a 00 ca
onteigend	4 ha 00 a 00 ca

Totaal 25 ha 67 a 00 ca

- b) Gronden aangekocht door natuurverenigingen

VZW De Wielewaal	13 ha 24 a 48 ca
VZW Natuurreservaten	17 ha 89 a 87 ca
KBVBV	geen gegevens beschikbaar
VZW Durme	geen gegevens beschikbaar

Voorlopig totaal 31 ha 14 a 35 ca

- c) Lopende aankoop- of onteigeningsprocedure

– voor het Vlaams Gewest	
aankoop	34 ha 82 a 84 ca
onteigening	172 ha 47 a 90 ca
– voor de natuurverenigingen	
aankoop	11 ha 02 a 12 ca

2. Kostprijs

- a) Kostprijs voor het Vlaams Gewest : 3.009.000 frank (deel).

- b) Subsidies aan de natuurverenigingen : 5.981.169 frank (deel).

3. Ligging

- a) Gronden gekocht of onteigend door het Vlaams Gewest

– landschappelijk waardevol natuurgebied + Vogelrichtlijngebied : 9 ha 01 a 00 ca

– landschappelijk waardevol bosgebied + Vogelrichtlijngebied : 2 ha 03 a 00 ca

– natuurreservaatgebied + Vogelrichtlijngebied : 4 ha 00 a 00 ca

– ontginningsgebied met nabestemming gemeenschapsvoorziening en nutsvoorziening : 6 ha 80 a 00 ca

– natuurreservaatgebied : 1 ha 59 a 00 ca

– valleigebied : 1 ha 24 a 00 ca

- b) Gronden gekocht door natuurverenigingen (gegevens slechts beschikbaar voor de VZW De Wielewaal)

– landschappelijk waardevol bosgebied : 13 ha 24 a 48 ca

IV. Ecologisch impulsgebied Turnhouts Vennegebied

1. Oppervlakte

- a) Gronden aangekocht door het Vlaams Gewest 54 ha 85 a 00 ca

- b) Gronden aangekocht door natuurverenigingen

– VZW De Wielewaal 15 ha 77 a 15 ca

– VZW Natuurreservaten 33 ha 12 a 60 ca

Totaal 49 ha 89 a 65 ca

- c) Lopende aankoopprocedure

– voor het Vlaams Gewest : 15 ha 55 a 32 ca

– voor de natuurvereniging : geen gegevens beschikbaar.

2. Kostprijs

- a) Kostprijs voor het Vlaams Gewest : 35.741.600 frank.

- b) Subsidies aan de natuurverenigingen : geen gegevens beschikbaar (kostprijs voor de VZW De Wielewaal : 10.458.935 fr.).

3. Ligging

- a) Gronden gekocht door het Vlaams Gewest
- agrarisch gebied 9 ha 10 a 30 ca
 - landschappelijk waarde-
vol agrarisch gebied 5 ha 29 a 47 ca
 - natuurgebied 15 ha 83 a 22 ca
 - natuurreservaatgebied 24 ha 62 a 01 ca
- b) Gronden gekocht door natuurverenigingen (gegevens slechts beschikbaar voor de VZW De Wielewaal)
- landschappelijk waar-
devol agrarisch gebied 10 ha 64 a 84 ca
 - natuurreservaatgebied 6 ha 12 a 31 ca

Voor de VZW Natuurreservaten liggen de aangekochte gronden in ecologisch waarde-
vol agrarisch gebied, natuurgebied en natuurreservaatgebied.

V. *Ecologisch impulsgebied IJzervallei*

1. Oppervlakte

- a) Gronden aangekocht door het Vlaams Gewest : 39 ha 12 a 66 ca
- b) Gronden aangekocht door de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) : ongeveer 25 ha 00 a 00 ca
- c) Gronden aangekocht door de natuurverenigingen (VZW Natuurreservaten) : 41 ha 83 a 32 ca
- d) Lopende aankoopprocedure
- voor het Vlaams Gewest : 10 ha 93 a 03 ca
 - voor de natuurverenigingen : geen gegevens beschikbaar.

2. Kostprijs

- a) Kostprijs voor het Vlaams Gewest 16.338.250 fr.
- b) Subsidies aan de natuurverenigingen : geen gegevens beschikbaar.

3. Ligging

- a) Gronden gekocht door het Vlaams Gewest en de natuurverenigingen (alle gronden, inbegrepen die waarvoor de aankoopprocedure nog loopt)
- valleigebied 68 ha 03 a 79 ca
 - landschappelijk waar-
devol agrarisch gebied 17 ha 78 a 84 ca
 - natuurgebied 4 ha 83 a 48 ca
 - natuurreservaatgebied 1 ha 22 a 90 ca

Alle gronden op 1 perceel na liggen in het Vogelrichtlijngebied en het grootste gedeelte der gronden eveneens in het Ramsar-gebied. Alle percelen liggen in een speciale beschermingszone voor het oppervlaktewater.

- b) Gronden gekocht door VLM : geen gegevens beschikbaar.
- c) Gronden gekocht door de natuurverenigingen : inbegrepen in 3a.

**Vraag nr. 202
van 4 maart 1997
van de heer JAN PENRIS**

Kalmthoutse Heide – Geplande brandwachtoren

In de Noord-Kempische gemeente Kalmthout werd via het gemeentebestuur vernomen dat er een nieuwe brandweertoren in de (buurt van de) Kalmthoutse Heide wordt gepland. Deze uitkijktoren zou worden opgericht middenin het BPA (bijzonder plan van aanleg) De Markgraaf. De nieuwe toren zou passen in een beter brandpreventiebeleid voor het waardevolle natuurgebied.

1. Kan de minister bevestigen dat deze toren wordt opgericht in het BPA De Markgraaf ?

Zo ja, is dit dan niet volledig in tegenspraak met de in het BPA gestelde voorwaarden (er is een bouwverbod van kracht in De Markgraaf) ?

Zo neen, waar komt hij dan wel te staan ?

2. Wanneer wordt deze toren opgericht ?

3. Worden de gemeenteraad en het gemeentebestuur van Kalmthout, de hulpdiensten en de omwonenden nog geraadpleegd m.b.t. de beslissing voor deze inplanting ?
4. Werden inzake het brandpreventiebeleid nog andere maatregelen getroffen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Gecoördineerd antwoord

1. Na de catastrofale branden in de Kempen in 1996 werd in het kader van een betere brandpreventie gezocht hoe de alarmfase objectief zou kunnen worden vastgesteld.
In overleg met het KNMI (Koninklijk Nederlands Meteorologisch Instituut) werd een plaats bepaald, zo dicht mogelijk bij het staatsnatuurreservaat van de Kalmthoutse Heide, om een meetstation met de daartoe bestemde meetapparatuur op te richten.

Aangezien de als meest ideaal vooropgestelde locatie, met name in het BPA De Markgraaf, niet mogelijk is wegens de voorschriften van dit BPA, wordt nu gezocht naar een goede vestigingsplaats op een van de militaire domeinen in de omgeving.
2. Er is nog niet bepaald wanneer de wachttoren wordt opgericht.
3. Er is permanent contact inzake de brandpreventie met alle autoriteiten. Op 28 februari 1997 had aldus nog een breed en grensoverschrijdend overleg plaats tussen alle hulpdiensten en de private eigenaars of beheerders van terreinen en met de overheid, in het kader van het op te richten grenspark De Zoom-De Kalmthoutse Heide.
4. Inzake brandpreventiebeleid en de eigenlijke brandbestrijding werden afspraken gemaakt met de verschillende diensten. Zo worden onder meer drie bijkomende brandbestrijdingswagens, die geschikt zijn voor elk terrein, door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ingezet, aangezien het voorjaar 1997 tot op heden zeer droog is geweest en het gevaar voor een

herhaling van de branden van 1996 bijgevolg reëel is.

Vraag nr. 209 van 18 maart 1997 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Drinkwaterpanne Turnhout – Oorzaken en gevolgen

Onlangs moest een gedeelte van de stad Turnhout het gedurende een betrekkelijk lange tijd zonder drinkbaar water stellen ten gevolge van een technisch incident.

Wat waren er de oorzaken van ?

Hebben zich in het Vlaamse landsgedeelte reeds gelijkaardige incidenten voorgedaan ? Wat waren daarvan de gevolgen ? Wie draagt hiervoor de verantwoordelijkheid ? Welke maatregelen werden getroffen om een herhaling te voorkomen ?

Antwoord

De verontreiniging van het drinkwater heeft plaatsgevonden in Turnhout op dinsdag 28 januari 1997.

Deze verontreiniging werd veroorzaakt door de afvalwaterzuiveringsinstallaties van de NV Aquafin aan de Muizenvenstraat in Turnhout. Door een ongeoorloofde tijdelijke verbinding tussen het intern drinkwaternet en de persleiding van een pomp, werd slibwater in het Pidpa-leidingnet (Provinciaal Instituut voor Drinkwatervoorziening van de Provincie Antwerpen) gepompt.

Zoals blijkt uit stalen genomen in het net, werd hierdoor zowel een chemische als een bacteriologische vervuiling veroorzaakt.

Aan alle afnemers werden rode kaarten bezorgd met de vermelding dat het leidingwater tijdelijk ondrinkbaar was en dat het, zelfs gekookt, niet geschikt was voor consumptie. De noodzakelijke werken werden onmiddellijk aangevat, zowel wat de verwittiging van de bevolking, als wat de sanering van het net betreft.

De NV Aquafin wordt volledig verantwoordelijk gesteld voor alle mogelijke schade ; ze is hiervoor verzekerd bij OMOB (Onderlinge Maatschappij der Openbare Besturen).

Een verontreiniging van dergelijke omvang gebeurt slechts heel zelden. Bij de Pidpa gebeurde de vorige massale verontreiniging in de jaren zeventig in Heist-op-den-Berg. Het betrof toen een chemische verontreiniging door een droogkuisbedrijf.

Bij alle drinkwatermaatschappijen wordt in het reglement op de binneninstallaties aandacht geschonken aan de preventie van vervuiling door externe factoren. Hiertoe worden bij grootverbruikers en gelijkgestelden regelmatig controles uitgevoerd. Na de overname van de installaties van de waterregie van Turnhout door de Pidpa in 1995, werd deze controle eveneens uitgevoerd op de installatie van de NV Aquafin in Turnhout. Hieruit bleek dat er geen terugslagklep aanwezig was. De NV Aquafin werd hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld. De terugslagklep was op het moment van het incident in bestelling en is inmiddels geplaatst zodat het incident zich niet meer kan voordoen.

Vraag nr. 211
van 18 maart 1997
van de heer GEORGES BEERDEN

Bodemsaneringsdecreet – Knelpunten voor land- en tuinbouw

Het bodemsaneringsdecreet en het Vlarebo (Vlaams Reglement op de Bodemsanering) heeft ook t.a.v. de land- en tuinbouwsector een aantal belangrijke implicaties.

Deze kunnen in 3 categorieën worden onderverdeeld.

1. De landbouwer of tuinder kan worden aangewezen als saneringsplichtige.

Als eigenaar, gebruiker van gronden en/of exploitant van Vlarem-plichtige inrichtingen kan de individuele bedrijfsleider als saneringsplichtige worden aangewezen. Teneinde aan de saneringsplicht (en -kosten) te ontsnappen, dient een moeilijke negatieve bewijsvoering te worden geleverd (bewijs van onschuldige bezitter).

Er dient met name te worden bewezen dat men de verontreiniging niet zelf heeft veroorzaakt en dat men bij het verwerven van de grond niet op de hoogte was of behoorde te zijn van de verontreiniging.

De land- en tuinbouwsector wordt, als grootste gebruiker van gronden, geconfronteerd met volgende twee knelpunten, die in feite als erfenissen van de "maatschappij" moeten worden beschouwd.

- a. De problematiek van de vroegere gemeentelijke stortterreinen.

Vele vroegere gemeentelijke storten worden momenteel als landbouwgrond geëxploiteerd. Niettegenstaande het hier historische verontreiniging betreft, kan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) de exploitant/gebruiker bij ernstige bedreiging verplichten tot sanering. Het slagen in de negatieve bewijsvoering van onschuldige bezitter is in deze gevallen niet evident, aangezien de huidige gebruikers meestal wel op de hoogte zijn van de vroegere stortactiviteiten.

Er is me reeds een geval bekend waarbij de pachter door OVAM verplicht wordt een voormalig stortterrein te saneren.

- b. De problematiek van de ruimingsspecie.

Ingevolge artikel 17 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, zijn de aangelanden van onbevaarbare waterlopen verplicht op hun gronden en eigendommen de producten van de ruiming te laten plaatsen. Deze wetsbepaling heeft tot gevolg dat bepaalde stroken grond langs waterwegen waarop door de jaren heen verontreinigde specie werd gedeponeerd, wellicht verontreinigd zijn.

Ook hier kan degene die de feitelijke controle over de grond bezit (eigenaar of gebruiker) als saneringsplichtige worden aangewezen.

Een strikte en letterlijke interpretatie van het bodemsaneringsdecreet leidt er derhalve toe dat gebruikers van grond financieel verantwoordelijk worden gemaakt voor de maatschappelijke problemen van het verleden.

2. Het bodemattest

Voor het sluiten van een overeenkomst betreffende de overdracht van gronden, moet de overdrager bij OVAM een bodemattest aanvragen waarvan de inhoud wordt opgenomen in de overdrachtsakte. Hiervoor dient per kadastraal perceel een retributie van 1.000 frank te worden betaald.

Hier rijzen momenteel volgende problemen :

- a. Het begrip "overdracht van gronden" is inzake pachtsituaties niet volledig duidelijk en wordt in de praktijk op verschillende wijze geïnterpreteerd.

Mijns inziens is een bodemattest vereist voor het sluiten van een pachtcontract met een eerste pachtperiode van meer dan 9 jaar. Voor het sluiten van een pachtcontract met een gewone duurtijd (9 jaar) en voor pachtoverdrachten zou geen bodemattest vereist mogen zijn. OVAM deelt dit standpunt niet en stelt dat voor elk pachtcontract en elke pachtoverdracht een bodemattest moet worden aangevraagd.

- b. De kostprijs van het bodemattest.

Bij verkoop van een landbouwbedrijf of bij overname waarbij lange pachten worden toegestaan, loopt de kostprijs van het bodemattest, gezien de vele kadastrale percelen, hoog op. Bijkomende kosten van 100.000 frank zijn geen uitzondering.

Voor de volledige overname van een bedrijf zou in een uitzonderingsmaatregel moeten worden voorzien op de regel "1.000 frank per kadastraal perceel". Dit kan via een aanpassing van Vlarebo (bv. door het bepalen van een maximumbedrag).

3. Sommige landbouwinrichtingen zijn risico-inrichtingen.

Een aantal landbouwinrichtingen werd door het Vlarebo als risico-inrichting gekwalificeerd (het betreft vnl. klasse 1-tuinbouwbedrijven en bepaalde opslag van stookolie). Dit heeft tot gevolg dat de exploitant op geregelde tijdstippen (bij overname en/of periodiek) op eigen kosten een oriënterend bodemonderzoek moet laten uitvoeren, waarvan de resultaten aan OVAM moeten worden meegedeeld.

Dit impliceert belangrijke financiële meerkosten (men spreekt van bedragen tussen 100.000 en 200.000 frank).

Hier is een aanpassing van Vlarebo vereist. Volgende Vlaremrubrieken zouden uit de lijst van risico-inrichtingen moeten worden geschrapt :

- rubriek 5.3.1° (opslag van biociden van 0,5 ton tot en met 2 ton) ;
- rubriek 43 (stookinstallaties van meer dan 5.000 kW) ;
- rubriek 17.3.4.2° (opslag van licht ontvlambare vloeistoffen met een inhoudsvermogen tot 30.000 l) ;

- rubriek 17.3.5.2° (opslag van ontvlambare vloeistoffen tot en met 100.000 l) ;
- rubriek 17.3.6.2° (opslag van stookolie tot en met 500.000 l) ;
- rubriek 17.3.7.2° (opslag van extra zware stookolie tot en met 5.000.000 l).

1. Zijn deze knelpunten voor land- en tuinbouw inzake het bodemsaneringsdecreet voldoende onderkend ?
2. Hoe worden ze verholpen ?

Antwoord

1. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde knelpunten voor land- en tuinbouw kunnen ook in andere sectoren als knelpunt worden ervaren. Zij zijn echter gekoppeld aan de principes van het bodemsaneringsdecreet, waarover tijdens de parlementaire behandeling ervan een ruim debat heeft plaatsgevonden. Het bodemsaneringsdecreet heeft als doel de onschuldige koper te beschermen. Het bepaalt wie de saneringsplichtige en wie de saneringsaansprakelijke is. Het leggen van de saneringsplicht op degene die de betrokken grond onder controle heeft, is trouwens ook de logische invulling van artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek (aansprakelijkheid van de bewaker van een gebrekkige zaak). Bij een historische bodemverontreiniging geldt de saneringsplicht indien er sprake is van een ernstige bedreiging van mens of milieu.

Het aangaan van een eerste pachtovereenkomst met een duurtijd van maximaal 9 jaar moet niet worden beschouwd als een overdracht van gronden zoals gedefinieerd in artikel 2, 18° van het bodemsaneringsdecreet, en is dus niet attestplichtig. Bij een verlenging (ook stilzwijgend), zodat de gecumuleerde duur van de pacht meer dan 9 jaar bedraagt, is wel een bodemattest vereist. De loutere overdracht van een pachtovereenkomst als zodanig valt niet onder de definitie van overdracht van gronden. Hierdoor is dus geen bodemattest nodig.

2. Zoals bij iedere nieuwe wetgeving is na enige tijd een evaluatie nodig. Die kan leiden tot een aantal aanpassingen.

Wat het probleem van één bodemattest per kadastraal perceel betreft, kan het voor een terrein dat als één geheel kan beschouwd worden, aangewezen zijn om een hernummering van de

eigendom te vragen aan de diensten van het kadaster.

Een herindeling van de risico-inrichtingen kan ook worden onderzocht tijdens bovenvermelde evaluatie. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat de kosten van een preventief en regelmatig oriënterend onderzoek gering zijn in verhouding tot de kosten van een eventuele sanering die zou moeten gebeuren nadat een verontreiniging voldoende tijd heeft gehad om zich te verspreiden.

Vraag nr. 212
van 18 maart 1997
van mevrouw ANNY DE MAGHT-AELBRECHT

Bodemsaneringsdecreet – Bodemattest en pacht-overeenkomst

Artikel 2, 18° van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering bepaalt wat dient te worden begrepen onder de overdracht van gronden. Deze bepaling is belangrijk, aangezien bij deze overdracht op straffe van nietigheid een bodemattest is vereist. De bepaling wordt dan letterlijk herhaald in het besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering van 5 maart 1996, en meer bepaald in artikel 1, 22°.

Blijkbaar bestaat er in die optiek een onduidelijkheid wat de gewone pachtovereenkomst betreft. Alhoewel deze overeenkomst niet opgenomen is in de opsomming van overdrachten en huren die vervat is in het eerste en tweede streepje van bovenvermeld artikel, wordt er door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) geen eenduidig antwoord gegeven op de vraag of een gewone pachtovereenkomst ook moet worden beschouwd als een overdracht van grond in de zin van het bodemsaneringsdecreet .

1. Is de pachtovereenkomst vervat in de definitie van "overdracht van gronden" zoals vastgelegd in het decreet van 22 februari 1995 en meer bepaald in art. 2, 18°, en is bij het aangaan of beëindigen van deze overeenkomst een bodemattest vereist ?
2. Zo ja, is dit bodemattest eveneens vereist bij de stilzwijgende verlenging van de pachtovereenkomst ?

Antwoord

1. Artikel 2, 18° van het decreet betreffende de bodemsanering bepaalt wat dient te worden begrepen onder "de overdracht van gronden".

Onder deze definitie valt onder andere "het aangaan of beëindigen van een huur-, handels-huur- of concessieovereenkomst voor een gecumuleerde duur van meer dan negen jaar".

Zoals door de OVAM steeds gesteld op talrijke informatieavonden (onder andere voor landbouwersverenigingen), is pacht een vorm van huur. Het aangaan en beëindigen van een pachtovereenkomst voor een gecumuleerde duur van meer dan negen jaar dient dan ook te worden beschouwd als een overdracht in de zin van het decreet betreffende de bodemsanering. Een bodemattest is dan ook vereist indien een overeenkomst wordt gesloten betreffende het aangaan of het beëindigen van een dergelijke pacht.

2. Indien een pachtovereenkomst gesloten wordt voor een duur van negen jaar (of minder), wordt dit niet beschouwd als een overdracht in de zin van het decreet betreffende de bodemsanering en dient dus geen bodemattest te worden aangevraagd. Indien aan het einde van de periode de pacht verlengd wordt (zij het stilzwijgend) zodat de pacht gecumuleerd langer zal duren dan negen jaar, ontstaat op dat ogenblik van verlenging een overeenkomst betreffende een pacht met een gecumuleerde duur van meer dan negen jaar. Op het ogenblik van verlenging zal de verhuurder dan ook een bodemattest dienen aan te vragen.

Indien een pachtovereenkomst gesloten wordt voor een gecumuleerde duur van meer dan negen jaar, dient op dat ogenblik een bodemattest te worden aangevraagd. Bij een latere verlenging van de pacht dient geen nieuw attest te worden aangevraagd.

Vraag nr. 230
van 27 maart 1997
van mevrouw VERA DUA

Brakelbos Oudenaarde – Beheer

Het Brakelbos is een waardevol bos in de Vlaamse Ardennen dat voor het grootste deel eigendom is

van het OCMW van Oudenaarde. Inzake het beheer zijn er nogal wat vragen te stellen, bijvoorbeeld over de onduidelijk afgebakende wandelpaden, wat veel schade aan het bos door betreding tot gevolg heeft. Nochtans zijn openbare bossen voor het publiek slechts toegankelijk op de openbare wegen en op de bestaande, niet-afgesloten wegen.

Er zouden door ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap al verschillende procesverbalen opgemaakt zijn inzake het beheer van het Brakelbos.

1. Kan de minister mij een inzicht geven in de eigenaarssituatie van dit bos (met vermelding van de oppervlakte in eigendom) ?
2. Wanneer werd er een reglement van toegankelijkheid, zoals voorgeschreven door het Bosdecreet, goedgekeurd ?

In welke mate werd hierbij het advies van de woudmeester gevolgd ?
3. Wanneer werd het beheersplan opgesteld ? In welke mate wordt dit uitgevoerd en nageleefd ?
4. Welke maatregelen zijn er door de bevoegde diensten en ambtenaren genomen inzake de naleving van het Bosdecreet en de uitvoeringsbesluiten, het reglement van toegankelijkheid en het beheersplan ?

Hoeveel keer werd er al procesverbaal opgesteld ?

Antwoord

1. Het Brakelbos is voor 53,45 ha in eigendom bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van Oudenaarde. Dit bos sluit aan bij bossen die praktisch uitsluitend gelegen zijn in het Waalse gewest (Flobecq, La Houpe).
- 2 en 3. Het OCMW van Oudenaarde is ingegaan op het verzoek van de afdeling Bos en Groen om beheersplannen op te stellen voor alle bossen in zijn bezit. Het OCMW heeft deze opdracht toevertrouwd aan een studie bureau, dat momenteel daadwerkelijk met de opmaak is gestart. Ook voor het Brakelbos zal dus weldra een beheersplan voorhanden zijn. Als onderdeel van dit bosbeheersplan wordt uiteraard een toegankelijkheidsplan voorgesteld ter goedkeuring.

4. Het toezicht zoals vermeld in het Bosdecreet, werd steeds verzekerd door interimarissen in het vacante ambtsgebied. Dit gebied is evenwel sinds 1 januari 1997 aan een definitieve titularis toegewezen, die binnenkort daar zal wonen, waardoor een efficiënter toezicht kan worden verzekerd.

Sinds het van kracht worden van het Bosdecreet werd er inzake het Brakelbos één procesverbaal opgemaakt.

Vraag nr. 232 van 27 maart 1997 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Zoniënwoud – Toezicht – Boswachtersbestand

Het Zoniënwoud is een van de belangrijkste, meest uitgestrekte natuurgebieden in Vlaanderen, van uitzonderlijke betekenis voor het zuiveren van de door een druk autoverkeer erg verontreinigde lucht boven de Brusselse agglomeratie en ook in het Vlaamse randgebied.

Bovendien vormt het Zoniënwoud een uitverkoren doel voor vele wandelaars, die er verpozing zoeken in de vrije natuur. Deze bezoekers nemen niet altijd de regels in acht die gelden bij het betreden van een dergelijke brok nog grotendeels ongeschonden natuur.

Het blijkt dat voor het toezicht op de bossen in Vlaams-Brabant die onder de bevoegdheid vallen van het Vlaams Gewest (behalve het Zoniënwoud zijn dit nog het Hallerbos in Halle en eveneens de privé-bossen) er nauwelijks nog 7 wachters ter beschikking staan. Voor het hele Vlaams Gewest zouden er nog 70 boswachters in dienst zijn, terwijl er 150 zouden moeten zijn.

Anderzijds worden door het Bosdecreet steeds meer opdrachten toevertrouwd aan de boswachters.

In het Zoniënwoud worden door de nog in dienst zijnde boswachters een hele rits overtredingen vastgesteld, gaande van het inpalmen van het bosgebied om auto's te stallen, tot het beschadigen van bomen om meer licht en zon te laten vallen op omliggende eigendommen. Vele pas geplante bomen worden zonder de minste schroom platgereden door auto's.

Wegens het belang van het bosgebied lijkt het geboden om een beter toezicht uit te oefenen op

het naleven van de reglementering bij het betreden van een dergelijk gebied.

1. Zijn er maatregelen genomen om het korps van boswachters op zijn vooropgestelde getalsterkte te brengen ?
2. Welke maatregelen werden genomen om de eerbiediging van het bosgebied door wandelaars en anderen te verzekeren ?

Antwoord

1. Ik heb aan mijn collega bevoegd voor Ambtenarenzaken op basis van een minimumbehoefteraming voorgesteld een veertigtal medewerkers voor de afdelingen Bos en Groen enerzijds en Natuur anderzijds ter beschikking te stellen, om onder meer aan de problemen in verband met het korps van de boswachters tegemoet te komen.
2. Sedert oktober 1996 bestaat een officiële toegankelijkheidskaart voor het Zoniënwoud, die samen met de andere gewesten en het Nationaal Geografisch Instituut is opgesteld en die voor alle categorieën van bosgebruikers, zoals wandelaars, fietsers en ruiters, de wegen en paden aangeeft. De signalisatie werd conform het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 betreffende de toegankelijkheid en het occasionele gebruik van de bossen aangebracht. Op de voormelde kaart zijn ook de belangrijkste gebods- en verbodsregels aangebracht.

Vanaf juni 1997 zullen op de belangrijkste toegangen en parkings van het Zoniënwoud nieuwe infoborden worden geplaatst, met alle nuttige informatie en met de voornaamste bepalingen van het toegankelijkheidsreglement van het Zoniënwoud.

Tijdens de maanden juni en augustus van 1996 werden op het grondgebied van de gemeenten Hoeilaart, St.-Genesius-Rode en Overijse alle slagbomen die het gemotoriseerd verkeer (uitgezonderd dienstverkeer) uit het bos moeten weren, vernieuwd en voorzien van een nieuw type slot, waardoor betere controle op de toegang mogelijk is. In 1997 zullen dezelfde werken gebeuren op het grondgebied van de gemeente Tervuren.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 94
van 26 februari 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

Thermische isolatie sociale woningen – Hoogrendementsdubbelglas

In de woningbouw bestaat er een systeem voor plaatsing van hoogrendementsdubbelglas. Dit is een dubbele beglazing met lage emissiviteit, samengesteld uit hoogtechnologisch glas waarop een onzichtbaar flinterdun metaallaagje is aangebracht. Dit laagje weerkaatst de warmte naar binnen, waardoor het warmteverlies meer dan 40 % lager ligt dan bij een klassieke dubbele beglazing.

Het gebruik van dit hoogrendementsdubbelglas in de sociale woningbouw zou niet alleen leiden tot een enorme energiebesparing, maar tegelijkertijd een verhoogd isolerend effect hebben. In België is het energieverbruik in de woningsector verantwoordelijk voor een kwart van de CO₂-uitstoot. Deze situatie is het logische gevolg van een zeer hoog energieverbruik, waarvan 70 % nog altijd dient voor de verwarming van woningen die vaak weinig of slecht thermisch geïsoleerd zijn.

Bovendien staat de minimale meerprijs van dit hoogrendementsdubbelglas in schril contrast met de voordelen voor de sociale woningbouw en haar bewoners in het algemeen.

1. Is het gebruik van hoogrendementsdubbelglas in sociale woningbouw verplicht, of bepaalt de bouwheer zelf of hij hiervan gebruik zal maken ?
2. Verschilt het gebruik van hoogrendementsdubbelglas in de sociale woningbouw van regio tot regio en zijn daarover cijfers ter beschikking ?
3. Zijn er maatregelen getroffen om het gebruik van hoogrendementsdubbelglas in de sociale woningbouw aan te moedigen ? Zoniet, wat is hiervoor de reden ?
4. Werd er reeds een subsidiëringsmechanisme uitgewerkt waardoor het gebruik van hoogrende-

mentsdubbelglas bij vervanging van beglazing in bestaande of te renoveren woningen wordt aangemoedigd ?

Antwoord

1, 2 en 3. Sedert het eind van de jaren '70 wordt in de sociale woningbouw vrij algemeen isolerende beglazing toegepast.

Begin de jaren '80 werd door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) een globaal isolatiepeil K 70 (NBN B62-301) opgelegd bij alle nieuwbouwwoningen, wat het gebruik van isolerende beglazing impliceert. Bij de renovatie van buitenschrijnwerk werd systematisch in dubbele beglazing voorzien.

Halverwege de jaren '90 werd het Vlaams isolatiedecreet van toepassing. Naast een globaal isolatiepeil K55 (bij nieuwbouw), worden ook eisen gesteld aan de bouwdelen (bij zowel nieuwbouw als renovatie). De U-waarde (beter bekend als de vroegere K-waarde) van vensters mag ten hoogste 3 W/m²K bedragen, met andere woorden : gebruik van enkel glas is uitgesloten.

De VHM stelt geen strengere eisen dan die welke zijn opgenomen in het isolatiedecreet.

Niettegenstaande de warmteverliezen via de ramen met de helft verminderen door enkel glas ($U = 5.8 \text{ W/m}^2\text{K}$) te vervangen door dubbel glas ($U = 2.8 \text{ W/m}^2\text{K}$), blijven vensters zwakke schakels in de thermische isolatie van een gebouw (ter vergelijking : spouwmuur $U < 0.6 \text{ W/m}^2\text{K}$, daken $U < 0.4 \text{ W/m}^2\text{K}$). Aldus werden verbeterde dubbel beglazingen ontwikkeld en gecommmercialiseerd.

In Nederland spreekt men van hoogrendementsglas (HR-glas en zelfs van HR+ en HR++). Deze term is in ons land nog niet gebruikelijk. Bij deze glassoorten wordt op één van de glasplaten een dunne warmtereflecterende laag aangebracht en wordt de droge lucht in de spouw vervangen door een beter isolerend gas zoals argon of krypton. Ook door een glasspouw van 15 mm toe te passen in plaats van 12 mm wordt een betere isolatie verkregen. In de praktijk moet ook het raamkozijn in rekening worden gebracht, waardoor volgende theoretische richtwaarden worden verkregen :

Glastype	U-waarde glas W/m ² K	U-waarde raam W/m ² K	K-peil woning	Vermindering totale warmte- verliezen t.o.v. DB
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
DG	2.8 (100 %)	2.8 (100 %)	55	0 %
HR	2.0 (71 %)	2.2 (79 %)	51	5 %
HR+	1.6 (57 %)	1.9 (68 %)	48	8 %
HR++	1.2 (43 %)	1.6 (57 %)	46	10 %

Aldus kan men stellen dat ten opzichte van vensters met dubbel glas de verliezen via het raam met circa 20 % kunnen worden verminderd bij HR-glas en tot zelfs 40 % bij HR++-glas (kolom 3).

Voor een gemiddelde sociale woning die voldoet aan de voorschriften van het isolatiedecreet, betekent dit een vermindering van de totale warmteverliezen van de woning met circa 5 % (HR-glas) tot 10 % (HR++-glas) ten opzichte van gewoon dubbel glas (kolom 5). Deze waarden zijn afhankelijk van de grootte

en de oriëntatie van de glasoppervlakten, de wijze van verwarmen en ventileren, de thermische isolatie en de afmetingen van overige bouwelementen.

Bij gelijkblijvende isolatiewaarde van de overige bouwelementen, verbetert het K-peil van de woning van K55 tot K46. In de praktijk zal meestal bij toepassing van beter isolerende beglazing de isolatiewaarde van andere bouwdelen worden verminderd en/of het raamoppervlak worden vergroot, waardoor het K-peil onveranderd blijft.

De voornaamste functies van vensters zijn enerzijds daglichttoetreding en een visuele relatie met de omgeving tot stand brengen. Anderzijds kan via de ramen zonnewarmte binnentreden. Dit laatste is positief in de winterperiode, doch negatief in het tussenseizoen en in de zomer. Oververhitting leidt tot discomfort en maakt koeling (= meer investering en bijkomend energieverbruik) of zonnewering (= meer investering) noodzakelijk.

Beter isolerend glas laat minder licht en zonne-energie door. De optimale relatie tussen U-waarde, licht- en zonnewarmtetoetreding, kan enkel aan de hand van computersimulaties worden benaderd.

HR-glas kost circa 1.000 fr/m² meer dan traditioneel dubbel glas. Deze meerkosten vertalen zich in een hogere basishuurprijs waardoor, naar de gebruiker toe, het voordeel van HR-glas verder moet worden gerelativeerd. Het kan interessanter zijn deze meerkosten aan te wenden voor verbetering van bijvoorbeeld de akoestische en/of mechanische eigenschappen van vensters, of van de energetische prestaties van andere gebouwonderdelen.

De beslissing tot toepassen van HR-glas wordt overgelaten aan de ontwerper, op basis van de eigenschappen en doelstellingen van een bepaald ontwerp.

Besluit

Vensters vervullen een complexe rol in een gebouw, waarbij aan tegenstrijdige eisen moet worden voldaan.

Niettegenstaande op het vlak van beglazingssystemen aanzienlijke verbeteringen mogelijk zijn, dient de impact ervan te worden gezien in het kader van de totale energiebalans, de kwaliteit, de woonbaarheid van een gebouw, waardoor het nut van HR-glas wordt herleid tot een fractie van het geheel.

Vanuit ecologische overwegingen is het gebruik van HR-glas aan te bevelen. Sociaal-economisch moet worden onderzocht of de hogere investering rendabel is, of beter aan andere aspecten wordt besteed.

Het ligt niet in de mogelijkheden van de VHM om deze problematiek naar de praktijk toe te evalueren, dit is een taak die andere instellingen zoals universiteiten, VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek), WTCB

(Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf) en dergelijke kunnen vervullen.

Gezien de huidige kennis en ervaring, kan de VHM het verplicht gebruik van HR-glas niet verantwoorden. De VHM staat echter volledig achter de toepassing van HR-glas voorzover dit niet ten koste van andere belangrijke aspecten gaat.

4. Er is in geen specifiek subsidiëringsmechanisme voorzien ter aanmoediging van het gebruik van hoogrendementsglas bij vervanging van beglazing in bestaande of te renoveren woningen.

Vraag nr. 103

van 19 maart 1997

van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Bevoegdheidsoverdracht organieke gemeentewetgeving – Stand van zaken (2)

In het Sint-Michielsakkoord werd overeengekomen de "organieke gemeentewetgeving" over te hevelen naar de deelstaten. In de discussienota over de verdere staats hervorming wordt terzake aangedrongen op de volledige uitvoering van de afspraken in het kader van het Sint-Michielsakkoord.

Tijdens een hoorzitting in de Commissie voor Staats hervorming en Algemene Zaken van het Vlaams Parlement benadrukte secretaris-generaal Delanghe het belang, mede gelet op de doelstelling om tot "homogene bevoegdheidspakketten" te komen, van een gezamenlijke overheveling van gemeentewet en gemeentekieswet. In de parlementaire commissie bestond daarover evenwel geen eensgezindheid, zodat de kieswet voorlopig buiten beschouwing blijft.

Wel eensgezindheid bestaat er over de overheveling, in het kader van de toewijzing van de organieke wetgeving aan de deelstaten, van de organieke regelgeving inzake de gemeentepolitie. Maar de federale overheid lijkt deze bevoegdheid niet goedschiks te willen afstaan en voert naar verluidt een tactiek van de verschroeiende aarde. Onder het mom van de bestrijding van de heersende politio-nale onvrede, zou de rijkswacht nog gauw vóór de overheveling heel wat bevoegdheden van de gemeentepolitie inpikken.

1. Is het beleid van de minister concreet gericht op de overheveling van de organieke gemeentewetgeving naar de deelstaten nog voor de volgende ronde in de staatshervorming, overeenkomstig de eerdere afspraken in het kader van het Sint-Michielsakkoord ?
2. Streeft de minister daarbij naar gezamenlijke toewijzing van gemeentewet en gemeentekieswet, gezien de verwevenheid en gelet ook op de belangrijke omzetting van de Europese richtlijn over het gemeentelijk eurokiesrecht ?
3. Heeft de minister initiatieven genomen om te beletten dat de federale regering reeds vóór de overheveling de bevoegdheid van de deelstaten inzake organieke gemeentewetgeving uitholt, onder meer m.b.t. de gemeentepolitie ?
4. Hoe wordt erop toegezien dat de rijkswacht zijn feitelijke overmacht niet aanwendt om de bevoegdheden van de gemeentepolitie in te pikken onder het mom van de interpolitiezones (IPZ) in het kader van politiesamenwerking ?
5. Kan de minister een stand van zaken geven bij de werkzaamheden van de interministeriële conferentie en bijhorende werkgroepen inzake overheveling van de organieke gemeentewetgeving en inzake kiesrecht voor vreemdelingen ?

Antwoord

- 1 en 5. Wat deze punten betreft, verwijs ik naar het gecoördineerd antwoord dat de minister-president heeft verstrekt op vraag nr. 114 van 24 februari 1997 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 18 april 1997, blz. 1155 – red.*).
2. Wat mijn bevoegdheden betreft, werd inzake de samenstelling van "homogene bevoegdheidspakketten" met het oog op de verdere staatshervorming ervoor geopteerd de gemeentekieswet samen met de gemeentewet te regionaliseren. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf reeds aangeeft, zullen over dit globaal pakket nog discussies moeten worden gevoerd.
3. In mijn beleidsbrief houdende de beleidsprioriteiten voor 1997 inzake Binnenlandse Aangelegenheden heb ik duidelijk gesteld dat, aangezien uitvoering moet worden gegeven aan de

afspraken in het Sint-Michielsakkoord inzake de regionalisering van de organieke gemeentewetgeving, fundamentele wijzigingen die aan deze wetgevingen in extremis worden doorgevoerd op federaal initiatief, niet meer wenselijk zijn. In dat kader worden – en werden trouwens ook reeds in het verleden – alle, niettemin doorgezette federale initiatieven met betrekking tot bedoelde wetgevingen nauwlettend opgevolgd en, naargelang de noodzaak zich voordoet, worden hetzij de nodige opmerkingen geformuleerd en bezorgd aan de federale minister van Binnenlandse Zaken, hetzij andere acties ondernomen.

Als recent voorbeeld hiervan verwijs ik naar de standpuntbepaling van de Vlaamse regering over een door de senaatscommissie goedgekeurd wetsvoorstel tot wijziging van de provinciewet (meer bepaald wat artikel 106 betreft : de uiteindelijk door de Senaat aangenomen tekst van dit artikel houdt rekening met de door de Vlaamse regering gemaakte opmerking).

Een minder recent voorbeeld, dat meer specifiek de politiematerie aanbelangt die de Vlaamse volksvertegenwoordiger hier beoogt, betreft het beroep tot nietigverklaring van artikel 9 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt dat op 21 juni 1993 nog door mijn voorganger, werd ingesteld bij het Arbitragehof, evenwel zonder het gewenste resultaat.

4. Deze kwestie behoort niet tot mijn (directe) bevoegdheid. De taakverdeling tussen de politiediensten binnen de IPZ-structuren wordt immers geregeld binnen het intussen bekende vijfhoeksoverleg, dat zijn afspraken dienaangaande vastlegt in de veiligheidscharters (cfr. de omzendbrief van de federale minister van Binnenlandse Zaken IPZ 1 van 5 december 1995, BS 29 december 1995).

Het zijn derhalve in eerste instantie de betrokken partijen zelf (nl. de 3 politiediensten, de burgemeester en het openbaar ministerie) die tot een algemene consensus moeten komen. Hierbij kan erop worden gewezen dat, binnen de bedoelde overlegstructuur, de burgemeester een belangrijke spilfiguur is, waarbij het niet onbelangrijk is te onderstrepen dat het ook de burgemeester is die het hoofd is van de gemeentepolitie.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 142
van 4 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkervaringsplan – Evaluatie

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het Jeugdwerkgarantieplan tot het Werkervaringsplan, werd een contingent van 576 voltijdse equivalenten (VE) toegekend aan de minister. Bovendien kan elke minister nog individueel intekenen voor een gedeelte uit de globale 400 VE betrekkingen waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu.

1. In welke projecten heeft de minister de hem toegekende VE tewerkgesteld ? Over hoeveel mannen/vrouwen gaat het ?
2. Deed de minister nog een beroep op een gedeelte van de 400 VE die voor projecten in het stedelijk beleid en milieu ter beschikking stonden ? Hoeveel mannen/vrouwen werden er zo tewerkgesteld en voor welke projecten ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

(Gecoördineerd antwoord Theo Kelchtermans : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 18 april 1997, blz. 1322 – red.)

Vraag nr. 156
van 19 maart 1997
van mevrouw VERA DUA

Bescherming archeologische sites – Gouden Leeuwplein Gent

Een tijd geleden werd door een particuliere vereniging een aanvraag tot bescherming ingediend bij de minister verantwoordelijk voor Monumentenzorg, alsook bij het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium, met betrekking tot de archeologi-

sche site van het Gouden Leeuwplein en Emile Braunplein in Gent.

Deze site kan in belangrijkheid worden vergeleken met de site Saint Lambert in Luik en omvat talrijke benedenverdiepingen onder de huidige begane grond, zware muren en zuilen, gebeeldhouwde kapitelen in Doornikse kalksteen (periode circa 1200) die getuigen van een uitzonderlijke architectuurgeschiedenis inzake de vroege middeleeuwse patriciërs cultuur.

De stad Gent plant op deze plaats een ondergrondse parking en de principiële beslissing daaromtrent zal eerstdaags vallen.

Op de beschermingsaanvraag is echter nooit antwoord gekomen.

1. Op welke wijze kan een particulier een beschermingsaanvraag inzake archeologisch erfgoed indienen ? Dient de minister en de verantwoordelijke dienst met de aanvraag rekening te houden ? Hoe verloopt de procedure ? Worden de aanvragers op de hoogte gebracht ?
2. Hoever reikt de bescherming van een archeologische site ? Is onderzoek voldoende of dienen de archeologische vondsten bewaard te worden ? Is bewaring ter plaatse een noodzaak of kunnen de resten verplaatst worden ?
3. Wat is het beleid van de minister inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed van Gent, meer bepaald van de site op het Gouden Leeuwplein en Emile Braunplein ?

Antwoord

Terecht vestigt de Vlaamse volksvertegenwoordiger onze aandacht op de archeologische waarde van het Gouden Leeuwplein en het Emile Braunplein in Gent. Beide pleinen maken trouwens deel uit van de middeleeuwse binnenstad van Gent, die in zijn geheel als een belangrijke archeologische zone dient te worden beschouwd. Naast diverse archeologische indicaties van bewoning sinds de late IJzertijd biedt het bodemarchief van de Korte Ridderstraat, het Emile Braunplein en het Gouden Leeuwplein vooral historische informatie over de westelijke stadsuitbreiding vanaf het midden van de 10de eeuw, die buiten de oude portusomwalling (Sint-Baafsplein) tot op de westelijke oever van de Leie reikte.

Deze archeologisch belangrijke zone vergelijken met de Luikse site Saint-Lambert gaat mijns inziens echter te ver. Sporen van ondergrondse verdiepingen met zuilen en gebeeldhouwde kapitelen worden er hoegenaamd niet aangetroffen. Nochtans worden beide pleinen momenteel aan een grondig archeologisch vooronderzoek onderworpen. Deze archeologische studie, die door de Gentse dienst Stadsarcheologie wordt uitgevoerd, maakt immers een volwaardige fase uit van het globale inrichtingsproject dat voor het Gouden Leeuwplein en het Emile Braunplein wordt voorgehouden en zelfs zeer onlangs werd vergund.

De interactie tussen het actief archeologisch bodemarchiefbeheer en de projectvorming van deze infrastructuurwerken is zelfs dermate dat de materiële archeologische sporen, indien ze zich daartoe lenen, in het project zullen worden geïntegreerd. Doordat het bodemarchief er door het negentiende-eeuwse ruimtegebruik sterk is verstoord, leverde de huidige stand van het onderzoek echter nog geen dergelijke relictten op. In het kader van de archeologische monumentenzorg zijn beheersmaatregelen die verder reiken dan een dergelijk adequaat onderzoek geenszins noodzakelijk. De wijze waarop het archeologische erfgoedbeheer hier in optimale omstandigheden in de planning en uitvoering van het nieuwe ruimtegebruik wordt geïntegreerd, kan wel als voorbeeld worden genomen van hoe men een preventief archeologisch patrimoniumbeheer zou moeten organiseren.

Ofschoon een archeologische bescherming hier dus niet wenselijk was én is, biedt het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologische patrimonium, en meer bepaald artikel 13, 1, iedereen de mogelijkheid de bescherming van een archeologische site voor te stellen. Door het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium wordt deze aanvraag dan op zijn noodzaak getoetst in het kader van zijn decretale beheersopdracht inzake het archeologisch erfgoed. Deze wetenschappelijke instelling heeft evenwel niet de materiële en administratieve mogelijkheden om alle aanvragers continu op de hoogte te houden van de verdere opvolging. De aanvragers worden wel op de hoogte gebracht van het resultaat van het onderzoek door het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium.

De bescherming van een archeologische site op basis van het vermelde decreet van 30 juni 1993 moet – in tegenstelling met een bescherming als monument of stads- en dorpsgezicht op basis van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten – meer worden beschouwd als een voorlopige beheers-

maatregel in afwachting van de geboden mogelijkheden om een archeologisch belangrijke site in optimale omstandigheden te kunnen onderzoeken. Een bescherming onderstreept met andere woorden de algemeen gehanteerde beheersregel in de archeologische monumentenzorg dat het behoud van het bodemarchief in se de beste bewaringsmaatregel is.

Vraag nr. 157
van 19 maart 1997
van mevrouw VERA DUA

*Monumenten en Landschappen Oost-Vlaanderen –
 Personeelsbestand*

Uit een schrijven van de cel Monumenten en Landschappen Oost-Vlaanderen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap blijkt dat er onvoldoende personeel beschikbaar is om alle beschermingsdossiers te behandelen. Daardoor worden prioriteiten gesteld en kan er voor de individuele dossiers geen enkele garantie van behandeling worden gegeven, en dus ook geen termijn worden aangegeven met betrekking tot het opstarten van de beschermingsprocedure.

1. Wat is de verhouding tussen het aantal personeelsleden en het aantal dossiers ?
2. Op welke manier en door wie worden prioriteiten bepaald ?
3. Een aanvraag tot bescherming start normalerwijze de procedure. Dit blijkt nu niet meer te gebeuren. Betekent dit dat de voorgeschreven procedure ontkracht wordt ?

Antwoord

1. Rekening houdend met de complexiteit van de materie, de diversiteit van de opdrachten en het globale dienstverleningspakket van het personeel, is het onmogelijk om een verhouding vast te stellen tussen het aantal personeelsleden en het aantal beschermingsdossiers.
2. De prioriteiten inzake beschermingen worden door mij en mijn diensten vastgesteld aan de hand van de systematische inventarisatie van het erfgoed, de eventuele voorstellen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en de evaluatie van de beschermingsaanvragen die door derden worden ingediend.

3. Een aanvraag tot bescherming leidt niet automatisch tot een beschermingsprocedure. De ontvankelijkheid wordt in eerste instantie onderzocht door de afdeling Monumenten en Landschappen. Daarbij wordt rekening gehouden met de waarde van het gebouw of de betrokken site in het globale verband met de omgeving. Soms wordt de vraag ook uitgebreid naar eventuele andere potentiële beschermingen in deze omgeving. De procedure start nadat ik een gebouw of een site op een ontwerprijst van voor bescherming vatbare monumenten en stads- en dorpsgezichten heb geplaatst.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 28
van 27 maart 1997
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Subsidies bevordering Vlaamse aanwezigheid in Brussel – Projecten

Eind 1996 verspreidde de minister een nota en reglement waarin ze stelde dat iedere vereniging of instelling met zetel in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of in het Nederlandse taalgebied, een subsidie kan aanvragen voor de organisatie van een bijzonder initiatief ter bevordering van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel.

1. Aan wie werd dit reglement verstuurd ?
2. Hoeveel projecten heeft de minister ontvangen ? Om welke projecten gaat het ? Om welke bedragen gaat het ?
3. Wie beoordeelt de ontvankelijkheid van de projecten ? Volgens welke criteria ?
4. Welke projecten werden reeds goedgekeurd ? Om welke bedragen gaat het ?
5. Welk budget wordt voor de financiering van deze "bijzondere initiatieven" gebruikt ?

Antwoord

In de loop van de maand december 1996 heb ik inderdaad een reglement uitgewerkt waarbij de

subsiëring wordt geregeld van bijzondere initiatieven ter bevordering van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel.

Deze reglementering werd verstuurd naar alle culturele instellingen, gemeenschapscentra, sociaal-culturele verenigingen in Brussel en de erkende sociaal-culturele koepelorganisaties in Vlaanderen.

In het voorjaar 1997 werden er bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Kanselarij en Voorlichting, Coördinatie Brussel, in totaal 65 aanvragen ingediend.

De aanvraag tot subsidiëring van een bijzonder initiatief moet betrekking hebben op een manifestatie of activiteit die in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt georganiseerd op het gebied van kunsten, sociaal-cultureel werk, sport, vorming en/of voorlichting, die verband houdt met één of meer van de volgende doelstellingen :

- a) het bevorderen van het Vlaams imago van Brussel, inzonderheid de Vlaamse culturele aanwezigheid ;
- b) het verzekeren van een kwaliteitsvolle Vlaamse inbreng in het multiculturele stedelijke gebeuren ;
- c) het organiseren van culturele manifestaties en het aanbieden van informatie over Brussel.

De aanvraag tot subsidiëring wordt door mij beoordeeld op basis van volgende criteria :

- a) de relevantie van het initiatief in het kader van de vermelde doelstellingen ;
- b) het gebruik van het Nederlands in de publicaties en bij de activiteit. Bij meertalige initiatieven moet het Nederlands een evenwaardige positie bekleden ;
- c) de toegankelijkheid van het initiatief ;
- d) de integratie van het initiatief in het hoofdstedelijk weefsel ;
- e) het vernieuwend karakter van het initiatief.

Er werden thans 48 projecten goedgekeurd. Deze projecten zijn zeer verscheiden en zijn voor het Vlaamse sociaal-cultureel leven in Brussel belangrijk.

De lijst met de goedgekeurde projecten en de toegewezen financiering vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**. Ik wens er wel op te wijzen dat initiatieven die in het kader van de Vlaams-Nederlandse veertiendaagse "Oranjobloesems" werden ingediend, bij prioriteit werden behandeld.

De subsidie bedraagt maximum 80 % en wordt toegekend op basis van de totale door mij in aanmerking genomen werkingskosten.

Voorzover zij naar mijn oordeel een redelijk niveau niet overschrijden, hebben de subsidieerbare werkingskosten betrekking op :

- a) de voor de manifestatie of activiteit betaalde uitkoopsommen of honoraria, met uitzondering van de te betalen auteursrechten ;
- b) de uitgaven die voortvloeien uit eventuele zaalhuur, met uitzondering van de kosten die voortvloeien uit het onderhoud, de verwarming en verlichting ;
- c) de uitgaven die voortvloeien uit de eventuele huur of aanmaak van materiaal noodzakelijk voor de manifestatie of activiteit ;
- d) de kosten van publiciteit die betrekking hebben op de manifestatie of activiteit.

Ten slotte is er voor de financiering van deze bijzondere initiatieven in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap 1997, onder programma 11.1, basisallocatie 33.03 een bedrag van 19,5 miljoen frank ingeschreven.

Subsidies voor bijzondere initiatieven ter bevordering van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel

(basisallocatie 33.03 – aangepast krediet 19.500.000 fr.)

Begunstigde	Project	
Brussels Operettetheater	Schubertjaar	700.000
CSC Vormingswerk	John Haertfieldprijs	50.000
De Violier Jette – Toneelgezelschap	"De dag van morgen" 28/3-29/3	20.000
Filharmonische Vereniging	Concerten van Ph. Herreweghe	1.000.000
Gemeenschapscentra (GC Wabo)	Kennismaken met Vlaamse kunst / febr.-maart	300.000
GC De Kroon	tentoonstelling Roger Raveel / febr.-maart	100.000
Ictus Ensemble	Festivalweek 26/5 - 30/5	750.000
Vlaams Komitee Brussel (i.s.m. VUB)	promotie debat Sociale Zekerheid/ federalisering op 12/4	105.000
Currende	Muziekhandschriften St. Goedeleconcerten en tentoonstelling	200.000
KOCB	Gespreksdagen jan - febr.	300.000
Kunst en Media VZW	festival "Verbindingen" van 6/2 - 30/3	300.000
GC De Maalbeek	Beelden in het park / juni-sept.	600.000
Museum van Kunst en Geschiedenis	educatief programma	500.000
De Libertijnse Roos	project "De burens van de Koning" sept.-okt.	98.000
Plateau/Para-site	hern. aanvraag project Guldenvliesgalerij in april	400.000
Brussels Petanque Masters	Europetanque 17/5 - 18/5	90.000
Pro Velo VZW	fietstoerisme	500.000
Concertvereniging St.-Niklaasinstituut	concertviering op 23/5	49.000
Toile Cirée	fotoproject	100.000
Vereniging van Tentoonstellingen VZW	educatief programma - opening op 25/2	1.000.000
Volkskunstgroep Meigraaf	meiboomplanting 30/4 - 01/5	100.000
GC De Zeyp	10-jarig bestaan - juni	100.000
CC St.-Pieters-Woluwe	publiciteit theaterprogrammering - 1ste semester	89.176
Dito-Dito	tweetalig theaterproject	500.000

Begunstigde	Project	
Argos (nog geen dossier)	audio-visueel project	400.000
Ancienne Belgique	project R. Schaffi	300.000
BGJG	brochure	67.000
Bronks Jeugdtheater VZW	theatervoorstellingen	400.000
CJP	striptekenaar	22.000
CVA	2de Asfaltfestival	250.000
GC Elzenhof	muzikale sculpturen	50.000
GC Ten Weyngaert	tentoonstelling	100.000
	theatervoorstelling	37.000
GC De Markten	tentoonstelling slot Groot Beschrijf	150.000
GC De Rinck	tentoonstelling en workshop Anton Piek	70.000
GC Op-Weule	Poëzieparcours	100.000
Het Groot Beschrijf	In de band van de stad	800.000
Jeugd en Muziek	concert Requiem	400.000
Louis-Paul Boonkring	debat Vl. -Nederl. Huis in Brussel	30.000
Eetcafé Het Warm Water	Jordaancabaret	30.000
		11.157.176

Begunstigde	Project	
<i>Dossiers najaar</i>		
AMVB	projectwerking	
BGJG	Brusseldag	3.000.000
CJP	CJP-dag	1.000.000
Bronks Jeugdtheater VZW	festival september	1.200.000
Filmfestival 1998		400.000
Blindman Quartet		
Koninklijke Bibliotheek	chalcografie	
Beursschouwburg		
		5.600.000

Vraag nr. 29
van 28 maart 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Dienstreizen – Overzicht

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
 Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
 Vraag nr. 129
 van 28 maart 1997
 van de heer Filip Dewinter
 Blz. 1347

Antwoord

Voor het antwoord op de vraag van de Vlaamse
 volksvertegenwoordiger verwijs ik naar mijn ant-
 woord op vraag nr. 40 van 7 augustus 1996 van de
 heer John Taylor (*Bulletin van Vragen en Antwoor-
 den nr. 1 van 4 oktober 1996, blz. 41 – red.*). Sinds-
 dien heb ik geen dienstreizen meer ondernomen.

Vraag nr. 30
van 28 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Beleids promotie – Publiciteitsbureaus

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 130

van 28 maart 1997

van mevrouw Marijke Dillen

Blz. 1348

Antwoord

Totnogtoe werd er vanuit mijn kabinet zesmaal gebruik gemaakt van het budget "Steun aan de Geschreven Pers", een budget van 140 miljoen beschikbaar gesteld door de Vlaamse overheid ten behoeve van overheidsinformatie.

Wat de advertenties betreft die verschijnen in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers, zijn er twee mogelijkheden :

- ofwel is de realisatie ervan uitbesteed aan een extern bureau ; in dat geval beschik ik over eigen middelen ; uiteraard zijn de regels in verband met het uitbesteden van overheidsopdrachten telkens nauwgezet opgevolgd en ten volle gerespecteerd ;
- ofwel zijn zij gerealiseerd door Statt, zonder kosten voor mij of mijn administratie.

Heel wat advertenties die worden ontwikkeld in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers en die in de Vlaamse dag- en weekbladen verschijnen met de signatuur "informatie van de Vlaamse overheid", zijn ontwikkeld en gerealiseerd door het bureau dat door de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers en de Nationale Federatie van Informatieweekbladen aangesteld is voor de technische coördinatie van de advertenties die in het kader van dit protocol verschijnen. De volledige kosten hiervoor worden gedragen door de twee betrokken dag- en weekbladfederaties, zodat deze advertenties buiten het bestek van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vallen.

Brusselse Aangelegenheden

In het kader van het project Bruisend Brussel is er in 1995 en 1996 campagne gevoerd voor het verstevigen van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel. Hiervan getuigen de sensibiliseringscampagne Brussel Welkomkaart en de informatieverbreiding aangaande zomerfestivals in Brussel.

- De campagne van de Brussel Welkomkaart was reeds opgestart tijdens de ambtstermijn van mijn voorganger, minister Hugo Weckx. Voorjaar 1996 bevond het project zich in de eindfase. De campagne werd afgesloten op 31 juli 1996. De informatieverbreiding werd uitvoerig gevoerd met spots op regionale tv-zenders (ROB TV, Ring TV en TV Brussel), via affiches in lokale en IC-treinstations (van 1 tot 29 februari) en in dag- en weekbladen (februari 1996). Voorts werd de Welkomkaart verspreid via de openbare bibliotheken en Brusselse Gemeenschapscentra. Deze campagne was veeleer een sensibiliseringsactie, waarbij 42.000 kaarten en brochures werden verspreid. De totaalprijs van deze promotiecampagne bedroeg 7.135.930 frank.
- De steun van het protocol werd onder meer aangewend ten behoeve van een informatiecampagne in juli-augustus in de Vlaamse dag- en weekbladen. Het betreft hier de jaarlijkse zomerfestivals in Brussel : Boterhammen in het Park, Brosella Folk en Jazz, Plazey Familiefestival en Klinkende Munt, die alle vele Vlamingen onder hun publiek tellen, met name Vlaamse pendelaars aantrekken. De gelijknamige folder "De zomerfestivals in Brussel" werd aangemaakt op de administratie Kanselarij en Voorlichting en verspreid via alle Vlaamse openbare bibliotheken, aan de balies van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschapscentra (VGC), de Brusselse Gemeenschapscentra en de gemeentehuizen. Van de folder werden 40.000 exemplaren gedrukt onder toezicht van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, voor de som van 70.783 frank.
- Oranjbloesems is een veertiendaagse happening waarbij de Vlaams-Nederlandse samenwerking in de kijker staat. Hiervoor werd een promotiecampagne opgezet die via beperkte offertevraag werd uitbesteed aan Trema.

Gelijke-Kansenbeleid

In mei 1996 en ook dit voorjaar heb ik een tv-spot laten maken ter informatie over homoseksualiteit en ter promotie van de Roze Zaterdag (18 mei 1996 en 3 mei 1997). De sensibiliseringsspot kreeg als slogan "homo- en lesbiennerechten zijn mensenrechten". De globale productiekosten bedroegen respectievelijk 420.128 frank in '96 en 549.202 frank in '97. De totaalprijs voor de uitzending bedroeg 2.244.198 frank in '96 en 3.126.252 frank in '97. Voor de productie werd ITP aangesproken, die op basis van prijsvergelijking de goedkoopste

bleek via offertevraag. Dit spotje had tegelijkertijd een informerende en een sensibiliserende rol te vervullen naar het grote publiek : informerend omdat te weinig mensen weten wat de Roze Zaterdag is en waarvoor het staat ; sensibiliserend omdat nog heel wat mensen vooroordelen hebben tegen homoseksualiteit en homoseksuelen. De lesbische en homobeweging wordt te weinig erkend als sociale beweging. Als de overheid hier een voorbeeldfunctie opneemt, kan dit bijdragen tot het zelfvertrouwen van de beweging.

In de maanden november-december heb ik samen met mijn collega-ministers een mediacampagne opgezet rond "Gelijke Kansen voor vrouw en man". Het betreft een multimediale overheids campagne :

- een drietal advertenties rond gelijke-kansenthema's : studiekeuze, combinatie werk-gezin en deelname aan de besluitvorming, met verschijningsdata in dag- en weekbladen van 2 tot 11 november 1996 (nationale vrouwendag) ;
- een ludieke tv- en radiospot "Gelijke Kansen voor vrouw en man" : gedurende de eerste vertien dagen van november op de nationale openbare zender in prime time en gedurende drie dagen op alle regionale zenders aan half ritme, hiervoor werd geen offertevraag uitgeschreven gezien de unieke prestatie van Raymond Van Het Groenewoud en Sabine Appelmans ;
- een informatieve folder die kan worden aangevraagd via een gratis telefoonnummer dat wordt vermeld in advertenties, via radio en op tv : 0800/92009 (in werking tot einde 1996).

Aangezien de opzet van de campagne werd gedragen door de ganse Vlaamse regering, werd het printgedeelte betaald met middelen uit het Protocol Steun aan de Geschreven Pers ; de productie- en uitzendkosten voor de spot waren voor mijn rekening : in totaal 3.557.703 frank (uitzendkosten) en 5.285.143 frank (productiekosten).

In het kader van de Internationale Dag van de Gehandicapten werd in alle Vlaamse dagbladen éénmaal (op 30 november 1996) een advertentie gepubliceerd in opdracht van de minister van Welzijn en Gelijke-Kansenbeleid. De kosten werden verhaald op het budget van Steun aan de Geschreven Pers.

In het kader van de Internationale Vrouwendag is er op 4 maart 1997 in alle Vlaamse dagbladen een advertentie verschenen die de thematiek van

migrantenvrouwen aankaart. Er werd hiervoor tevens gebruik gemaakt van het budget Steun aan de Geschreven Pers.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 220
van 19 maart 1997
van de heer FREDDY DE VILDER

Ecologisch impulsgebied Bovenschelde – Stand van zaken

Eind 1996 besloot de Vlaamse regering om, in het kader van haar MINA-beleid, drie nieuwe ecologische impulsgebieden te ontwikkelen.

Eén ervan komt geografisch overeen met het projectgebied van de vallei van de Bovenschelde, waar door het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen het Scheldevalleiproject wordt ontwikkeld.

Het ecologisch impulsgebied wordt toegekend voor twee jaar en eindigt, zo wil de beslissing van de Vlaamse regering, op 31 december 1998. Het ecologisch impulsgebied sluit dus perfect aan bij wat in de provincie rond de Bovenschelde wordt ontwikkeld.

De doelstellingen voor ecologische impulsgebieden zijn in hun algemeenheid duidelijk : uitvoeringsprojecten ontwikkelen om de natuur- en landschapswaarden in een welbepaald gebied te beschermen en waar nodig te herstellen.

Aankoopbeleid en beheersovereenkomsten staan centraal. Om de doelstellingen te kunnen bereiken, stelt de Vlaamse Gemeenschap twee coördinatoren ter beschikking die het projectenprogramma in goede banen moeten houden.

Het Scheldevalleiproject is thans in de fase van uitvoering. Een ecologisch impulsgebied is dus het ideaal instrument om de uitvoering te kunnen concretiseren. Vandaar het enthousiasme rond de regeringsbeslissing.

Nu blijkt dat een en ander schort aan het operationeel maken van de nieuwe ecologische impulsge-

bieden die, volgens de regeringsbeslissing, per 1 januari opgestart moesten zijn. Kostbare tijd gaat verloren, evenals geloofwaardigheid.

1. Kan de minister verklaren waarom dit ecologisch impulsgebied nog niet van start is gegaan ?
2. Wanneer verwacht de minister het opstarten van dit project ?
3. Gaat de vooropgestelde goedgekeurde termijn van 2 jaar in op 1 januari 1997, of kan de termijn van twee jaar ook aanvangen vanaf het moment dat het project effectief van start gaat ?

Vraag nr. 223
van 26 maart 1997
van de heer PETER DESMET

Bodemsaneringskosten – Gerechtelijke invorderingen

Hoeveel rechtsgedingen heeft het Vlaams Gewest of OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) reeds ingeleid om van de aansprakelijke bodemvervuiler de door OVAM gemaakte saneringskosten in te vorderen/te recupereren ?

Wat is het totaalbedrag van alle via die rechtsprocedures gevorderde bedragen aan saneringskosten ?

Hoeveel van de gedingen werden afgesloten met een voor het Vlaams Gewest of OVAM gunstig vonnis, waarbij de veroorzaker tot betaling werd veroordeeld ?

Hoeveel van de uiteindelijk veroordeelde bodemvervuilers gaan na vonnis tot effectieve betaling over ?

Wat doet het Vlaams Gewest en/of OVAM met vervuilers die veroordeeld zijn maar niet tot vrijwillige betaling overgaan ? Wat gebeurt er met deze dossiers ?

Hoeveel bedraagt het totaal aan gerechtskosten van het Vlaams Gewest en/of OVAM voor al deze procedures ? Hoeveel bedraagt het totaal aan advocatenkosten dat door het Vlaams Gewest en/of OVAM in al deze procedures reeds uitbetaald is ?

**III. VRAGEN WAARVAN
 DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
 VERSTREKEN IS MET
 TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
 EN DIE OP VERZOEK
 VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
 OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
 (Reglement artikel 77, 4)**

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
 GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 81
van 9 augustus 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Kankerpreventie – Coördinatie

Zie :
 Handelingen Plenaire Vergadering nr. 37
 van 29 april 1997
 blz. 102-103

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
123	13.03.1997	J. Maes	<i>Vlaamse Leader II-projecten – Stand van zaken</i>	1424
△ 124	18.03.1997	J. Taylor	<i>Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon</i>	1343
126	19.03.1997	W. Vandenbossche	<i>Brochure "Brussel, mijn geheime tip" – Oplage en verspreiding</i>	1345
127	19.03.1997	J. Maes	<i>Permanente campingbewoners – Studie Mens en Ruimte – Oplossingen</i>	1346
128	27.03.1997	F. Vermeiren	<i>Buitenlandse investeerders – Opvang – Vereenvoudiging regelgeving</i>	1346
129	28.03.1997	F. Dewinter	<i>Dienstreizen – Overzicht</i>	1347
130	28.03.1997	M. Dillen	<i>Beleids promotie – Publiciteitsbureaus</i>	1348
132	08.04.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Herziening verdrag Europese Unie – Voorrechten Europese ambtenaren (2)</i>	1351
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
154	19.03.1997	J. De Meyer	<i>Ontslag vastbenoemd personeelslid vrij onderwijs – RSZ-bijdrage</i>	1351
157	19.03.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Aanwerving contractuelen – Vast Wervingssecretariaat</i>	1352
158	25.03.1997	J. Demeulenaere	<i>Schoolonderhoudspersoneel – Taken en vergoeding</i>	1353
159	25.03.1997	F. Strackx	<i>Neutraliteit gemeenschapsonderwijs – Affiches Objectief 479.917</i>	1354
160	26.03.1997	J. De Meyer	<i>Bedrijfsvoorheffing schoolbusbegeleiders – Onderwijs vs. Financiën</i>	1355
161	26.03.1997	J. De Meyer	<i>Secundair onderwijs – Organieke en budgettaire omkadering (2)</i>	1356
162	26.03.1997	M. Doomst	<i>Schoolsportinfrastructuur – Openstelling</i>	1357
163	27.03.1997	V. Heeren	<i>Studietoelagen – Kadastraal inkomen (2)</i>	1358
166	27.03.1997	J. De Meyer	<i>Herstructureringsfonds – Extra lestijden</i>	1359
167	28.03.1997	M. Dillen	<i>Beleids promotie – Publiciteitsbureaus</i>	1361
168	28.03.1997	F. Dewinter	<i>Dienstreizen – Overzicht</i>	1362
169	28.03.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – Statutairen en contractuelen</i>	1363
172	15.04.1997	G. Cardoen	<i>Lokaal bouwbeleid – Kritiek ombudsman</i>	1365
174	15.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten – Vertalingskosten</i>	1365
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
147	27.01.1997	A. Van Nieuwkerke	<i>Kleiputten van Heist – Onteigeningsbeleid</i>	1426
184	13.02.1997	F. Vermeiren	<i>Afval – Stortplaatsen</i>	1426
199	04.03.1997	J. De Meyer	<i>Ecologische impulsgebieden – Aankoopbeleid</i>	1427

△ 202	04.03.1997	J. Penris	<i>Kalmthoutse Heide – Geplande brandwachtoren</i>	1430
209	18.03.1997	F. Vermeiren	<i>Drinkwaterpanne Turnhout – Oorzaken en gevolgen</i>	1431
211	18.03.1997	G. Beerden	<i>Bodemsaneringsdecreet – Knelpunten voor land- en tuinbouw</i>	1432
212	18.03.1997	A. De Maght-Aelbrecht	<i>Bodemsaneringsdecreet – Bodemattest en pachtovereenkomst</i>	1434
216	19.03.1997	M. Dillen	<i>Vlaams Impulsprogramma voor Natuurontwikkeling – Onderzoeksprojecten</i>	1365
217	19.03.1997	M. Dillen	<i>Doorstromingsprogramma's – Samenwerkingsakkoord</i>	1367
○ 220	19.03.1997	F. De Vilder	<i>Ecologisch impulsgebied Bovenschelde – Stand van zaken</i>	1446
221	25.03.1997	J. Malcorps	<i>Milieu-project Antwerps havengebied – Initiatieven</i>	1369
○ 223	26.03.1997	P. Desmet	<i>Bodemsaneringskosten – Gerechtelijke invorderingen</i>	1447
224	26.03.1997	J. Sauwens	<i>NV Ontex Buggenhout – Milieuvergunning</i>	1370
226	26.03.1997	J.-M. Bogaert	<i>Werkloosheidscijfers – Niet-werkende werkzoekenden</i>	1370
228	26.03.1997	M. Doomst	<i>VDAB-experiment jobrotatie – Evaluatie</i>	1371
230	27.03.1997	V. Dua	<i>Brakelbos Oudenaarde – Beheer</i>	1434
232	27.03.1997	F. Vermeiren	<i>Zoniënwoud – Toezicht – Boswachtersbestand</i>	1435
233	27.03.1997	F. Vermeiren	<i>Waterzuiveringsinstallaties Zennebekken – Aansluitingen op Brussel ...</i>	1373
234	27.03.1997	F. Vermeiren	<i>Afgekeurde verbrandingsovens – Gevolgen</i>	1374
237	28.03.1997	M. Dillen	<i>Beleids promotie – Publiciteitsbureaus</i>	1375
238	28.03.1997	J. Gabriëls	<i>OCMW-gesco's – Benoeming</i>	1376

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

73	26.03.1997	L. Sannen	<i>Verkoop bosperceel Lummen – Naleving Bosdecreet</i>	1376
78	15.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten – Vertalingskosten</i>	1377
○ 81	09.08.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Kankerpreventie – Coördinatie</i>	1447

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

261	18.03.1997	F. Vermeiren	<i>PRC-studie vervoer – Toewijzing – Zaventem</i>	1377
262	18.03.1997	F. Vermeiren	<i>PRC-studie vervoer – Beleidsreactie</i>	1378
263	18.03.1997	F. De Vilder	<i>Haven Zeebrugge – Binnenvaartverbindingen</i>	1379
269	25.03.1997	P. Van Grembergen	<i>Jaagpaden Oude Leie Astene – Toegankelijkheid</i>	1379
270	26.03.1997	M. Olivier	<i>Rotonde Aalbeeksesteenweg Kortrijk – Afwerking</i>	1380
271	26.03.1997	J. De Meyer	<i>N16 kruispunt Gasthuisstraat/Doornstraat Temse – Veiligheidswerken</i> .	1380
272	26.03.1997	C. Van Eyken	<i>Gewestelijk expresnet rond Brussel en Antwerpen – Beleid</i>	1381
273	26.03.1997	W. Aers	<i>Homocampagne op trams en bussen – Wenselijkheid</i>	1382
274	26.03.1997	F. Dewinter	<i>Luchthaven Deurne – Studieopdracht GIMV</i>	1383
275	26.03.1997	M. Doomst	<i>Winterdienst – Personeelsbeleid</i>	1384
276	26.03.1997	C. Decaluwé	<i>Milieu-zonering en zonevreemde bebouwing – Onderzoeksopdrachten</i> ..	1384

277	27.03.1997	S. Becq	<i>Industrieterreinen en reservegebieden – Coördinatie ontsluitingswerken .</i>	1386
278	27.03.1997	S. Becq	<i>Carpooling Meise – Behoeftebepaling</i>	1387
279	27.03.1997	C. Decaluwé	<i>BPA's – Schorsingen door Raad van State</i>	1388
281	27.03.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Geplande autosnelweg Zaventem – Beleid</i>	1391
282	28.03.1997	F. Dewinter	<i>Dienstreizen – Overzicht</i>	1392
283	28.03.1997	M. Dillen	<i>Beleids promotie – Publiciteitsbureaus</i>	1393
284	28.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inventaris leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten – Limburg</i>	1395
285	08.04.1997	S. Becq	<i>Oversteekplaats Nieuwelaan Meise – Veiligheid – Verkeerslichten</i>	1395
308	22.04.1997	J. Caubergs	<i>Weg Koersel-Hechtel – Statuut – Beslissingsprocedure</i>	1396

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

102	26.03.1997	C. Van Eyken	<i>Tv-distributie – Zenders – Europese regels</i>	1397
103	26.03.1997	J.-M. Bogaert	<i>Warmtekrachtkoppeling – Vlaams voorstel voor specifiek gastarief</i>	1399
104	28.03.1997	F. Dewinter	<i>Dienstreizen – Overzicht</i>	1399
105	28.03.1997	M. Dillen	<i>Beleids promotie – Publiciteitsbureaus</i>	1400
106	28.03.1997	F. Strackx	<i>Documentaire "Weten waarom" – Productiepremie</i>	1400
109	22.04.1997	J. De Roo	<i>Strategisch plan gewest Gent – Binnenstedelijke commerciële centra</i>	1401

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

94	26.02.1997	V. Heeren	<i>Thermische isolatie sociale woningen – Hoogrendementsdubbelglas</i>	1436
103	19.03.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Bevoegdheidsoverdracht organieke gemeentewetgeving – Stand van zaken (2)</i>	1438
106	19.03.1997	J. Maes	<i>Permanente campingbewoners – Studie Mens en Ruimte – Oplossingen</i>	1402
107	25.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Adressenbestand Brusselse Vlamingen – Informatie gemeenten</i>	1403
108	25.03.1997	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven Mechelen m.b.t. KV Mechelen – Toezicht</i>	1404
109	25.03.1997	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven Genk m.b.t. RC Genk – Toezicht</i>	1404
110	25.03.1997	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven Ekeren m.b.t. Germinal Ekeren – Toezicht</i>	1404
111	25.03.1997	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven Aalst m.b.t. SC Eendracht Aalst – Toezicht</i>	1405
112	25.03.1997	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven St.-Truiden m.b.t. St.-Truiden VV – Toezicht</i>	1405
113	26.03.1997	F. Dewinter	<i>Provinciegouverneur Antwerpen – Uitlatingen over extreemrechts</i>	1405
114	27.03.1997	V. Heeren	<i>Verbeterings- en aanpassingspremies – Uitbetalingstermijn</i>	1406
115	27.03.1997	B. Vandendriessche	<i>Tegemoetkomingen hypothecaire leningslast – Uitbetalingstermijn</i>	1408
116	27.03.1997	B. Vandendriessche	<i>Leningen Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Behandelingsduur</i>	1411
118	28.03.1997	F. Dewinter	<i>Dienstreizen – Overzicht</i>	1411
119	28.03.1997	M. Dillen	<i>Beleids promotie – Publiciteitsbureaus</i>	1412

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

142	04.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkervaringsplan – Evaluatie</i>	1440
154	18.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kind en Gezin Brussel – Toezichtsattesten Franstalige instellingen</i>	1412
156	19.03.1997	V. Dua	<i>Bescherming archeologische sites – Gouden Leeuwplein Gent</i>	1440
157	19.03.1997	V. Dua	<i>Monumenten en Landschappen Oost-Vlaanderen – Personeelsbestand</i>	1441
158	25.03.1997	N. Maes	<i>Wetenschappelijke literatuuredities – Initiatieven en middelen</i>	1413
159	25.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beschermde monumenten – Beveiligingswerken</i>	1414
160	25.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Interministerieel migrantenbeleid – Evaluatie</i>	1415
162	28.03.1997	F. Dewinter	<i>Dienstreizen – Overzicht</i>	1420
163	28.03.1997	M. Dillen	<i>Beleidspromotie – Publiciteitsbureaus</i>	1420
164	28.03.1997	F. Strackx	<i>Jeugdraad Vlaamse Gemeenschap – Uitbreiding zetelaantal</i>	1423
△ 165	28.03.1997	J. Gabriels	<i>OCMW-gesco's – Benoeming</i>	1423
177	22.04.1997	M. Keulen	<i>Kunstenaarsstatuut – Stand van zaken</i>	1424

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

28	27.03.1997	B. Grouwels	<i>Subsidies bevordering Vlaamse aanwezigheid in Brussel – Projecten</i>	1442
29	28.03.1997	F. Dewinter	<i>Dienstreizen – Overzicht</i>	1444
30	28.03.1997	M. Dillen	<i>Beleidspromotie – Publiciteitsbureaus</i>	1444